

**Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation
ENPI/2015/357-121**

A Pilot English-Georgian Glossary of EU Legal Terminology

July 2018

**This project is funded by
the European Union**

**This project is implemented by
IBF International Consulting
in consortium with CILC and IRZ**

**LEGISLATIVE
HERALD OF GEORGIA**

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

TABLE OF CONTENTS

Introduction	3
1. European Union Institutions, Bodies and Offices	5
2. Terminology from the Treaty on European Union (TEU)	31
3. EU Sources and Related Terminology	62
4. Court of Justice of the European Union	89
5. Approximation-Related Terminology	98
References	113

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

INTRODUCTION

Specialised translation of legal texts brings along manifold and complex issues. Legal writing extensively uses highly technical terminology, often featuring words and phrases specific to the legal field (*tort, contract*), or ordinary words acquiring particular meanings in the legal language (*action, consideration, execution*). In other cases, terms and phrases are borrowed from other languages (*habeas corpus, mens rea*), or express concepts that only exist in a given legal system's language. Again, a term in a source language might have a counterpart in the target language, but the concept the latter conveys is different from the one expressed by the first. "Contract" is a typical example of this instance, as its legal meaning may change according to the legal system in which it is used; therefore, a French (civil law) *contrat* may not necessarily have the same "legal content" as a U.S. (common law) *contract*.

This picture further complicates when it comes to the language of EU law and EU law English language in particular. Over the years, EU institutions have developed a vocabulary that differs from that of any recognised form of English. It includes words that do not exist or are relatively unknown to native English speakers (*planification, telematics*) and encompasses difficultly translatable terms derived from other languages as well as a considerable amount of neologisms. Moreover, the meaning of some terms is in principle correct, but those very terms are used in a way they would not be used in native speakers' everyday language (*homogenise*).

These are just a few of the challenges that every domestic legal system is bound to face when deepening its relations with the EU through the approximation of its domestic legislation to the *acquis européen* (itself a striking case in point from a terminological point of view).

Georgia is no exception to this process. Following the entry into force of the Association Agreement between Georgia and the EU, the Legislative Herald of Georgia-MATSNE Translation Centre (MTC) is called to play a unique role in the approximation process, being the sole legal entity of public law providing high-quality translation of Georgian legislation into English and of EU legal documents into Georgian. Transposing the EU *acquis* in the domestic legal order implies the translation of primary and secondary EU law as well as of Court of Justice of the European Union rulings. Against this backdrop, an English-Georgian glossary of legal terminology aimed at supporting the harmonisation of the Georgian legal language with specific reference to EU institutions and legal acts represents a clear priority. This *Pilot English-Georgian Glossary of EU Legal Terminology* prepared under the EU-funded *Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project* represents only the first contribution to an extremely complex, ever-evolving and long-lasting task.

A number of stages led to the compilation of this Pilot Glossary. In agreement with MATSNE Translation Centre, the Project Team identified a pool of over 150 key terms relating to the fundamentals of EU law, with an eye to the position of Georgia as a contracting party to the Association Agreement. The Treaties – and the Treaty on European Union (TEU) in particular – represented the main sources for extracting the relevant terminology, which was later on grouped under five different chapters. Whenever possible, sub-topic-wise arrangement has been preferred over the mere alphabetical order listing, so to favour a context-sensitive understanding of the selected terminology.

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Chapter 1 focuses on the names of EU institutions, as listed under art. 13 TEU or anyway mentioned in other articles of the TEU itself. The names of former European Community or European Economic Community institutions as well as of other EU-related institutions have been also included in specific subsections, in order to facilitate the translation of previous versions of the Treaties and of other EU *acquis* sources, and the full comprehension of the institutional architecture in place at that time. Chapter 2 offers an overview on TEU terminology. It features further institutions-related terminology, foundational principles, official denominations of key policy areas and a number of terms relating to the institutional decision-making process. Though not specifically listed by the TEU, the founding principles of the internal market (whose establishment is mentioned under art. 3.3 TEU as one of the aims of the Union) are analysed in an ad hoc sub-chart. Key terms on EU sources and documents are collected under Chapter 3, while Chapter 4 contains the fundamentals of the Court of Justice of the European Union (CJEU) organisational and procedural terminology. Additionally, due consideration has been given to the highly technical language of the EU approximation process. A comprehensive list of approximation-related terminology, as featured in the *Introductory Manual and Guidelines on Approximation of Georgian Legislation with European Union Law* prepared under this Project is also included here under Chapter 5. Sub-topic charts address general terminology, terms relating to the different degrees of compliance of approximated legislation to EU law, and the names of the various approximation techniques as described in the *Manual and Guidelines*.

For each of the English selected terms, the Project Team proposed a translation into Georgian, which was later on discussed and agreed with MTC team. This screening process had a twofold aim. On one side, there was the need to avoid inconsistencies between the translations proposed by the Project Team and those that are already consolidated in the available Georgian versions of EU legal documents. On the other side, possible reasonable alternatives were discussed with reference to those terms that had not been translated yet. It is here worth stressing that the Georgian translations featured here are still subject to further revision and fine-tuning as soon as the EU *acquis* translation process develops.

As pointed out above, one of the main challenges of legal translation is not only finding a counterpart for a term in the target language, but also managing to convey the “legal” meaning behind that very term. Such a crucial issue cannot be properly addressed without having at least basic knowledge of the concepts that specialised legal terminology conveys. Therefore, each entry in English is complemented by a short definition or explanatory note in non-technical language in both English and Georgian. This will support not only experienced translators, but also those approaching EU legal texts for the first time (e.g., university students of law or languages) in addressing the fascinating intricacy of legal translation, and the specificities of EU law language in particular.

This Glossary has been prepared by Senior Non-Key Experts Sara Cocchi and Maia Rogava under the supervision of the Project Team Leader Lyda Favali, with the cooperation and support of MATSNE Translation Centre staff. Georgian translations of the English definitions are by Nino Mataradze.

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

1. EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES AND OFFICES

Though often overlooked as a minor issue, a shared translation of official denomination of institutions is crucial for ensuring consistency throughout law corpora and official documents, as it prevents misleading duplications and ambiguities. Therefore, the chart below includes a list of proposed translations for the main EU institutions as they appear in art. 13 TEU plus the official titles of other relevant EU bodies, offices, agencies or interinstitutional networks mentioned in the TEU. The names of several former EC/EEC institutions have been also taken into account, as they may be useful when translating pre-Lisbon Treaty EU *acquis*.

INSTITUTIONS ინსტიტუტები			
INSTITUTIONS LISTED OR MENTIONED IN ART. 13 TEU ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-13 მუხლში ჩამოთვლილი ან ნახსენები ინსტიტუტები			
NAME დასახელება	DEFINITION განმარტება	TRANSLATION თარგმანი	
European Union (EU)	<p>The European Union (EU) is a political and economic union of 28 member states that are located in Europe.</p> <p>The EU has a worldwide unique status, being an entity between an international organization and a State. It has much more powers than any other International Institution (i.e. United Nations, Council of Europe), but much less powers than federated states (i.e. United States of America, Russian Federation).</p> <p>It has an area of 4,475,757 km² and an estimated population of over 510 million. The EU has developed an internal single market through a standardised system of laws that apply in all member states. EU policies aim to ensure the free movement of people, goods, services, and capital within the internal market (as in a single State), enact legislation in justice and home affairs. The EU also has common policies on trade, agriculture, fisheries, and regional development that have to be applied and enforced by the Member States (MS).</p> <p>Within the Schengen Area of the EU, passport controls have been abolished. Note that not all EU Member States are members of the Schengen Area.</p> <p>Also, a monetary union for the EU was established in 1999 and</p>	<p>ევროკავშირი ევროპაში მდებარე 28 ქვეყნისგან შემდგარი პოლიტიკური და ეკონომიკური გაერთიანებაა.</p> <p>ევროკავშირს მსოფლიოს მასშტაბით გამორჩეული სტატუსი აქვს, რადგან შუალედური ადგილი უკავია საერთაშორისო ორგანიზაციასა და სახელმწიფოს შორის. მას ნებისმიერ საერთაშორისო ორგანიზაციაზე (მაგ., გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, ევროპის საბჭო) მეტი, მაგრამ ფედერალურ სახელმწიფოებთან შედარებით (მაგ., ამერიკის შეერთებული შტატები, რუსეთის ფედერაცია) ნაკლები უფლებამოსილება აქვს.</p> <p>ევროკავშირის ქვეყნების საერთო ფართობი 4 475 757 კმ²-ს შეადგენს, მოსახლეობა კი - 510 მილიონზე მეტს. ევროკავშირს აქვს საერთო შიდა ბაზარი, რომელიც ყველა წევრ სახელმწიფოში მოქმედ კანონთა სტანდარტიზებულ სისტემას ეყრდნობა. ევროკავშირის პოლიტიკა ითვალისწინებს ადამიანების, საქონლის, მომსახურებისა და კაპიტალის თავისუფალ გადაადგილებას შიდა ბაზარზე (ისევე როგორც ცალკეული სახელმწიფოს ფარგლებში) და</p>	ევროკავშირი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

came into full force in 2002. The monetary union is composed of 19 EU member states, which use Euro as their currency (Eurozone). The rest EU Member States use their national currencies.

The EU operates through a hybrid system of supranational (State-like) and intergovernmental (like in international organisations) decision-making process. The EU institutions operate together with the national governments of the Member States.

The seven Institutions (main decision-making bodies) of the European Union are:

- (i) the European Council
- (ii) the Council of the European Union
- (iii) the European Parliament
- (iv) the European Commission
- (v) the Court of Justice of the European Union
- (vi) the European Central Bank
- (vii) the European Court of Auditors.

The EU is the “heir” of other two institutions: the European Coal and Steel Community (ECSC) and the European Economic Community (EEC), called together “European Communities”.

The European communities and the EU as its successor have grown in two ways:

- (i) in size by the accession of new member states and
- (ii) in power by the addition of policy areas to its remit.

The Maastricht Treaty established the European Union in 1993 and introduced European citizenship. The latest major amendment to the constitutional basis of the EU, the Treaty of Lisbon, came into force in 2009.

კანონმდებლობის ამოქმედებას მართლმსაჯულების სფეროსა და საშინაო საქმეებში. ევროკავშირი ასევე ერთიანი პოლიტიკით ხელმძღვანელობს ვაჭრობის, სოფლის მეურნეობის, თევზჭერისა და რეგიონალური განვითარების სფეროებში. თითოეული წევრი სახელმწიფო ვალდებულია, აღასრულოს აღნიშნული პოლიტიკა. ევროკავშირის შენგენის ზონაში გაუქმებულია საპასპორტო კონტროლი. გასათვალისწინებელია, რომ ევროკავშირის წევრი ყველა სახელმწიფო არ არის გაერთიანებული შენგენის ზონაში.

1999 წელს დაარსდა და 2002 წელს სრულად ამოქმედდა ევროკავშირის სავალუტო კავშირი. იგი ევროკავშირის წევრი 19 სახელმწიფოსგან შედგება, რომლებიც ოფიციალურ ვალუტად ევროს იყენებენ (ევროზონა). ევროკავშირის დანარჩენი წევრი სახელმწიფოები საკუთარი ეროვნული ვალუტით სარგებლობენ.

ევროკავშირი ზენაციონალურ (სახელმწიფოს მსგავსი) და მთავრობათშორის (საერთაშორისო ორგანიზაციების მსგავსი) დონეზე გადაწყვეტილების მიღების პროცესის ჰიბრიდული სისტემის საფუძველზე იმართება. მისი ინსტიტუტები წევრი სახელმწიფოების ეროვნულ მთავრობებთან ერთად მოქმედებენ.

ევროკავშირი (ძირითადი გადაწყვეტილების მიმღები) შემდეგი შვიდი ინსტიტუტით არის წარმოდგენილი:

- (i) ევროპული საბჭო,
- (ii) ევროკავშირის საბჭო,
- (iii) ევროპარლამენტი,
- (iv) ევროკომისია,
- (v) ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლო,
- (vi) ევროპის ცენტრალური ბანკი,
- (vii) აუდიტორთა ევროპული სასამართლო.

ევროკავშირი ორი სხვა ინსტიტუტის „მემკვიდრეა“, კერძოდ, ევროპის ქვანახშირისა და ფოლადის გაერთიანებისა (ECSC) და ევროპის ეკონომიკური

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

გაერთიანების (EEC), რომელთაც ერთიანი სახელით „ევროგაერთიანებებად“ მოიხსენიებენ.

ევროგაერთიანებები და ევროკავშირი, როგორც მათი შემკვიდრე, ორი მიმართულებით გაიზარდა:

- (i) ზომით - ახალი წევრი სახელმწიფოების შემოერთებით და
- (ii) ძალაუფლების თვალსაზრისით - მის უფლებამოსილებაში არსებული პოლიტიკის სფეროების სპექტრის გაფართოებით.

1993 წელს მასტრიხტის ხელშეკრულებით დაარსდა ევროკავშირი და შემოღებული იქნა ევროკავშირის მოქალაქეობა. ევროკავშირის სამართლებრივი საფუძვლის ყველაზე მნიშვნელოვანი ბოლოდროინდელი ცვლილება განხორციელდა ლისაბონის ხელშეკრულებით, რომელც 2009 წელს შევიდა ძალაში.

European Parliament (EP)

The European Parliament (EP) is the democratic representative assembly of the European Union.

The Parliament is composed of 751 (previously 766) members directly elected by all citizens of the European Union who are allowed to vote in their national elections. It has been directly elected every five years since 1979.

These voters represent the second largest democratic electorate in the world (after the Parliament of India) and the largest trans-national democratic electorate in the world (375 million eligible voters in 2009).

The Parliament is called the "first institution" of the EU (mentioned first in the treaties, having formal precedence over all authority at European level). The Parliament exercises the legislative function of the EU, together with the Council of the European Union (the Council) and the European Commission. Although the European Parliament has a legislative power, it does not formally possess the legislative initiative, as most national parliaments of European Union member states do. In simple wording, the Parliament does not have the full powers that parliaments in most democratic independent states have but is

ევროპარლამენტი ევროკავშირის დემოკრატიული წარმომადგენლობითი კრებითი ორგანოა.

ევროპარლამენტი 751 წევრისგან შედგება (აღრე მას 766 წევრი ჰყავდა). პარლამენტარებს ევროკავშირის ხმის უფლების მქონე ყველა მოქალაქე ეროვნული არჩევნების დროს პირდაპირი გზით ირჩევს. 1979 წლიდან ევროპარლამენტის წევრთა არჩევნები ხუთ წელიწადში ერთხელ ტარდება.

ევროპარლამენტის ამომრჩეველთა რაოდენობა დემოკრატიული ელექტორატის სიდიდის თვალსაზრისით მსოფლიოში მეორე ადგილზეა (ინდოეთის პარლამენტის შემდეგ). ამასთან, ისინი მსოფლიოს მასშტაბით უმსხვილეს ტრანსნაციონალურ დემოკრატიულ ელექტორატს წარმოადგენენ (2009 წელს 375 მილიონი ხმის უფლების მქონე ამომრჩეველი).

ევროპარლამენტს ევროკავშირის „პირველ ინსტიტუტს“ უწოდებენ (იგი პირველ ადგილზე მოიხსენიება საერთაშორისო ხელშეკრულებებში და ფორმალურად ევროპის დონეზე ყველა ინსტიტუტზე მეტი

ევროპარლამენტი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

dependent largely from other EU institutions and Member States' national governments.

Amongst its powers, the EP has control over the EU budget. The European Commission, the executive body of the EU, is accountable to Parliament. In particular, Parliament elects the President of the Commission, and approves (or rejects) the appointment of the Commission as a whole. It can subsequently force the Commission as a body to resign by adopting a motion of censure.

უფლებამოსილება აქვს). ევროპარლამენტი ევროკავშირის საკანონმდებლო ორგანოს ფუნქციას ევროკავშირის საბჭოსთან (საბჭო) და ევროკომისიასთან ერთად ახორციელებს. მიუხედავად იმისა, რომ ევროპარლამენტს აქვს საკანონმდებლო უფლებამოსილება, მას, ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების პარლამენტების უმეტესობისგან განსხვავებით, ფორმალურად საკანონმდებლო ინიციატივის უფლება არ გააჩნია. ამგვარად, ევროპარლამენტს არ აქვს ყველა ის უფლება, რომლებიც დამოუკიდებელ, დემოკრატიულ სახელმწიფოთა უმეტესობის პარლამენტებს აქვთ. იგი დიდწილად ევროკავშირის ინსტიტუტებსა და წევრი სახელმწიფოების ეროვნულ მთავრობებზეა დამოკიდებული.

ევროპარლამენტის ერთ-ერთი უფლებამოსილება ევროკავშირის ბიუჯეტის კონტროლს ითვალისწინებს. ევროკომისია, რომელიც ევროკავშირის აღმასრულებელი ორგანოა, ევროპარლამენტის წინაშე არის ანგარიშვალდებული. კერძოდ, ევროპარლამენტი ირჩევს ევროკომისიის თავმჯდომარეს და ერთიანად ამტკიცებს ევროკომისიას (ან უარს ამბობს მის დამტკიცებაზე). მას შეუძლია მოგვიანებით ევროკომისიას, როგორც ორგანოს, უნდობლობის გამოცხადების გზით გადადგომა აიძულოს.

European Council (EC)

The European Council is the institution of the European Union (EU) that comprises the heads of state or government of the member states (Presidents and Prime Ministers), along with the President of the European Council and the President of the European Commission. The High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy also takes part in its meetings. The European Council must not be confused with the Council of the European Union that is comprised by Ministers of Member States. From 1975 the EC was operating informally but was formalised as an EU institution in 2009 upon the entry into force of the Treaty of Lisbon. Its current President is Donald Tusk. The European Council must not be confused with the "Council of Europe". The Council of

ევროპული საბჭო ევროკავშირის ინსტიტუტია, რომელიც წევრი სახელმწიფოების სახელმწიფო ან მთავრობის მეთაურებისგან (პრეზიდენტები და პრემიერ მინისტრები), ევროპული საბჭოს თავმჯდომარისა და ევროკომისიის თავმჯდომარისგან შედგება. მის შეხვედრებს ასევე ესწრება საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში ევროკავშირის უმაღლესი წარმომადგენელი. ევროპული საბჭო უნდა განვასხვავოთ ევროკავშირის საბჭოსგან, რომელიც წევრი სახელმწიფოების მინისტრებით არის წარმოდგენილი. 1975 წლიდან ევროპული საბჭო არაფორმალურად

ევროპული საბჭო

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Europe is a completely different International Organisation, comprising all EU Member States, but also non-Member States (as Georgia, Russian Federation etc.).

ფუნქციონირებდა. მან ევროკავშირის ოფიციალური ინსტიტუტის სტატუსი 2009 წელს, ლისაბონის ხელშეკრულების ძალაში შესვლის შედეგად მოიპოვა. მისი ამჟამინდელი თავმჯდომარეა დონალდ ტუსკი. ევროპული საბჭო ასევე უნდა განვასხვავოთ ევროპის საბჭოსგან, რომელიც სრულიად სხვა საერთაშორისო ორგანიზაციაა. ამ უკანასკნელში გაწევრიანებულია როგორც ევროკავშირის ყველა წევრი სახელმწიფო, ისე არაწევრი სახელმწიფოებიც (მაგ., საქართველო, რუსეთის ფედერაცია).

Council of the European Union (Council)

The Council of the European Union (often still referred to as the Council of Ministers, or sometimes just called the Council (and in latin: "Consilium")) is a major institution of the European Union (EU) as listed in the Treaty on European Union. The Council is the one part of the EU legislature, the other legislative body being the European Parliament. The Council comprises representatives of the executive governments of the EU's member states (Ministers). The membership to the Council of the EU varies according to the topic under consideration; for example, when discussing economic measures, the Council is formed by the 28 national ministers whose portfolio includes this policy area, when discussing agriculture, by the 28 competent Ministers for this area.

ევროკავშირის საბჭო (ხშირად ჯერ ისევ მოიხსენიება როგორც მინისტრთა საბჭო ან ზოგჯერ, უბრალოდ საბჭო (ხოლო ლათინურად: "Consilium")), ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მიხედვით, ევროკავშირის უმთავრესი ინსტიტუტია. ევროკავშირში საბჭოს გარდა საკანონმდებლო ფუნქციას ახორციელებს ევროპარლამენტიც. საბჭო ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების აღმასრულებელი ხელისუფლების წარმომადგენლებისგან (მინისტრებისგან) შედგება. ევროკავშირის საბჭოს წევრთა შემადგენლობის საკითხი განსახილველი თემის მიხედვით განისაზღვრება; მაგალითად, ეკონომიკური ღონისძიებების განხილვისას, საბჭო წარმოდგენილია ეკონომიკის სფეროზე პასუხისმგებელი 28 მინისტრით, სოფლის მეურნეობის საკითხების განხილვის შემთხვევაში კი საბჭო ამ დარგზე უფლებამოსილი 28 მინისტრისგან შედგება.

ევროკავშირის
საბჭო
(საბჭო)

European Commission

The European Commission (EC) is a major institution of the European Union (EU). The Commission is responsible for proposing EU law, implementing decisions, upholding the EU treaties and managing the day-to-day business of the EU. The EC is the backbone of EU administration. The Commission is based in Brussels, Belgium. The Commission operates as a cabinet government (Ministerial Council), with 28 members of the Commission (known as "commissioners"). There is one

ევროკომისია ევროკავშირის ერთ-ერთი ძირითადი ინსტიტუტია. იგი პასუხისმგებელია ევროკავშირის კანონმდებლობის მომზადებაზე, გადაწყვეტილებების განხორციელებაზე, ევროკავშირის ხელშეკრულებების დაცვასა და ევროკავშირის ყოველდღიური საქმიანობის წარმართვაზე. ევროკომისია ევროკავშირის ადმინისტრაციის უმთავრესი საყრდენია. ევროკომისია მდებარეობს ბელგიაში, ქ. ბრიუსელში.

ევროკომისია

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

commissioner per member state (appointed by the EU MS government). However, commissioners do not represent their national governments interests, but these of the EU as a whole. In particular, commissioners swear an oath at the European Court of Justice in Luxembourg, pledging to respect the EU treaties and to be completely independent in carrying out their duties during their mandate.

The Commission has a President (currently Jean-Claude Juncker) who is proposed by the Council and elected by the European Parliament. The Council of the European Union then nominates the other 27 members of the Commission in agreement with the nominated President, and the 28 members as a single body are then subject to a vote of approval by the European Parliament.

The current Commission is the Juncker Commission, which took office in 2014.

The term “Commission” in EU terminology is used in a double sense:

- (i) either in the narrow sense of the 28-member College of Commissioners (or College)
- (ii) or the whole administrative body of about 23,000 European civil servants who are split into departments called directorates-general and services.

The procedural languages of the Commission are English, French and German.

იგი კაბინეტური მთავრობის (მინისტრთა საბჭო) პრინციპით მოქმედებს და 28 წევრისგან („კომისრებისგან“) შედგება. თითოეულ წევრ სახელმწიფოს ერთი კომისარი ჰყავს (ინიშნება ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოს მთავრობის მიერ). თუმცა, კომისრები ევროკავშირის საერთო ინტერესს წარმოადგენენ და არა თავიანთი ეროვნული მთავრობის ინტერესებს. ისინი ლუქსემბურგში, მართლმსაჯულების ევროპულ სასამართლოში დებენ ერთგულების ფიცს და პირობას, რომ პატივს სცემენ ევროკავშირის ხელშეკრულებებს და საკუთარი უფლებამოსილების ფარგლებში მოვალეობების განხორციელებისას სრულ დამოუკიდებლობას შეინარჩუნებენ.

ევროკომისიას ჰყავს თავმჯდომარე (ამჟამად ჟან-კლოდ იუნკერი), რომელსაც წარადგენს საბჭო და ირჩევს ევროპარლამენტი. ამის შემდეგ, ევროკავშირის საბჭო დასახელებულ თავმჯდომარესთან შეთანხმებით ევროკომისიის დანარჩენი 27 წევრის კანდიდატურას წარადგენს. საბოლოოდ, 28 წევრს, როგორც ერთიან ორგანოს, ევროპარლამენტი უყრის კენჭს.

იუნკერის ხელმძღვანელობით ამჟამინდელი ევროკომისია მუშაობას 2014 წელს შეუდგა.

ტერმინი „კომისია“ ევროკავშირის ტერმინოლოგიით ორი მნიშვნელობით გამოიყენება და აღნიშნავს:

- (i) ვიწრო გაგებით, 28 წევრისგან შემდგარ კომისართა კოლეგიას (ან კოლეგიას);
- (ii) ან ადმინისტრაციულ ორგანოს, რომელიც გენერალური დირექტორატებისა და სამსახურების სახელით ცნობილ სხვადასხვა დეპარტამენტში განაწილებული 23 000 ევროპელი საჯარო მოსამსახურით არის დაკომპლექტებული.

ევროკომისიის სამუშაო ენებია ინგლისური, ფრანგული და გერმანული.

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Court of Justice of the European Union

The Court of Justice of the European Union (CJEU) is the supreme judicature of the European Union. Its role is to ensure that EU law is interpreted and applied the same way in every EU country and to force the EU Member States and EU institutions to abide by EU law. The CJEU is divided into 2 courts:

(a) The Court of Justice which deals with requests for preliminary rulings from national courts, certain actions for annulment and appeals. It is composed by 1 judge from each EU country, plus 11 advocates general (procurators).

(b) The General Court – rules on actions for annulment brought by individuals, companies and, in some cases, EU governments. In practice, this means that this court deals mainly with competition law, State aid, trade, agriculture, trademarks. Each judge and advocate general is appointed for a renewable 6-year term, The appointment is approved unanimously by national governments. In each of the above Courts, the judges select a President who serves a renewable term of 3 years. The Court is currently composed by 47 judges. In 2019 this number will increase to 56 (2 judges from each EU country). The Court sets up chambers of five judges, the president of which is elected for 3 years, and chambers of three judges, the president of which is elected for 1 year.

ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლო ევროკავშირის მართლმსაჯულების უმაღლესი ორგანოა. მას ევალება ევროკავშირის ყველა ქვეყანაში ევროკავშირის კანონმდებლობის ერთნაირად ინტერპრეტირებისა და აღსრულების და ასევე ევროკავშირის ყველა წევრისა და ინსტიტუტის მიერ ევროკავშირის კანონმდებლობის დაცვის უზრუნველყოფა. ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლო 2 სასამართლოსგან შედგება:

(ა) მართლმსაჯულების სასამართლო, რომელიც განიხილავს ეროვნული სასამართლოების მიმართვებს წინასწარი განჩინებების გამოტანის შესახებ, ასევე ცალკეულ სარჩელებს გაბათილების შესახებ და საჩივრებს. იგი ევროკავშირის თითოეული ქვეყნის წარმომადგენელი ერთი მოსამართლისა და 11 გენერალური ადვოკატისგან (პროკურორისგან) შედგება.

(ბ) საერთო სასამართლო, რომელსაც ფიზიკური პირების, კომპანიების და, ზოგიერთ შემთხვევაში, ევროკავშირის მთავრობების მიმართვის საფუძველზე გამოაქვს გადაწყვეტილებები ცალკეული აქტების გაბათილების საკითხებთან დაკავშირებით. პრაქტიკაში ეს ნიშნავს, რომ სასამართლო ძირითადად იხილავს კონკურენციის სამართალთან, სახელმწიფო დახმარებასთან, ვაჭრობასთან, სოფლის მეურნეობასა და სავაჭრო ნიშნებთან დაკავშირებულ საქმეებს.

თითოეული მოსამართლე და გენერალური ადვოკატი 6-წლიანი განახლებადი ვადით ინიშნება. დანიშნვა ეროვნული მთავრობების მიერ ერთხმად მტკიცდება. ზემოთ მითითებულ თითოეულ სასამართლოში, მოსამართლეები 3-წლიანი განახლებადი ვადით ირჩევენ თავმჯდომარეს. ამჟამად, სასამართლო 47 მოსამართლისგან შედგება, 2019 წელს კი მათი რაოდენობა 56-მდე გაიზრდება (2 მოსამართლე ევროკავშირის

ევროკავშირის
მართლმსაჯულების
სასამართლო

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

თითოეული ქვეყნიდან). სასამართლო ქმნის 5 მოსამართლისგან შემდგარ პალატებს, რომელთა თავმჯდომარეები 3 წლით აირჩევიან, და 3 მოსამართლისგან შემდგარ პალატებს, რომელთა თავმჯდომარეებიც 1 წლით აირჩევიან.

European Central Bank (ECB)

The European Central Bank (ECB) is the central bank for the euro currency. It is responsible for the monetary policy of the Eurozone, which consists of 19 EU Member States and is one of the largest currency areas in the world. The rest EU Member States (EU MS) still have their own currency and monetary policy. This means that these EU MS are obliged to respect fully EU law, but not the Eurozone policy. The ECB is one of the world's most important central banks and is one of the seven institutions of the European Union (EU) listed in the Treaty on European Union (TEU). The capital stock of the bank is owned by the central banks of all 28 EU member states. The ECB is governed by European law directly, but its legal form is that of a corporation (private company): that is because the ECB has shareholders and stock capital. Its capital is €11 billion held by the national central banks of the member states as shareholders.

ევროპის ცენტრალური ბანკი ევროზე პასუხისმგებელი ძირითადი ბანკია. მას ევალება მონეტარული პოლიტიკის წარმართვა ევროზონაში, რომელიც ევროკავშირის 19 წევრი ქვეყნისგან შედგება და მსოფლიოში ერთ-ერთი უდიდესი ერთიანი სავალუტო სივრცეა. ევროკავშირის დანარჩენი წევრი სახელმწიფოები ინარჩუნებენ საკუთარ ვალუტასა და სავალუტო პოლიტიკას. ეს ნიშნავს, რომ ისინი ვალდებული არიან სრულად დაიცვან ევროკავშირის კანონმდებლობა, მაგრამ არა ევროზონის პოლიტიკა.

ევროპის ცენტრალური ბანკი მსოფლიოში ყველაზე მნიშვნელოვანი ცენტრალური ბანკი და ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულებაში მითითებული ევროკავშირის 7 ინსტიტუტიდან ერთ-ერთია. ბანკის სააქციო კაპიტალს 28 წევრი სახელმწიფოს ცენტრალური ბანკები ფლობენ.

ევროპის ცენტრალური ბანკის საქმიანობა რეგულირდება უშუალოდ ევროპული სამართლით, თუმცა მისი ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმა არის კორპორაცია (კერძო კომპანია). ეს იმით არის განპირობებული, რომ ევროპის ცენტრალურ ბანკს ჰყავს მეწილეები და აქვს სააქციო კაპიტალი. მისი კაპიტალი 11 მილიარდ ევროს შეადგენს და მას წევრი სახელმწიფოების ეროვნული ცენტრალური ბანკები, როგორც აქციონერები, ფლობენ.

ევროპის ცენტრალური ბანკი

European Court of Auditors (ECA)

The European Court of Auditors (ECA) is a EU body whose role is to control and audit EU's finances. It has essentially the role of a Court (renders binding decisions). ECA's audit work concerns the EU's budget and policies, primarily in areas relating to growth and jobs, added value, public finances, the environment and climate action. The ECA audits the EU budget in terms of both revenue and spending. Similar bodies are established in many countries.

აუდიტორთა ევროპული სასამართლო ევროკავშირის ორგანოა, რომელსაც ევროკავშირის ფინანსების კონტროლი და აუდიტი ევალება. იგი უმთავრესად სასამართლოს ფუნქციას ასრულებს (იღებს სავალდებულო ძალის მქონე გადაწყვეტილებებს). აუდიტორთა ევროპული სასამართლო ატარებს ევროკავშირის ბიუჯეტისა და პოლიტიკის აუდიტს, უმთავრესად ისეთ

აუდიტორთა ევროპული სასამართლო

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

The first example was the Court of Accounts in Paris, which was the oldest and the forerunner of today's French Court of Audit. They oversaw public spending, handled finances, protected crown estates, audited the accounts of crown officials, and adjudicated any related matters of law.

სფეროებში, რომლებიც უკავშირდება ეკონომიკურ ზრდასა და სამუშაო ადგილებს, დამატებულ ღირებულებას, საჯარო ფინანსებს, გარემოსა და კლიმატთან დაკავშირებულ ღონისძიებებს. აუდიტორთა ევროპული სასამართლო ამოწმებს ევროკავშირის ბიუჯეტის როგორც შემოსავლებს, ისე დანახარჯებს.

მსგავსი ორგანო ბევრ ქვეყანაში არსებობს. ერთ-ერთი ადრეული მაგალითია პარიზის „საანგარიშო სასამართლო“, რომელიც დღევანდელი საფრანგეთის აუდიტის სასამართლოს წინამორბედი. ისინი ზედამხედველობდნენ საჯარო ფინანსების ხარჯვას, განკარგავდნენ თანხებს, იცავდნენ სამეფო ქონებას, ამოწმებდნენ სამეფო კარის წარმომადგენლების ანგარიშებს და იღებდნენ გადაწყვეტილებებს სხვა მსგავს სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით.

European Economic and Social Committee (EESC)

The European Economic and Social Committee (EESC) is a consultative body of the EU that gives representatives of Europe's socio-occupational interest groups and others a formal platform to express their points of views on EU issues. Its opinions are forwarded to the Council, the European Commission and the European Parliament. It thus has a key role to play in the Union's decision-making process. The EESC was set up by the 1957 Rome Treaties in order to involve economic and social interest groups in the establishment of the common market and to provide institutional machinery for briefing the European Commission and the Council of Ministers on European Union issues. Its role has been further strengthened by the Single European Act (1986), the Treaty of Maastricht (1993), the Treaty of Amsterdam (1997) and the Treaty of Nice (2000). The EESC has 350 Members, drawn from economic and social interest groups in Europe (workers, employers, other groups) and appointed by the Council of the European Union for a 5-year renewable term, upon proposal of the governments of Member States. Consultation of the EESC by the Commission or the Council is mandatory in certain cases; in others it is optional. The EESC may also adopt opinions on its own

ევროპის ეკონომიკურ და სოციალურ საკითხთა კომიტეტი ევროკავშირის საკონსულტაციო ორგანოა, რომელიც სოციალური და პროფესიული ინტერესების დამცველ ჯგუფებსა და სხვა პირებს სთავაზობს ოფიციალურ პლატფორმას ევროკავშირთან დაკავშირებული მოსაზრებების გამოსათქმელად. მისი დასკვნები წარედგინება საბჭოს, ევროკომისიასა და ევროპარლამენტს. ამგვარად, იგი საკვანძო როლს ასრულებს ევროკავშირში გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში.

ევროპის ეკონომიკურ და სოციალურ საკითხთა კომიტეტი 1957 წელს რომის ხელშეკრულებების საფუძველზე შეიქმნა. მის მიზანს ეკონომიკური და სოციალური ინტერეს-ჯგუფების საერთო ბაზრის შექმნაში ჩართვა და ევროკომისიისა და მინისტრთა საბჭოსთვის ევროკავშირთან დაკავშირებული საკითხების თაობაზე ინფორმაციის მიწოდების ინსტიტუციური მექანიზმის შექმნა წარმოადგენდა. კომიტეტის როლი კიდევ უფრო გაძლიერდა ერთიანი ევროპული აქტის (1986), მასტრიხტის ხელშეკრულების (1993), ამსტერდამის

ევროპის ეკონომიკურ და სოციალურ საკითხთა კომიტეტი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

initiative.

ხელშეკრულებისა (1997) და ნიცის ხელშეკრულების (2000) საფუძველზე.

ევროპის ეკონომიკურ და სოციალურ საკითხთა კომიტეტს ჰყავს 350 წევრი, რომლებიც ევროპის სხვადასხვა ეკონომიკური და სოციალური ინტერესების დამცველ ჯგუფებს (მუშები, დამსაქმებლები და სხვა ჯგუფები) წარმოადგენენ. ისინი ევროკავშირის საბჭოს მიერ 5-წლიანი განახლებადი ვადით ინიშნებიან წევრი სახელმწიფოების მთავრობების წარდგინების საფუძველზე.

ზოგიერთ შემთხვევაში, ევროკომისია და საბჭო ვალდებული არიან, მიმართონ ევროპის ეკონომიკურ და სოციალურ საკითხთა კომიტეტს კონსულტაციისთვის; სხვა შემთხვევებში, მიმართვა არჩევითია. კომიტეტს შეუძლია საკუთარი ინიციატივით შეიმუშავოს მოსაზრებები.

Committee of the
Regions

The Committee of the Regions (CoR) is an assembly of representatives from local and regional authorities (Regions, municipalities, cities, etc...) of the EU Member States. The members of the CoR are appointed from among the regional and local representatives directly elected by their fellow citizens in each Country. The CoR can intervene at several stages in the EU law-making process. The Commission, the Council and the Parliament must consult Committee of the Regions in areas concerning local and regional government (for example, on health, education and culture, employment policy or transport, etc...).

რეგიონების კომიტეტი ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების ადგილობრივი და რეგიონული ხელისუფლების ორგანოების (რეგიონების, მუნიციპალიტეტების, ქალაქების და ა.შ.) წარმომადგენლებს აერთიანებს. რეგიონების კომიტეტის წევრებად თითოეულ ქვეყანაში თანამოქალაქების მიერ პირდაპირი წესით არჩეული რეგიონული და ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები ინიშნებიან. რეგიონების კომიტეტს ევროკავშირის სამართალშემოქმედებით პროცესში რამდენიმე ეტაპზე შეუძლია ჩართვა. ევროკომისია, საბჭო და ევროპარლამენტი ვალდებული არიან, ისარგებლონ რეგიონთა კომიტეტის რჩევით ადგილობრივი და რეგიონალური მართვის სფეროებში (მაგალითად, ჯანდაცვასთან, განათლებასა და კულტურასთან, დასაქმების პოლიტიკასთან ან ტრანსპორტთან და სხვ. საკითხებთან დაკავშირებით).

რეგიონების
კომიტეტი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

OTHER EU-BODIES/INSTITUTIONS/OFFICES/TITLES/AGENCIES		
ევროკავშირის სხვა ორგანოები/ინსტიტუტები/ოფისები/სახელწოდებები/სააგენტოები		
NAME დასახელება	DEFINITION განმარტება	TRANSLATION თარგმანი
Committee of Permanent Representatives of the Governments of the Member States (COREPER)	<p>The Committee of the Permanent Representatives of the Governments of the Member States to the European Union (Coreper) is mentioned in art. 16(7) TEU and its role and different formations are explained in article 240(1) of the Treaty on the Functioning of the EU (TFEU). Coreper is the Council's main preparatory body. All items to be included into the Council's agenda (except for some agricultural matters) must first be examined by Coreper, unless the Council decides otherwise. It is not an EU decision-making body and any agreement it reaches can be called into question by the Council. Its main tasks are:</p> <ul style="list-style-type: none"> to coordinate and prepare the work of the different Council configurations to ensure consistency of the EU's policies to work out agreements and compromises which are then submitted for adoption by the Council <p>Coreper is composed of the 'permanent representatives' from each Member State, who are their country's ambassadors to the EU. They express the position of their government. It has two configurations (Coreper I and II, each of them taking care of a number of specific Council configurations) that meet every week.</p>	ევროკავშირის წევრ სახელმწიფოთა მთავრობების მუდმივ წარმომადგენელთა კომიტეტი (კორეპერი) ნახსენებია ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-16(7) მუხლში, მისი როლი და სხვადასხვა ფორმაცია კი ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 240(1)-ე მუხლშია განმარტებული. კორეპერი საბჭოს ძირითადი სამუშაო ორგანოა. საბჭოს დღის წესრიგში შესატანი ყველა საკითხი (გარდა სოფლის მეურნეობასთან დაკავშირებული რამდენიმე საკითხისა) ჯერ შესწავლილი და მომზადებული უნდა იქნას კორეპერის მიერ, თუ საბჭო სხვაგვარად არ გადაწყვეტს. კორეპერი არ არის ევროკავშირის გადაწყვეტილების მიმღები ორგანო. საბჭოს შეუძლია კითხვის ნიშნის ქვეშ დააყენოს მის მიერ მიღწეული ნებისმიერი შეთანხმება. კორეპერის ძირითადი მოვალეობებია:

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

რომელთაგან თითოეული საბჭოს რამდენიმე კონკრეტულ კონფიგურაციაზე არის პასუხისმგებელი) და იგი ყოველკვირეულად იკრებება.

EU Candidate

An EU Candidate Country is a Country that wishes to be a Member State of the European Union. A step before the full membership requires negotiations and preliminary Treaties (Accession Agreements) with the EU. Accession to EU membership, requires fulfillment of the economic and political requirements known as the “Copenhagen criteria». These terms impose to a candidate to have a democratic, free market government. The candidate must thus have freedoms and independent institutions, and a respect for the rule of law. The Enlargement of the Union relies also on two conditions: (i) the consent of all existing members (unanimity) (ii) the candidate's adoption of EU law, known as the “EU acquis” or “acquis européen”.

ევროკავშირის წევრობის კანდიდატი ქვეყანა არის ქვეყანა, რომელსაც სურს გახდეს ევროკავშირის წევრი სახელმწიფო. სრულ გაწევრიანებას წინ უძღვის მოლაპარაკებები და ევროკავშირთან წინასწარი ხელშეკრულებების (მიერთების შესახებ შეთანხმებები) გაფორმება. ევროკავშირში გაწევრიანებისთვის აუცილებელია „კოპენჰაგენის კრიტერიუმების“ სახელით ცნობილი ეკონომიკური და პოლიტიკური მოთხოვნების დაკმაყოფილება, რომლებიც კანდიდატ ქვეყანას დემოკრატიული, თავისუფალი ბაზრის დამცველი მთავრობის ყოლას ავალდებულებს. კანდიდატი ქვეყანა უნდა იცავდეს თავისუფლებებს, ჰყავდეს დამოუკიდებელი ინსტიტუტები და პატივს სცემდეს კანონის უზენაესობას. ევროკავშირის გაფართოება ასევე ემყარება ორ პირობას: (i) ყველა არსებული წევრის თანხმობა (ერთსულოვნება); (ii) კანდიდატის მიერ ევროკავშირის კანონმდებლობის, ცნობილი როგორც “EU acquis” ან “acquis européen”, მიღება.

ევროკავშირის
წევრობის
კანდიდატი ქვეყანა

EU Member State

In 1957, six states founded the EU's predecessor, the European Economic Community (Belgium, France, Italy, Luxembourg, the Netherlands and West Germany) and became Member states of the European Economic Community. The remaining states have acceded in subsequent enlargements. Now the Member States belong to the European Union, which incorporated the EEC. Today the European Union (EU) comprises 28 member states. Each member has signed and fully adhered to the founding treaties of the union and has equally all the privileges and obligations of membership in the EU. Unlike members of most international organisations, the EU MS are subject to binding European laws. The Member States' rights consist in their representation in the common legislative and judicial institutions (Council of the European Union, Commission, and the Court of Justice of the European Union). EU MS must agree unanimously for the EU to

1957 წელს ექვსმა სახელმწიფომ (ბელგია, საფრანგეთი, იტალია, ლუქსემბურგი, ნიდერლანდები და დასავლეთ გერმანია) დააფუძნა ევროკავშირის წინამორბედი ორგანიზაცია, ევროპის ეკონომიკური გაერთიანება. ისინი ამ გაერთიანების წევრ სახელმწიფოებად იქცნენ. სხვა სახელმწიფოები გაერთიანებაში შემდგომი გაფართოების ეტაპებზე გაწევრიანდნენ. ამჟამად წევრი სახელმწიფოები შედიან ევროკავშირში, რომელმაც შეიერთა ევროპის ეკონომიკური გაერთიანება. ახლა ევროკავშირი 28 წევრი სახელმწიფოსგან შედგება. თითოეულ მათგანი ხელს აწერს ევროკავშირის დამფუძნებელ ხელშეკრულებებს და იცავს მის პრინციპებს. ისინი ერთნაირად იზიარებენ ევროკავშირის წევრობის ყველა პრივილეგიასა და ვალდებულებას.

ევროკავშირის
წევრი სახელმწიფო

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

adopt policies concerning defence and foreign affairs.

საერთაშორისო ორგანიზაციების დიდი ნაწილის წევრებისგან განსხვავებით, ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოებისთვის ევროპულ კანონმდებლობას სავალდებულო ძალა აქვს. ევროკავშირის წევრ სახელმწიფოებს სხვა უფლებებთან ერთად საერთო საკანონმდებლო და მართლმსაჯულების ინსტიტუტებში (ევროკავშირის საბჭო, ევროკომისია და ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლო) წარმომადგენლების ყოლის უფლება აქვთ. საგარეო და უსაფრთხოების საკითხებთან დაკავშირებული პოლიტიკის მიღებას ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების სრული მხარდაჭერა სჭირდება.

Eurojust

Set up in 2002, Eurojust is an EU agency entrusted with reinforcing the fight against serious crime through closer judicial cooperation within the EU. Its seat is in The Hague. It is composed of a college of 28 national members, who are experienced judges, prosecutors, or police officers of equivalent competence from each EU country. Art. 85 TFEU provided a basis for the further development of Eurojust, extending its scope to include serious crime not only affecting 2 or more countries but also requiring a prosecution on common bases. Using the ordinary legislative procedure, the Parliament and the Council determine Eurojust's structure, operation, and tasks, which may include initiating criminal investigations or proposing the initiation of prosecutions. Eurojust also co-operates with non-EU countries and other EU bodies such as the European Judicial Network, Europol and the European Anti-fraud Office (OLAF).

„ევროჯასტი“ 2002 წელს დაფუძნდა ევროკავშირში მჭიდრო სასამართლო თანამშრომლობის გზით სერიოზული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერების მიზნით. მისი შტაბ-ბინა მდებარეობს ჰააგაში. იგი წარმოდგენილია კოლეგიით, რომელიც 28 სახელმწიფოს წარმომადგენლისგან შედგება. წევრები არიან ევროკავშირის თითოეულ ქვეყანაში თანაბარი უფლებამოსილების მქონე გამოცდილი მოსამართლეები, პროკურორები და პოლიციის თანამშრომლები. ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 85-ე მუხლის საფუძველზე შესაძლებელი გახდა „ევროჯასტი“-ს შემდგომი განვითარება და მისი მოქმედების სფეროს გაფართოება, რის შედეგადაც იგი განიხილავს არა მხოლოდ იმ სახის სერიოზულ დანაშაულს, რომელიც 2 ან მეტ ქვეყანას ეხება, არამედ ასევე საჭიროებს სამართლებრივ დევნას საერთო საფუძველზე. ჩვეულებრივი საკანონმდებლო პროცედურის გამოყენებით, ევროპარლამენტი და საბჭო განსაზღვრავენ „ევროჯასტი“-ს სტრუქტურას, საქმიანობას და ფუნქციებს, რომლებიც შეიძლება მოიცავდეს დანაშაულის გამოძიების ან დევნის დაწყების შესახებ განაცხადის მომზადებას. „ევროჯასტი“ ასევე

„ევროჯასტი“

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

European Anti-Fraud Office (OLAF)

The European Anti-Fraud Office (OLAF) was set up in 1999 to investigate corruption and serious misconduct within EU institutions, as well as fraud against the EU's budget. OLAF investigates within EU bodies to detect fraud, corruption, and other illegal activity affecting the EU's financial interests. It also looks into matters relating to the discharge of professional duties not affecting EU financial interests. In addition, it also investigates external individuals or organisations to detect fraud or other irregular conduct (for example, in the operation of EU funding programmes or customs frauds), often in cooperation with EU countries' authorities and sometimes those of non-EU countries.

თანამშრომლობს ევროკავშირის არაწევრ ქვეყნებთან და ევროკავშირის ორგანოებთან, კერძოდ ევროპის მართლმსაჯულების ქსელთან, ევროპოლთან და ევროპის თაღლითობის წინააღმდეგ ბრძოლის ოფისთან.

ევროპის თაღლითობის წინააღმდეგ ბრძოლის ოფისი 1999 წელს დაფუძნდა ევროკავშირის ინსტიტუტებში კორუფციის, სერიოზული გადაცდომებისა და ევროკავშირის ბიუჯეტის საზიანოდ ჩადენილი თაღლითობის შემთხვევების გამოძიების მიზნით. ოფისი გამოძიებს ატარებს ევროკავშირის ორგანოებში, რათა გამოავლინოს თაღლითობის, კორუფციისა და სხვა არაკანონიერი ქმედებების შემთხვევები, რომლებიც აზიანებს ევროკავშირის ფინანსურ ინტერესებს. იგი ასევე განიხილავს პროფესიული მოვალეობის შესრულებასთან დაკავშირებულ საქმეებს, რომლებიც არ ეხება ევროკავშირის ფინანსურ ინტერესებს. გარდა ამისა, ევროკავშირის ქვეყნების და, ზოგ შემთხვევაში, ევროკავშირის არაწევრი ქვეყნების ხელისუფლებასთან თანამშრომლობით იგი თაღლითობის ან სხვა არასათანადო ქცევის (მაგალითად, ევროკავშირის დაფინანსების პროგრამების მუშაობაში ან თაღლითობა საბაჟო სფეროში) გამოვლენის მიზნით გამოძიებს აწარმოებს გარეშე პირებისა და ორგანიზაციების მიმართ.

ევროპის
თაღლითობის
წინააღმდეგ
ბრძოლის ოფისი

European Communications Office

The European Communications Office (ECO) is the permanent office of the European Conference of Postal and Telecommunications Administrations (CEPT). ECO is an EU institution. It comprises EU Member States while CEPT comprises also non-EU Member States. In particular, CEPT is an organisation where policy makers and regulators from 48 countries across Europe collaborate to harmonise telecommunication, radio spectrum and postal regulations for maximum efficiency in an area that national borders do not have particular influence (i.e. TV signals can be accessible from bordering countries). ECO provides advice and support to CEPT to help it to develop and deliver its policies and decisions in an effective and transparent way. Its core

ევროპის კომუნიკაციების სამსახური ევროპის საფოსტო და სატელეკომუნიკაციო ადმინისტრაციების კონფერენციის მუდმივმოქმედი სამსახურია. იგი ევროკავშირის ინსტიტუტია და ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოებისგან შედგება, ევროპის საფოსტო და სატელეკომუნიკაციო ადმინისტრაციების კონფერენციაში კი ევროკავშირის არაწევრი სახელმწიფოებიც შედიან. უფრო კონკრეტულად, ევროპის საფოსტო და სატელეკომუნიკაციო ადმინისტრაციების კონფერენცია არის ორგანიზაცია, რომლის პოლიტიკის შემუშავებლები და მარეგულირებლები ევროპის 48 ქვეყნიდან

ევროპის
კომუნიკაციების
სამსახური

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

duties are to provide a European centre of expertise in electronic communications, to contribute to the work of the three CEPT committees and to manage CEPT's day-to-day activities. ECO further supports CEPT member countries and other stakeholders (i.e. foreign TV and internet providers). It serves as a forum to debate and advance European communications policy for the benefit of all EU MS citizens.

ტელეკომუნიკაციების, რადიო სპექტრისა და საფოსტო რეგულაციების ჰარმონიზაციის თვალსაზრისით მაქსიმალური ეფექტიანობის მისაღწევად თანამშრომლობენ. ეს ის სფეროა, რომელზეც ნაციონალური საზღვრები სათანადო გავლენას ვერ ახდენენ (კერძოდ, სატელევიზიო სიგნალზე წვდომა შესაძლებელია მეზობელი სახელმწიფოებიდან).

ევროპის კომუნიკაციების ოფისი რჩევებს აწვდის ევროპის საფოსტო და სატელეკომუნიკაციო ადმინისტრაციების კონფერენციას და მხარს უჭერს მას პოლიტიკისა და გადაწყვეტილებების ეფექტურად და გამჭვირვალედ შემუშავებასა და განხორციელებაში. პროფესიული ცოდნის თვალსაზრისით მან ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში ევროპული ცენტრის როლი უნდა შეასრულოს და ხელი შეუწყოს ევროპის საფოსტო და სატელეკომუნიკაციო ადმინისტრაციების კონფერენციის სამი კომიტეტის მუშაობას. მასვე ევალება კონფერენციის ყოველდღიური საქმიანობის წარმართვა. ევროპის კომუნიკაციების სამსახური ასევე ეხმარება კონფერენციის წევრ ქვეყნებსა და სხვა დაინტერესებულ მხარეებს (კერძოდ, უცხოეთის სატელევიზიო არხებისა და ინტერნეტის მიმწოდებლებს). იგი წარმოადგენს ფორუმს ევროპის კომუნიკაციების პოლიტიკასთან დაკავშირებული დებატებისთვის და ხელს უწყობს მის განვითარებას ევროკავშირის წევრი ყველა სახელმწიფოს მოქალაქეების საკეთილდღეოდ.

European Defence Agency

The European Defence Agency (EDA) was set up in 2004. It facilitates the development of the capabilities that underpin the EU's Common Security and Defence Policy (CSDP) and helps all EU Member States (except Denmark, who is not taking part in it) to develop their military resources. It promotes collaboration, launches new initiatives and introduces solutions to improve defence capabilities. It also helps Member States that are willing to do so to develop joint defense capabilities.

ევროპის თავდაცვის სააგენტო 2004 წელს დაფუძნდა. იგი ხელს უწყობს ევროკავშირის ერთიანი უსაფრთხოებისა და თავდაცვის პოლიტიკისთვის არსებითად აუცილებელი შესაძლებლობების განვითარებას და, ამასთან, ევროკავშირის ყველა წევრ სახელმწიფოს (გარდა დანიისა, რომელიც არ მონაწილეობს მასში) სამხედრო რესურსების განვითარებაში ეხმარება.

სააგენტო ხელს უწყობს თანამშრომლობას, საფუძველს უყრის ახალ ინიციატივებს და წარმოადგენს თავდაცვის

ევროპის თავდაცვის სააგენტო

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Based in Brussels, the EDA is headed by the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the European Commission.

Its expertise and networks enable it to cover a broad defence spectrum, including:

- harmonising requirements to delivering operational capabilities
- research and innovation to developing technology demonstrators
- training and exercises to maintenance to supporting Common Security and Defence Policy operations.

The EDA also works towards strengthening the European defence industry and acts as a facilitator and interface between Member States' military stakeholders and EU policies that impact on defence. In May 2017, Member States agreed to reinforce the agency's mission, including by making it the central operator for EU-funded defence-related activities. The EDA also has agreements with some non-EU countries (Norway, Serbia, Switzerland and the Ukraine).

შესაძლებლობების განვითარების გზებს. სურვილის შესაბამისად, იგი წევრ სახელმწიფოებს ერთობლივი თავდაცვითი შესაძლებლობების განვითარებაში ეხმარება.

ევროპის თავდაცვის სააგენტოს შტაბ-ბინა ბრიუსელში მდებარეობს. მას ევროკავშირის უმაღლესი წარმომადგენელი საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში და ევროკომისიის თავმჯდომარის მოადგილე ხელმძღვანელობს.

ექსპერტული ცოდნა და კავშირები სააგენტოს საშუალებას აძლევს, დაფაროს თავდაცვასთან დაკავშირებული საკითხების ფართო სპექტრი, მათ შორის:

- მოთხოვნების ჰარმონიზაცია და საოპერაციო შესაძლებლობების განხორციელება;
- კვლევა და ინოვაცია და სადემონსტრაციო ტექნოლოგიური მოდელების შექმნა;
- წვრთნა, ექსპლუატაცია და ერთიანი უსაფრთხოებისა და თავდაცვის პოლიტიკით გათვალისწინებული ქმედებები.

ევროპის თავდაცვის სააგენტო აგრეთვე მუშაობს ევროპის თავდაცვის გაძლიერების მიმართულებით და ასრულებს შუამავლის როლს წევრი სახელმწიფოების სამხედრო საკითხებში დანტერესებულ მხარეებსა და ევროკავშირის თავდაცვის გაძლიერებაზე მიმართულ პოლიტიკას შორის. 2017 წლის მაისში წევრი სახელმწიფოები შეთანხმდნენ სააგენტოს მისიის გაძლიერებაზე, რის შედეგადაც იგი გახდა ევროკავშირის მიერ დაფინანსებული თავდაცვასთან დაკავშირებული აქტივობების მთავარი ოპერატორი. სააგენტოს აგრეთვე აქვს შეთანხმება ზოგიერთ არაწევრ ქვეყანასთან (ნორვეგია, სერბია, შვეიცარია და უკრაინა).

European External Action Service (EEAS)

The European External Action Service (EEAS), also known as European Action Service (EAS), is a European Union (EU) department. It was established by the Treaty of Lisbon on 1 December 2009. It started operating on 1 December 2010. It has

ევროპის საგარეო ქმედებათა სამსახური, რომელიც ასევე ცნობილია როგორც ევროპის ქმედებათა სამსახური, ევროკავშირის დეპარტამენტი. იგი 2009 წლის 1 დეკემბერს ლისაბონის ხელშეკრულების საფუძველზე

ევროპის საგარეო ქმედებათა სამსახური

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

the role of a foreign ministry and diplomatic corps for the EU. As such, it is implementing the EU's Common Foreign and Security Policy and other areas of the EU's external representation. The EEAS is under the authority of the High Representative for Foreign Affairs and Security Policy (HR). The EEAS manages the EU's response to crises, has intelligence capabilities and cooperates with the European Commission. Foreign policy of the EU however is left to the Foreign Affairs Council which the High Representative chairs. The High Representative and the EEAS can only propose and implement the above policy, not create it. The EEAS is independent from other EU institutions, formed by merger of the external relation departments of the Council of the European Union and the European Commission, sitting outside those institutions and it also has its own independent budget.

დაარსდა. სამსახური 2010 წლის 1 დეკემბერს ამოქმედდა. მას ევროკავშირში საგარეო საქმეთა სამინისტროსა და დიპლომატიური კორპუსის ფუნქცია აქვს. ამგვარად, იგი ევროკავშირის ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკას ახორციელებს და სხვა სფეროებში ევროკავშირის საგარეო წარმომადგენლობის ფუნქციებს ასრულებს. ევროპის საგარეო ქმედებათა სამსახური ექვემდებარება ევროკავშირის უმაღლეს წარმომადგენელს საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში.

ევროპის საგარეო ქმედებათა სამსახური ევროკავშირის მიერ კრიზისებზე რეაგირების ღონისძიებებს წარმართავს. აქვს სადაზვერვო შესაძლებლობები და თანამშრომლობს ევროკომისიასთან.

მიუხედავად ამისა, ევროკავშირის საგარეო პოლიტიკაზე უფლებამოსილება საგარეო საქმეთა საბჭოს აქვს, რომელსაც უმაღლესი წარმომადგენელი თავმჯდომარეობს. უმაღლეს წარმომადგენელსა და ევროპის საგარეო ქმედებათა სამსახურს მხოლოდ პოლიტიკის პროექტის წარდგენა და განხორციელება შეუძლიათ, მაგრამ მისი შექმნის უფლება არ აქვთ.

ევროპის საგარეო ქმედებათა სამსახური ევროკავშირის ყველა სხვა ინსტიტუტისგან დამოუკიდებლად არსებობს. იგი ევროკავშირის საბჭოსა და ევროკომისიის საგარეო ურთიერთობებზე მომუშავე დეპარტამენტების შერწყმის შედეგად ჩამოყალიბდა და არ ეკუთვნის აღნიშნულ ინსტიტუტებს. მას საკუთარი, დამოუკიდებელი ბიუჯეტი აქვს.

European Investment Bank (EIB)

The European Investment Bank (EIB) should not be confused with the European Central Bank. The EIB has commercial (lending) and not monetary and policy-making powers as the European Central Bank. The EIB is the European Union's lending institution established in 1958 under the Treaty of Rome. The EIB shareholders are the the EU Member States. According to its

ევროპის საინვესტიციო ბანკი უნდა განვასხვავოთ ევროპის ცენტრალური ბანკისგან. ევროპის საინვესტიციო ბანკს, ევროპის ცენტრალური ბანკისგან განსხვავებით, კომერციული (სესხების გაცემის) ფუნქცია აქვს და მონეტარული საქმიანობის ან პოლიტიკის შემუშავების უფლებამოსილება არ გააჩნია. ევროპის საინვესტიციო

ევროპის საინვესტიციო ბანკი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

mandate, the EIB uses its financing operations to bring about European integration and social cohesion. Thus the EU Member States set the bank's broad policy goals and oversee the two independent decision-making bodies. EIB decision-making bodies are the board of governors and the board of directors. EIB is the world's largest international public lending institution.

ბანკი ევროკავშირის სესხის გამცემი ინსტიტუტია. იგი 1958 წელს რომის ხელშეკრულების საფუძველზე დაფუძნდა. მისი აქციონერები ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოები არიან. მანდატის შესაბამისად, მის მიერ წარმოებული საფინანსო ოპერაციები ევროპული ინტეგრაციისა და სოციალური ერთობის ხელშეწყობას ემსახურება. ამგვარად, ევროპის საინვესტიციო ბანკის პოლიტიკის ზოგად მიზნებს ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოები ადგენენ. ისინი ასევე ზედამხედველობენ გადაწყვეტილების მიმღებ ორ დამოუკიდებელ ორგანოს. ევროპის საინვესტიციო ბანკის გადაწყვეტილების მიმღები ორგანოებია მმართველთა საბჭო და დირექტორთა საბჭო. იგი მსოფლიოში სესხის გამცემი უმსხვილესი საერთაშორისო საჯარო ინსტიტუტია.

European Judicial Network in Criminal Matters (EJN)

The European Judicial Network in criminal matters (EJN) facilitates judicial cooperation, in particular in the fight against transnational crime.

The judicial network is made up of contact points designed to enable EU countries' judicial and other competent authorities to establish direct contacts between each other. These contact points also provide the legal and practical information necessary for the authorities concerned to prepare an effective request for judicial cooperation.

The EJN's secretariat is based in the Hague. It enjoys a privileged relationship with Eurojust that is based on consultation and complementarity.

There is also a European Judicial Network in civil and commercial matters (EJN-civil) based on the network in criminal matters.

ევროპის მართლმსაჯულების ქსელი სისხლისსამართლებრივ საკითხებში ხელს უწყობს მართლმსაჯულების სფეროში თანამშრომლობას, განსაკუთრებით ტრანსნაციონალური დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის მიმართულებით.

მართლმსაჯულების ქსელი ევროკავშირის ქვეყნების სასამართლო და სხვა კომპეტენტური ორგანოების მიერ დასახელებული საკონტაქტო პირებისგან შედგება და მათ შორის პირდაპირი კავშირის დამყარებას ემსახურება.

საკონტაქტო პირები შესაბამისი ხელისუფლების ორგანოებს მართლმსაჯულების სფეროში თანამშრომლობისთვის ეფექტური მოთხოვნის მოსამზადებლად საჭირო სამართლებრივ და პრაქტიკულ ინფორმაციასაც აწვდიან.

სისხლისსამართლებრივ საკითხებში ევროპის მართლმსაჯულების ქსელის სამდივნოს შტაბ-ბინა ჰააგაში მდებარეობს. მას პრივილიგირებული ურთიერთობა აკავშირებს „ევროჯასტთან“, რომელიც დაფუძნებულია კონსულტაციებსა და კომპლემენტარულობაზე.

ასევე არსებობს ევროპის მართლმსაჯულების ქსელი

ევროპის
მართლმსაჯულების
ქსელი
სისხლისსამართლებრივ
საკითხებში

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

სამოქალაქო და კომერციულ საკითხებში, რომელიც სისხლისსამართლებრივ საკითხებში ევროპის მართლმსაჯულების ქსელზე დაფუძნებული.

Europol (European Police Office)

Europol is an agency that seeks to create a safer Europe by improving cooperation between EU countries' police authorities and law enforcement services. Its mission is to help EU countries to prevent and combat international crime and terrorism. It is based in The Hague (Netherlands). The Treaty provisions on Europol fall under the Treaty on the Functioning of the European Union (Article 88, Title V - Area of freedom, security and justice). Europol's goals are to:

- support law enforcement authorities by facilitating exchanges of information, providing criminal analyses, as well as helping and coordinating cross border operations;
- become the EU's criminal information hub by identifying common information gaps and investigation priorities;
- develop further as an EU centre for law enforcement expertise by pioneering new techniques, as well as facilitating knowledge sharing and quality training in specialist areas like terrorism, drugs and euro counterfeiting.

ევროპოლი არის სააგენტო, რომელიც ევროკავშირის ქვეყნების პოლიციისა და სამართალდამცავ ორგანოებს შორის თანამშრომლობის გაუმჯობესების გზით ევროპის უსაფრთხოების განმტკიცებას ემსახურება. მისი მისია ითვალისწინებს ევროკავშირის ქვეყნების დახმარებას საერთაშორისო დანაშაულისა და ტერორიზმის აღკვეთასა და მის წინააღმდეგ ბრძოლაში. ორგანიზაციის შტაბ-ბინა მდებარეობს ჰააგაში (ნიდერლანდები). ევროპოლის შესახებ შეთანხმების დებულებები განისაზღვრება ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულებით (მუხლი 88, კარი V - თავისუფლების, უსაფრთხოებისა და მართლმსაჯულების სფერო). ევროპოლს შემდეგი მიზნები აქვს:

- სამართალდამცავი ორგანოების მხარდაჭერა ინფორმაციის გაცვლის ხელშეწყობის, კრიმინალური მდგომარეობის ანალიზისა და საზღვარაშორისო ოპერაციების კოორდინირების გზით;
- ევროკავშირის კრიმინოგენული სიტუაციის შესახებ საინფორმაციო ცენტრად გადაქცევა საერთო საინფორმაციო საჭიროებების იდენტიფიცირებისა და პრიორიტეტების შესწავლის საფუძველზე;
- სამართალდაცვით სფეროში ევროკავშირის ექსპერტულ ცენტრად ჩამოყალიბება ახალი მეთოდების დანერგვის გზით, ასევე სპეციფიკურ სფეროებში, კერძოდ, ტერორიზმთან, ნარკოტიკებთან და ევროს გაყალბებასთან დაკავშირებით ცოდნის გაზიარებისა და ხარისხიანი ტრენინგის ხელშეწყობის საშუალებით.

ევროპოლი
(ევროპის პოლიციის
სამსახური)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Foreign Affairs Council (within the Council)

The Foreign Affairs Council is the configuration of the Council responsible for the EU's external action, which includes foreign policy, defence and security, trade, development cooperation and humanitarian aid. The Foreign Affairs Council is composed of the foreign ministers from all EU member states. Depending on the agenda, the Council also brings together:

- defence ministers (common security and defence policy)
- development ministers (development cooperation)
- trade ministers (common commercial policy)

Meetings of the Foreign Affairs Council are chaired by the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. The High Representative is assisted by the European External Action Service (EEAS). However, when the FAC discusses common commercial policy issues, it is presided by the representative of the EU member state holding the six-monthly rotating presidency of the Council of the EU. The Foreign Affairs Council meets once a month.

საგარეო საქმეთა საბჭო არის საბჭოს კონფიგურაცია, რომელიც პასუხისმგებელია ევროკავშირის საგარეო ქმედებებზე, კერძოდ, საგარეო პოლიტიკაზე, თავდაცვასა და უსაფრთხოებაზე, ვაჭრობაზე, განვითარების სფეროში თანამშრომლობასა და ჰუმანიტარულ დახმარებაზე. საგარეო საქმეთა საბჭო ევროკავშირის ყველა წევრი სახელმწიფოს საგარეო საქმეთა მინისტრებისგან შედგება. დღის წესრიგის გათვალისწინებით, საბჭოში წარმოდგენილი არიან:

- თავდაცვის მინისტრები (ერთიანი უსაფრთხოებისა და თავდაცვის პოლიტიკა);
- განვითარების მინისტრები (განვითარების სფეროში თანამშრომლობა);
- ვაჭრობის მინისტრები (ერთიანი სავაჭრო პოლიტიკა).

საგარეო საქმეთა საბჭოს შეხვედრებს თავმჯდომარეობს ევროკავშირის უმაღლესი წარმომადგენელი საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში. მას ეხმარება ევროპის საგარეო ქმედებათა სამსახური. თუმცა, საგარეო საქმეთა საბჭოს მიერ ერთიანი სავაჭრო პოლიტიკასთან დაკავშირებული საკითხების განხილვის შემთხვევაში, შეხვედრას თავმჯდომარეობს ევროკავშირის წევრი სახელმწიფო, რომელიც მოცემულ მომენტში ექვსთვიანი პერიოდით, მონაცვლეობის პრინციპით იკავებს ევროკავშირის საბჭოს თავმჯდომარეობას. საგარეო საქმეთა საბჭო თვეში ერთხელ იკრიბება.

საგარეო საქმეთა
საბჭო
(ევროკავშირის
საბჭოს ფარგლებში)

General Affairs Council (within the Council)

The General Affairs Council is one of the 10 configurations in which the Council of the EU can meet. It has a special coordination role and is responsible for institutional, administrative and horizontal matters. The General Affairs Council coordinates preparations for European Council meetings and is responsible for ensuring consistency in the work of all Council configurations. The General Affairs Council is mainly made up of the European affairs ministers from all EU member states. The European Commission is

ზოგად საქმეთა საბჭო ერთ-ერთია იმ 10 კონფიგურაციიდან, რომლითაც ევროკავშირის საბჭო იკრიბება. მას აქვს კოორდინაციის სპეციალური ფუნქცია და პასუხისმგებლობა ინსტიტუციურ, ადმინისტრაციულ და ჰორიზონტალურ საკითხებზე. იგი კოორდინაციას უწევს ევროპული საბჭოს შეხვედრების მომზადებას და პასუხისმგებელია საბჭოს ყველა კონფიგურაციის ქმედებების შესაბამისობაზე. ზოგად საქმეთა საბჭო

ზოგად საქმეთა
საბჭო
(ევროკავშირის
საბჭოს ფარგლებში)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

usually represented by the Commissioner for inter-institutional relations, depending on the matter discussed. It prepares and follows up on meetings of the European Council (the meeting of heads of state or government of the EU member states). It is responsible for a number of cross-cutting policy areas, which include EU enlargement and accession negotiations, the adoption of the multiannual financial framework (the EU's 7 year budget plan), cohesion policy, matters relating to the EU's institutional set-up and any dossier entrusted to it by the European Council. GAC meetings are held once a month.

ძირითადად ევროკავშირის ყველა წევრი სახელმწიფოს ევროპულ საქმეთა მინისტრებით კომპლექტდება. განსახილველი საკითხიდან გამომდინარე, ევროკომისია უმეტესად წარმოდგენილია ინსტიტუტთაშორის ურთიერთობებზე პასუხისმგებელი კომისრით. ზოგად საქმეთა საბჭო ამზადებს ევროპული საბჭოს შეხვედრებს (ევროკავშირის ყველა წევრი სახელმწიფოს სახელმწიფო მეთაურების ან მთავრობის მეთაურების შეხვედრა) და თვალს ადევნებს მათ შედეგებს. მისი პასუხისმგებლობა ვრცელდება რამდენიმე ურთიერთგადაკვეთი პოლიტიკის სფეროზეც, რომლებიც მოიცავს ევროკავშირის გაფართოებისა და გაწევრიანების შესახებ მოლაპარაკებებს, მრავალწლიანი ფინანსური ჩარჩოს მიღებას (ევროკავშირის შვიდწლიანი ბიუჯეტის გეგმა), სოციალური ერთობის პოლიტიკას, ევროკავშირის ინსტიტუტთაშორის მოწყობასთან და მისთვის ევროპული საბჭოს მიერ გადაცემულ ნებისმიერ დოსიესთან დაკავშირებულ საკითხებს. ზოგად საქმეთა საბჭოს შეხვედრები თვეში ერთხელ ტარდება.

High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy

The post was originally named “High Representative for the Common Foreign and Security Policy” by the Amsterdam Treaty. The Lisbon Treaty maintains the function but changes the name into “High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy”. The High Representative conducts the Common Foreign and Security Policy, including the Common Security and Defence policy, presides over the Foreign Affairs Council and is one of the vice-presidents of the European Commission. He/she ensures the consistency of the EU's external action. He/she is in charge, within the Commission, of responsibilities incumbent to his/her mission in external relations and of coordinating other aspects of the EU's external action. The High Representative is appointed by the European Council acting by a qualified majority, with the agreement of the President of the Commission for a mandate of 5 years. In carrying out her mission, the High Representative is supported by the European

ამ პოზიციის თავდაპირველი დასახელება ამსტერდამის ხელშეკრულების მიხედვით იყო „უმაღლესი წარმომადგენელი ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში“. ლისაბონის ხელშეკრულებით შენარჩუნდა პოზიციით გათვალისწინებული ფუნქცია, თუმცა შეიცვალა მისი დასახელება, რომელიც ამჟამად არის „ევროკავშირის უმაღლესი წარმომადგენელი საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში“. უმაღლესი წარმომადგენელი ატარებს ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკას, მათ შორის ერთიანი უსაფრთხოებისა და თავდაცვის პოლიტიკას, თავმჯდომარეობს საგარეო საქმეთა საბჭოს და არის ევროკომისიის ერთ-ერთი თავმჯდომარის მოადგილე. იგი უზრუნველყოფს ევროკავშირის საგარეო ქმედებების შესაბამისობას. ევროკომისიის ფარგლებში უმაღლესი

ევროკავშირის
უმაღლესი
წარმომადგენელი
საგარეო
საქმეთა და
უსაფრთხოების
პოლიტიკის
საკითხებში

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

External Action Service (EEAS).

წარმომადგენელი წარმართავს საგარეო ურთიერთობების დარგში მისი უფლებამოსილებით გათვალისწინებულ საქმიანობას და კოორდინაციას უწევს ევროკავშირის საგარეო ქმედებებთან დაკავშირებულ სხვა ასპექტებს. უმაღლეს წარმომადგენელს კვალიფიციური უმრავლესობით, ევროკომისიის თავმჯდომარის თანხმობით, 5-წლიანი ვადით ნიშნავს ევროპული საბჭო. მისიის განხორციელებაში უმაღლეს წარმომადგენელს ევროპის საგარეო ქმედებათა სამსახური ეხმარება.

The Presidency of the Council of the European Union is not to be confused with the President of the European Council. The Presidency of the Council of the European Union is responsible for the functioning of the Council of the European Union.

The Presidency rotates among the member states (MS) of the EU every six months. The Presidency is not an individual (President) but the post is held by a national government. The Head of the presiding Government is sometimes incorrectly referred to as the President of the European Union. There is no such official post as “President of the EU” (i.e. similar to the President of the USA or the Russian Federation). The Presidency's function consists in

- (i) organising and chair meetings of the Council, determining its agendas,
- (ii) setting a work programme and
- (iii) facilitating dialogue both at Council meetings and with other EU institutions.

Three successive presidencies are known as presidency trios. When the Council was established, its work was minimal and the presidency rotated between each of the then six members every six months. However, as the workload of the Council grew and the membership increased, the lack of coordination between each successive six-month presidency hindered the development of long-term priorities for the EU. In order to rectify the lack of coordination, the idea of trio presidencies was put forward where groups of three successive presidencies cooperated on a common political program. This was implemented in 2007 and formally laid down in the EU treaties in 2009 by the Treaty of Lisbon. Until

ევროკავშირის საბჭოს თავმჯდომარეობა უნდა განვსახვავოთ ევროპული საბჭოს თავმჯდომარისგან. ევროკავშირის საბჭოს თავმჯდომარეობა ევროკავშირის საბჭოს ფუნქციონირებაზე პასუხისმგებლობას ითვალისწინებს.

ევროკავშირის საბჭოს თავმჯდომარე ქვეყანა ევროკავშირის წევრი ქვეყნებიდან როტაციის წესით ყოველ ექვს თვეში ერთხელ ირჩევა. თავმჯდომარეობის პოზიციაზე განიხილება არა კონკრეტული პირი (თავმჯდომარე), არამედ ეროვნული მთავრობა. თავმჯდომარე ქვეყნის მთავრობის მეთაური ზოგჯერ არასწორად მოიხსენიება როგორც ევროკავშირის პრეზიდენტი. სინამდვილეში არ არსებობს ოფიციალური თანამდებობა „ევროკავშირის პრეზიდენტი“ (როგორც არის, მაგალითად ამერიკის შეერთებული შტატების ან რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტი).

თავმჯდომარე ქვეყნის ფუნქციები მოიცავს შემდეგს:

- (i) საბჭოს შეხვედრების ორგანიზება და თავმჯდომარეობა, დღის წესრიგების განსაზღვრა;
- (ii) სამუშაო პროგრამის შემუშავება;
- (iii) დიალოგის წარმართვა როგორც საბჭოს შეხვედრებზე, ისე ევროკავშირის სხვა ინსტიტუტებთან.

სამ მომდევნო თავმჯდომარე ქვეყანას „ტრიოს“ („სამეულის“) სახელით იცნობენ. საბჭოს დაარსების საწყის

Presidency of the
Council of the
European Union / EU
Council Presidency

ევროკავშირის
საბჭოს
თავმჯდომარეობა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

2009, the Presidency had assumed political responsibility in all areas of European integration and it played a vital role in brokering high-level political decisions. The Treaty of Lisbon reduced the importance of the Presidency significantly by officially separating the European Council from the Council of the European Union. Simultaneously it split the foreign affairs Council configuration from the General Affairs configuration and created the position of High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. After the United Kingdom's Brexit vote in 2016 and its subsequent relinquishment of its scheduled presidency in the Council of the European Union, the rotation of presidencies was brought six months forward.

ეტაპზე შედარებით მცირე მოცულობის სამუშაო ჰქონდა. მისი თავმჯდომარეობა ექვსთვიანი ვადით მაშინდელი ექვსი წევრიდან მონაცვლეობით ერთ-ერთს გადაეცემოდა. თუმცა, საბჭოს სამუშაოს მოცულობის ზრდასთან და ახალი წევრების შემატებასთან ერთად, წინა და შემდეგ თავმჯდომარეობას შორის კოორდინაციის ნაკლებობამ ევროკავშირის გრძელვადიანი პრიორიტეტების ჩამოყალიბების შეფერხება გამოიწვია. კოორდინაციის გაუმჯობესების მიზნით გაჩნდა ტრიოს იდეა, რომელიც ერთმანეთის მომდევნო სამი თავმჯდომარეობის ჯგუფების საერთო პოლიტიკური პროგრამის ფარგლებში თანამშრომლობას ითვალისწინებდა. იდეა 2007 წელს განხორციელდა, ოფიციალურად კი იგი ევროკავშირის ხელშეკრულებების საფუძველზე, კერძოდ, 2009 წელს ლისაბონის ხელშეკრულებით გაფორმდა. 2009 წლამდე თავმჯდომარე ქვეყანას ევროპული ინტეგრაციის ყველა სფეროზე ჰქონდა პოლიტიკური პასუხისმგებლობა და იგი გადამწყვეტ როლს ასრულებდა მხარეებს შორის მაღალი დონის პოლიტიკური გადაწყვეტილებების შეთანხმებაში. ლისაბონის ხელშეკრულებამ საგრძნობლად შეამცირა თავმჯდომარეობის მნიშვნელობა, რადგან მის საფუძველზე ევროკავშირის საბჭოს ოფიციალურად გამოეყო ევროპული საბჭო. ამავდროულად, საგარეო საქმეთა სტრუქტურა ზოგად საქმეთა სტრუქტურისგან გაიმიჯნა და დაარსდა საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში ევროკავშირის უმაღლესი წარმომადგენლის თანამდებობა. დიდი ბრიტანეთისა და ჩრდილოეთ ირლანდიის გაერთიანებულ სამეფოში 2016 წელს ბრექსიტის შესახებ რეფერენდუმის ჩატარებისა და ევროკავშირის საბჭოში დაგეგმილ თავმჯდომარეობაზე უარის თქმის შემდეგ, თავმჯდომარეობის როტაციამ ექვსი თვით წინ გადაიწია.

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

NAMES OF FORMER EC/EEC INSTITUTIONS			
ევროგაერთიანებების/ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების ყოფილი ინსტიტუტების სახელწოდებები			
NAME დასახელება	DEFINITION განმარტება	TRANSLATION თარგმანი	
Council of European Communities	The Council of the European Communities is the institution that preceded the Council of the European Union (Council of Ministers). It had similar but less powers.	ევროგაერთიანებების საბჭო ევროკავშირის საბჭოს (მინისტრთა საბჭო) წინამორბედი ინსტიტუტია. მას მსგავსი, თუმცა ნაკლები უფლებამოსილება ჰქონდა.	ევროგაერთიანებების საბჭო
Court of Justice (of the European Communities)	The Court of Justice of the European Communities is the institution that preceded the Court of Justice of the European Union before the Treaty on European Union. It had similar powers as the existing Court of Justice.	(ევროგაერთიანებების) მართლმსაჯულების სასამართლო ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს წინამორბედი ინსტიტუტია, რომელიც ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულებამდე არსებობდა. მას მოქმედი მართლმსაჯულების სასამართლოს მსგავსი უფლებამოსილებები ჰქონდა.	(ევროგაერთიანებების) მართლმსაჯულების სასამართლო
European Community (Communities) (EC)	<p>The European Union, before the Treaty of Lisbon was officially named “European Community - Communities”. The European Community comprised three Institutions:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) The ECSC (ii) The EURATOM (iii) The European Economic Community (EEC) <p>In 1957, six states founded the EU's predecessor, the European Economic Community (Belgium, France, Italy, Luxembourg, the Netherlands and West Germany) and became Member states of the European Economic Community (now named the European Union). The remaining states have acceded in subsequent enlargements.</p>	<p>ევროკავშირის ლისაბონის ხელშეკრულებამდე ოფიციალურად „ევროგაერთიანება – გაერთიანებები“ ეწოდებოდა. ევროგაერთიანება სამი ინსტიტუტისგან შედგებოდა:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) ევროპის ქვანახშირისა და ფოლადის გაერთიანება (ii) ევროპის ატომური ენერჯის გაერთიანება (ევრატომი) (iii) ევროპის ეკონომიკური გაერთიანება. <p>1957 წელს, ექვსმა სახელმწიფომ (ბელგია, საფრანგეთი, იტალია, ლუქსემბურგი, ნიდერლანდები და დასავლეთ გერმანია) ევროკავშირის წინამორბედი ორგანიზაცია, ევროპის ეკონომიკური გაერთიანება დააფუძნა. შედეგად ისინი ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების (ამჟამად ევროკავშირი) წევრ სახელმწიფოებად იქცნენ. დანარჩენი სახელმწიფოები ამ გაერთიანებას შემდგომი გაფართოების</p>	ევროგაერთიანება (გაერთიანებები)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

European Court of Justice	The Court of Justice of the European Communities is the institution that preceded the Court of Justice of the European Union before the Treaty on European Union. It had similar powers as the existing Court of Justice.	<p>ეტაპებზე შეურთდნენ.</p> <p>ევროგაერთიანების მართლმსაჯულების სასამართლო ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს წინამორბედი ინსტიტუტია და იგი ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების ამოქმედებამდე არსებობდა. მას ამჟამინდელი მართლმსაჯულების სასამართლოს მსგავსი უფლებამოსილებები ჰქონდა.</p>	მართლმსაჯულების ევროპული სასამართლო
European Economic Community (EEC)	The European Economic Community (EEC) was a multi-state organisation which aimed to bring about economic integration among its member states. It was created by the Treaty of Rome of 1957. Upon the formation of the European Union (EU) in 1993, the EEC was incorporated and renamed as the European Community (EC). In 2009 the EC's institutions were absorbed into the EU's wider framework and the European Economic Community ceased to exist. It was one of the three European Communities that existed from 1958 until 2009. It is not to be confused with the present-day European Union (EU) which incorporated the European Communities in 1993. However, legislation issued by the EEC is always part of the EU legal framework and enforceable.	<p>ევროპის ეკონომიკური გაერთიანება რამდენიმე სახელმწიფოსგან შემდგარი ორგანიზაცია იყო, რომელიც წევრ სახელმწიფოებს შორის ეკონომიკური ინტეგრაციის ხელშეწყობას ისახავდა მიზნად. იგი 1957 წელს რომის ხელშეკრულების საფუძველზე დაარსდა.</p> <p>1993 წელს ევროკავშირის დაფუძნების შემდეგ, ევროპის ეკონომიკური გაერთიანება ევროკავშირის ნაწილი გახდა და მას ევროგაერთიანება დაერქვა. 2009 წელს ევროგაერთიანების ინსტიტუტები ევროკავშირის ფართო სტრუქტურაში ინტეგრირდა, ევროპის ეკონომიკურმა გაერთიანებამ კი არსებობა შეწყვიტა.</p> <p>ევროპის ეკონომიკური გაერთიანება სამი ევროგაერთიანებიდან ერთ-ერთი იყო, რომლებიც 1958-2009 წლებში ფუნქციონირებდა. იგი უნდა განვასხვავოთ დღევანდელი ევროკავშირისგან, რომელმაც ევროგაერთიანებები 1993 წელს შეიერთა. თუმცა, ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების მიერ მიღებული კანონმდებლობა კვლავ ევროკავშირის სამართლებრივი ჩარჩოს ნაწილია და ძალაშია.</p>	ევროპის ეკონომიკური გაერთიანება (ეკგ)

EU-RELATED INSTITUTIONS ESTABLISHED BY DIFFERENT TREATIES

სხვადასხვა ხელშეკრულებით დაფუძნებული ევროკავშირთან დაკავშირებული ინსტიტუტები

NAME დასახელება	DEFINITION განმარტება	TRANSLATION თარგმანი
European Atomic Energy Community (EURATOM)	The European Atomic Energy Community (EAEC or Euratom) is an international organisation founded in 1957. It had the purpose of creating a specialist market for nuclear power in Europe,	ევროპის ატომური ენერჯის გაერთიანება (ევრატომი) საერთაშორისო ორგანიზაციაა, რომელიც 1957 წელს დაფუძნდა ევროპაში ატომური ენერჯის საერთო ბაზრის
		ევროპის ატომური ენერჯის გაერთიანება

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

developing nuclear energy and distributing it to its member states while selling the surplus to non-member states. Now, the EURATOM is legally distinct from the European Union (EU) but has the same membership, and is governed by the EU's institutions. Since 2014, Switzerland has also participated in Euratom programmes as an associated state.

შექმნის, ბირთვული ენერჯის განვითარებისა და მისი წევრ სახელმწიფოებზე განაწილებისა და ჭარბი ენერჯის არაწევრი სახელმწიფოებისთვის მიყიდვის მიზნით. ამჟამად, სამართლებრივად ევრატომს ევროკავშირისგან დამოუკიდებელი სტატუსი აქვს, თუმცა იგივე წევრები ჰყავს, რაც ევროკავშირს. ამასთან, მას ევროკავშირის ინსტიტუტები მართავენ. 2014 წელს ასოცირებული სახელმწიფოს სტატუსით ევრატომის პროგრამებში შევიცარიამაც მიიღო მონაწილეობა.

(ევრატომი)

European Coal and Steel Community (ECSC)

The European Coal and Steel Community (ECSC) was an international organisation serving to unify certain Continental European countries after World War II, because of the need to have industrial power based on coal and steel. It was formally established in 1951 by the Treaty of Paris, which was signed by Belgium, France, West Germany, Italy, the Netherlands and Luxembourg. The ECSC was the first international organisation to be based on the principles of supranationalism (States would cede their powers to it), and would lead the way to the founding of the European Community and ultimately the European Union.

ევროპის ქვანახშირისა და ფოლადის გაერთიანება იყო საერთაშორისო ორგანიზაცია, რომელშიც II მსოფლიო ომის დასრულების შემდეგ კონტინენტური ევროპის რამდენიმე ქვეყანა ქვანახშირისა და ფოლადის მრეწველობის განვითარების მიზნით გაერთიანდა. ოფიციალურად იგი 1951 წელს დაფუძნდა პარიზის ხელშეკრულების საფუძველზე, რომელსაც ბელგიამ, საფრანგეთმა, დასავლეთ გერმანიამ, იტალიამ, ნიდერლანდებმა და ლუქსემბურგმა მოაწერეს ხელი.

ევროპის
ქვანახშირისა და
ფოლადის
გაერთიანება

ევროპის ქვანახშირისა და ფოლადის გაერთიანება იყო პირველი საერთაშორისო ორგანიზაცია, რომელიც ზესახელმწიფოებრიობის პრინციპებს დაეფუძნა (სახელმწიფოები თმობდნენ საკუთარ უფლებამოსილებას მის წინაშე). მან საფუძველი ჩაუყარა ევროგაერთიანების და საბოლოო ჯამში, ევროკავშირის დაფუძნებას.

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

2. TERMINOLOGY FROM THE TREATY ON EUROPEAN UNION (TEU)

Together with the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU), the Treaty on European Union (TEU) lays the very foundations of the European Union as it is today, laying down the key principles upon which it is based, shaping the features and role of EU institutions and defining the main lines along which EU policies are developed and the relevant goals pursued. The following selection of TEU-related terminology encompasses foundational principles, additional institutions-related terms (e.g., special internal composition of art. 13 institutions which complements the chart provided under Chapter 1 of this Glossary), policy areas, EU competences, and a number of terms linked to institutional decision-making procedures and processes. Though not specifically listed in the TEU, an ad hoc sub-chart includes and defines the founding principles of the internal market, which is in turn mentioned under art. 3(3) TEU as one of the aims of the Union.

TREATY ON EUROPEAN UNION ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულება		
TERM ტერმინი	DEFINITION განმარტება	TRANSLATION თარგმანი
Action (Council – Common Foreign and Security Policy)	<p>ევროკავშირის ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის ფარგლებში, ევროკავშირის ქმედებას ორმაგი ფუნქცია აქვს:</p> <ul style="list-style-type: none"> • აყალიბებს წევრი ქვეყნებისა და ევროკავშირის რესურსების გამოყოფის ჩარჩოს ევროკავშირის საგარეო საქმიანობისა და შეზამის მიზნების მიხედვით შემუშავებული ძირეული პოლიტიკების განსახორციელებლად • ხელს უწყობს ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების შეთანხმებას საერთო საგარეო პოლიტიკის წარმართვაში, რადგან ევროკავშირის ქმედება მოითხოვს სოლიდარობასა და თანამშრომლობას მასში ჩამოყალიბებული კრიტერიუმების, მიზნებისა და პასუხისმგებლობათა განაწილების შესაბამისად. <p>ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 28(1)-ე მუხლის მიხედვით, ევროკავშირის ქმედების მიღება ხდება ევროკავშირის საბჭოს მიერ, მისი გადაწყვეტილების სახით.</p> <p>Under the Union’s Common Foreign and Security Policy, a Union action has a twofold function:</p> <ul style="list-style-type: none"> • It lays the framework for the allocation of national and Union resources in order to implement substantive policies elaborated pursuant the EU’s external action and the relevant objectives • It contributes to shaping the convergence of EU Member States in conducting their foreign policy, as it requires solidarity and cooperation between them according to the criteria, goals and allocation of responsibilities therein set. <p>According to art. 28(1) TEU, a Union action is adopted by the Council in the form of a Council decision.</p>	ქმედება (საბჭო - ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკა)
Advisory capacity	It refers to the typical consultative function exercised within the Union legislative procedures by the Economic and Social	ეს უფლება მოიცავს ევროკავშირის საკანონმდებლო პროცედურების ფარგლებში ევროპის ეკონომიკურ და სათათბირო ხმის

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

	<p>სოციალურ საკითხთა კომიტეტისა და რეგიონების კომიტეტის მიერ შესრულებულ სტანდარტულ საკონსულტაციო ფუნქციებს (ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-13.4 მუხლი). რადგან ეს ორი ორგანო ევროპის სოციალური და პროფესიული ინტერეს-ჯგუფებისა და ადგილობრივი და რეგიონული ხელისუფლების წარმომადგენლებისგან შედგება, მათი ჩართულობა პოლიტიკური დიალოგის მეტ გამჭვირვალობასა და ღიაობას უზრუნველყოფს.</p>	<p>უფლება</p>
<p>Application for EU membership</p>	<p>ევროკავშირში გაწევრიანების მსურველი ქვეყანა განაცხადს უგზავნის საბჭოს, რომელიც ევროკომისიას სთხოვს დასკვნის წარდგენას. განაცხადის შესახებ შეტყობინება ეგზავნება ევროპარლამენტს. ევროკომისიის დადებითი დასკვნის შემთხვევაში, ევროპულმა საბჭომ შეიძლება ერთხმად გადაწყვიტოს ქვეყნისთვის გაწევრიანების კანდიდატის სტატუსის მინიჭება. ევროკომისიის მიერ რეკომენდაციის მომზადების შემდეგ, საბჭო ერთხმად გადაწყვეტს, უნდა დაიწყოს თუ არა მოლაპარაკებები. ევროკავშირის კანონმდებლობა (<i>EU acquis</i>) 30-ზე მეტი პოლიტიკის შესახებ თავისგან შედგება. საკუთრივ მოლაპარაკებების დაწყებამდე, ევროკომისია თითოეულ თავთან დაკავშირებით „სკრინინგის“ შესახებ მოხსენებას წარადგენს. ევროკომისიის რეკომენდაციაზე დაყრდნობით, საბჭო ერთხმად წყვეტს თითოეულ თავზე მოლაპარაკებების დაწყების საკითხს. თუ წინსვლა დამაკმაყოფილებლად ჩაითვლება, ევროკომისიის რეკომენდაციით, თავი შეიძლება „დროებით დაიხუროს“. საბჭო გადაწყვეტილებას ამ შემთხვევაშიც ერთხმად იღებს. ყველა თავთან დაკავშირებით მოლაპარაკებების დასრულების შემდეგ, პირობები, მათ შორის შესაძლო გარდამავალი ზომები, აისახება ევროკავშირთან მიერთების შესახებ ევროკავშირის წევრ სახელმწიფოებსა და კანდიდატ ქვეყანას შორის ხელშეკრულებაში. მხოლოდ პარლამენტის თანხმობისა და საბჭოს მიერ ერთხმად</p>	<p>განაცხადი ევროკავშირში გაწევრიანების შესახებ</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Area of freedom, security and justice

In setting the objectives of the EU, art. 3(2) TEU states that the Union offers all its citizens “an Area of Freedom, Security and Justice” (AFSJ). Title V TFEU (arts. 67-89) defines its features and key fields of action in detail. Art. 67 TFEU sets the objectives of the AFSJ which respects “fundamental rights and the different legal systems and traditions of the Member States”:

- The AFSJ shall: ensure the absence of internal border controls for persons and shall frame a common policy on asylum, immigration and external border control, based on solidarity between Member States, which is fair towards third-country nationals. For the purpose of this Title, stateless persons shall be treated as third-country nationals.
- The Union shall endeavour to ensure a high level of security through measures to prevent and combat crime, racism and xenophobia, and through measures for coordination and cooperation between police and judicial authorities and other competent authorities, as well as through the mutual recognition of judgments in criminal matters and, if necessary, through the approximation of criminal laws.
- The Union shall facilitate access to justice, in particular through the principle of mutual recognition of judicial and extrajudicial decisions in civil matters’.

დამტკიცების შემდეგ შეიძლება მოეწეროს ხელი ხელშეკრულებას. შემდეგ იგი რატიფიცირებისთვის ყველა ხელშემკვერელ მხარეს გადაეცემა მათივე კონსტიტუციით გათვალისწინებული მოთხოვნების შესაბამისად (მაგ., პარლამენტის მიერ რატიფიცირება ან რეფერენდუმი).

ევროკავშირის ამოცანების განსაზღვრისას, ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-3(2) მუხლში აღნიშნულია, რომ იგი ყველა მოქალაქეს სთავაზობს „თავისუფლების, უსაფრთხოებისა და მართლმსაჯულების სივრცეს“ (AFSJ). ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების კარი V (67-ე-89-ე მუხლები) დაწვრილებით განსაზღვრავს მის მახასიათებლებსა და მოქმედების ძირითად სფეროებს. ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 67-ე მუხლში წარმოდგენილია „თავისუფლების, უსაფრთხოებისა და მართლმსაჯულების სივრცის“ ამოცანები, რომლებიც პატივს სცემენ „ძირითად უფლებებს და წევრი სახელმწიფოების სხვადასხვა სამართლებრივ სისტემასა და ტრადიციას“:

- თავისუფლების, უსაფრთხოებისა და მართლმსაჯულების სივრცემ წევრ სახელმწიფოთა სოლიდარობის საფუძველზე უნდა უზრუნველყოს პირთათვის შიდა სასაზღვრო კონტროლის არარსებობა და საერთო პოლიტიკის შემუშავება თავშესაფრის, იმიგრაციისა და გარე საზღვრის კონტროლის საკითხებთან დაკავშირებით, რამდენადაც ეს სამართლიანი იქნება მესამე ქვეყნების მოქალაქეებისთვის. მოცემული კარის მიზნებისთვის, მოქალაქეობის არმქონე პირი განიხილება, როგორც მესამე ქვეყნის მოქალაქე.
- ევროკავშირი უნდა ესწრაფვოდეს მაღალი დონის უსაფრთხოებას, რომელიც მიიღწევა დანაშაულის, რასიზმისა და ქსენოფობიის აღკვეთის და მათთან ბრძოლაში შესაბამისი ღონისძიებების გამოყენების საშუალებით, პოლიციის, სასამართლო და სხვა

თავისუფლების,
უსაფრთხოებისა და
მართლმსაჯულების
სივრცე

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

კომპეტენტური ორგანოების თანამშრომლობითა და მათი საქმიანობის კოორდინირებით და ასევე, კრიმინალური საქმეების შესახებ სასამართლო გადაწყვეტილების ერთობლივი აღიარებისა და საჭიროების შემთხვევაში, სისხლის სამართლის კანონების დაახლოების გზით.

- ევროკავშირმა უნდა უზრუნველყოს მართლმსაჯულების ხელმისაწვდომობა, განსაკუთრებით, სამოქალაქო საკითხებზე სასამართლო და არასასამართლო გადაწყვეტილებათა ერთობლივი აღიარების პრინციპის გამოყენებით.

Budgetary functions

Within the framework of the Lisbon Treaty, the European Parliament and the Council share the budgetary functions. These refer to the yearly approval of the Union's budget (art. 314 TFEU). Each year, the European Commission submits a preliminary draft budget to the Council and the European Parliament, which share budgetary authority. The Council has to adopt its position on the draft budget by 1 October of the year preceding that for which the budget is proposed. If the Parliament approves the Council's position, the budget is adopted. However, if the European Parliament adopts amendments to the Council's position, the Conciliation Committee is convened in order to find an agreement. The President of Parliament has the role of declaring the final adoption of the budget.

ლისაბონის ხელშეკრულების საფუძველზე როგორც ევროპარლამენტს, ისე ევროკავშირის საბჭოს ეკისრება საბიუჯეტო ფუნქციები, რომლებიც გულისხმობს ევროკავშირის ბიუჯეტის ყოველწლიურ დამტკიცებას (ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 314-ე მუხლი). ყოველ წელს ევროკომისია ბიუჯეტის პროექტს წარუდგენს ევროკავშირის საბჭოსა და ევროპარლამენტს, რომლებსაც საბიუჯეტო უფლებამოსილება აქვთ. საბჭომ გადაწყვეტილება უნდა მიიღოს პროექტთან დაკავშირებით მოცემული საბიუჯეტო წლის წინა წლის 1 ოქტომბრამდე. ევროპარლამენტის მიერ საბჭოს პოზიციის მოწონების შემთხვევაში ბიუჯეტი დამტკიცდება. მის მიერ საბჭოს პოზიციაში შესწორებების შეტანის შემთხვევაში კი თანხმობის მისაღწევად შემთანხმებელ კომისიას მოიწვევენ. ბიუჯეტის საბოლოო ვარიანტის მიღების შესახებ განაცხადებს ევროპარლამენტის თავმჯდომარე.

საბიუჯეტო
ფუნქციები

Civil society

According to art. 11(2) TEU, EU institutions shall maintain an open, transparent and regular dialogue with representative associations and civil society. The concept of "civil society" originated in the field of social sciences, but has been increasingly used in the legal field as well. It refers to a group of people that have voluntarily come together to form an association outside of the public

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-11(2) მუხლის მიხედვით, ევროკავშირის ინსტიტუტებმა ღია, გამჭვირვალე და რეგულარული დიალოგი უნდა აწარმოონ წარმომადგენლობით ასოციაციებთან და სამოქალაქო საზოგადოებასთან. „სამოქალაქო საზოგადოების“ ცნება სოციალური მეცნიერებებიდან მომდინარეობს, თუმცა

სამოქალაქო
საზოგადოება

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

institutions sphere and outside the sphere of the business or trade unions. These organisations and movements are involved in the society's problems and inform the public opinion in the hope that their interests may sway political decision-makers.

უფრო და უფრო ხშირად გამოიყენება სამართლის სფეროშიც. ის აღნიშნავს პირთა ნებაყოფლობით გაერთიანებას საჯარო ინსტიტუტების, ბიზნესგაერთიანებების და პროფესიული კავშირების სფეროებს მიღმა. ეს ორგანიზაციები და მოძრაობები კარგად იცნობენ საზოგადოებრივ პრობლემებს და განაპირობებენ საზოგადოებრივ აზრს იმ იმედით, რომ მათი ინტერესები ზეგავლენას მოახდენს პოლიტიკური გადაწყვეტილებების მიმღებ პირებზე.

Collegiate body

A body composed by a given number of members who share equal authority and voting powers. One among the many possible examples in the TEU framework is the EU Commission (art. 17 TEU).

ორგანო, რომელიც შედგება თანაბარი უფლებამოსილებისა და ხმის უფლების მქონე გარკვეული რაოდენობის წევრებისგან. ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების ფარგლებში არსებული კოლეგიალური ორგანოების ერთ-ერთი მაგალითია ევროკომისია (ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-17 მუხლი).

კოლეგიალური
ორგანო

Common Foreign and Security Policy

The EU's Common Foreign and Security Policy (CFSP) was established in 1993 under the Maastricht Treaty and has been progressively reinforced by subsequent treaties, particularly the Lisbon Treaty (Title V of the TEU).

The CFSP is guided by the principles, shall pursue the objectives of, and be conducted in accordance with, the general provisions applicable to the whole external action of the EU. In that respect, it seeks to preserve peace, reinforce international security and promote international cooperation, democracy, the rule of law, respect for human rights and fundamental freedoms.

Key actors in the framework of the CFSP are:

- the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.
- the EU's diplomatic service, the European External Action Service, which acts under the authority of the EU's High Representative for Foreign Affairs and Security Policy and assists her in fulfilling her mandate (conduct of CFSP, in her capacity as President of the Foreign affairs Council, in her capacity as Vice-President of the Commission for fulfilling within the Commission the

ევროკავშირის ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკა 1993 წელს მასტრიხტის ხელშეკრულების ფარგლებში ჩამოყალიბდა. შემდეგში მისი ქმედითობა კიდევ უფრო გაიზარდა რამდენიმე ხელშეკრულებით, მათ შორის ლისაბონის ხელშეკრულებით (ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების კარი V).

ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის წარმმართველი პრინციპები, ისევე როგორც მიზნები, რომლებსაც იგი ისახავს, და განხორციელების პროცესი ევროკავშირის ერთიანი საგარეო ქმედების ზოგად დებულებებს უნდა შეესაბამებოდეს. იგი ემსახურება მშვიდობის შენარჩუნებას, საერთაშორისო უსაფრთხოების გაძლიერებას და საერთაშორისო თანამშრომლობის, დემოკრატიის, კანონის უზენაესობის, ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა პატივისცემის ხელშეწყობას.

ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის ფარგლებში ძირითადი აქტორები არიან:

- საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის

ერთიანი საგარეო
და უსაფრთხოების
პოლიტიკა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

- responsibilities incumbent on it in external relations).
- The Political and Security Committee (PSC), comprising ambassadors from the 28 EU countries, also acts under the responsibility of the HR.

- საკითხებში ევროკავშირის უმაღლესი წარმომადგენელი;
- ევროკავშირის დიპლომატიური სამსახური, ევროპის საგარეო ქმედებათა სამსახური, რომელიც საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში ევროკავშირის უმაღლეს წარმომადგენელს ექვემდებარება და მას უფლებამოსილებების (ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის წარმართვა საბჭოს საგარეო საქმეთა თავმჯდომარის რანგში, ევროკომისიის თავმჯდომარის მოადგილის რანგში ევროკომისიის შიგნით მასზე საგარეო ურთიერთობების სფეროში დაკისრებული მოვალეობების შესასრულებლად) განხორციელებაში ეხმარება;
  - პოლიტიკური და უსაფრთხოების კომიტეტი, რომელიც შედგება ევროკავშირის 28 წევრი ქვეყნის ელჩებისგან, აგრეთვე ექვემდებარება უმაღლეს წარმომადგენელს.

Common security and defence policy

The EU's common security and defence policy (CSDP) is an integral part of the EU's Common Foreign and Security Policy (CFSP). It includes the progressive framing of a common EU defence policy, aims at allowing the EU to enhance its military capacities and deploying missions outside the EU for peace-keeping, conflict prevention and strengthening international security in accordance with the principles of the United Nations Charter. The CSDP shall respect the obligations of certain member states which see their common defence realised in NATO. It is covered by arts. 42-46 TEU. With few exceptions, decisions relating to the CSDP are taken by the Council of the European Union by unanimity. The EU's High Representative for Foreign Affairs and Security Policy is responsible for proposing and implementing CSDP decisions.

ევროკავშირის ერთიანი უსაფრთხოებისა და თავდაცვის პოლიტიკა ევროკავშირის ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის განუყოფელი ნაწილია. იგი ევროკავშირის ერთიანი თავდაცვის პოლიტიკის პროგრესული ჩარჩოს შექმნას გულისხმობს და ევროკავშირის მიერ მისი სამხედრო შესაძლებლობების გაუმჯობესებას, ასევე, ევროკავშირის ფარგლებს გარეთ გაეროს წესდების პრინციპების შესაბამისად მშვიდობის შენარჩუნების, კონფლიქტების პრევენციისა და საერთაშორისო უსაფრთხოების განმტკიცებისთვის მისიების განთავსებას ისახავს მიზნად. ერთიანი უსაფრთხოებისა და თავდაცვის პოლიტიკა პატივს უნდა სცემდეს იმ წევრი სახელმწიფოების ვალდებულებებს, რომლებიც საერთო თავდაცვის განხორციელებას ნატოს უკავშირებენ. ეს საკითხები ჩამოყალიბებულია ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 42-ე-46-ე

ერთიანი უსაფრთხოებისა და თავდაცვის პოლიტიკა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Community Charter of the Fundamental Social Rights of Workers

The Community Charter of the Fundamental Social Rights of Workers was adopted on 9 December 1989 by a declaration of all Member States, with the exception of the United Kingdom, which acceded the Charter in 1997. It established the major principles on which the European labour law model is based. Under this Charter, the EU is obliged to provide for the fundamental social rights of workers therein enshrined. In order to achieve these objectives, in 1989 the European Commission adopted a Social Action Programme which resulted in a number of key directives in the field. The Charter is a mere political declaration, but due to the references contained in the TEU's preamble and in art. 151 TFEU, it may be used by the Court of Justice of the EU as an interpretative guide in litigation concerned with social and labour rights. The fundamental social rights therein declared are further developed in the Charter of Fundamental Rights of the European Union that became legally binding with the ratification of the Treaty of Lisbon on 1 December 2009.

მუხლებში. მცირედენი გამოწვევის გარდა, ერთიანი უსაფრთხოებისა და თავდაცვის პოლიტიკის შესახებ გადაწყვეტილებები ევროკავშირის საბჭოს მიერ ერთხმად მიიღება. საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში ევროკავშირის უმაღლესი წარმომადგენელი პასუხისმგებელია ერთიანი უსაფრთხოებისა და თავდაცვის პოლიტიკის შესახებ გადაწყვეტილებების შეთავაზებასა და განხორციელებაზე.

მომუშავეთა ძირითადი სოციალური უფლებების ევროგაერთიანების ქარტია 1989 წლის 9 დეკემბერს დიდი ბრიტანეთის გარდა ყველა წევრი სახელმწიფოს დეკლარაციის საფუძველზე მიიღეს. დიდი ბრიტანეთი ქარტიას 1997 წელს შეუერთდა. ქარტით ის ძირეული პრინციპები განისაზღვრა, რომლებსაც ევროპის შრომის სამართალი ეფუძნება. დოკუმენტის მიხედვით, ევროკავშირი ვალდებულია, უზრუნველყოს მასში ჩამოყალიბებული მომუშავეთა ძირითადი სოციალური უფლებები. ამ ამოცანების განსახორციელებლად, 1989 წელს ევროკომისიამ მიიღო სოციალური ქმედების პროგრამა, რომლის ფარგლებში არაერთი ძირეული დირექტივა შემუშავდა. ქარტია მხოლოდ პოლიტიკური დეკლარაციაა, თუმცა ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების პრეამბულისა და ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 151-ე მუხლის მიხედვით, მართლმსაჯულების სასამართლოს შეუძლია, ქარტია გამოიყენოს, როგორც ინტერპრეტაციის წყარო სოციალურ და შრომით უფლებებთან დაკავშირებული საკმეების განხილვისას. მასში წარმოდგენილი სოციალური უფლებები შემდგომ დამუშავებულია ევროკავშირის ძირითად უფლებათა ქარტიაში, რომელმაც სავალდებულო სამართლებრივი ძალა 2009 წლის 1 დეკემბერს რატიფიცირებული ლისაბონის ხელშეკრულების საფუძველზე შეიძინა.

მომუშავეთა ძირითადი სოციალური უფლებების ევროგაერთიანების ქარტია

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Competences (of the EU)

According to the Treaty of Lisbon, the competences between the EU and its member countries are allocated according to the principle of conferral and are defined in Articles 2-6 of the TFEU. There are 4 types of competences:

- exclusive (Article 3 TFEU) only the EU can act in these areas (e.g. customs union & trade policy);
- shared between the EU and EU countries (Article 4 TFEU). EU countries can act only if the EU has chosen not to (e.g. cohesion policy, energy & environment). EU countries may ask the Commission to repeal an adopted legislative act in one of the shared areas so as to better ensure compliance with the principles of subsidiarity and proportionality (Declaration No 18 annexed to the Treaty of Lisbon);
- EU sets up arrangements within which EU countries must coordinate policy (Article 5 TFEU) (e.g. economic policy);
- EU can support, coordinate or supplement EU countries' actions (Article 6 TFEU) (e.g. culture & tourism).

ლისაბონის ხელშეკრულების თანახმად, ევროკავშირსა და მის წევრ სახელმწიფოებს შორის კომპეტენციები მინიჭების პრინციპის მიხედვით ნაწილდება. უფლებამოსილებები ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების მე-2-მე-6 მუხლებით განისაზღვრება. გამოიყოფა კომპეტენციის 4 ტიპი:

- ექსკლუზიური კომპეტენცია (ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების მე-3 მუხლი): მოცემულ სფეროებში (მაგ., საბაჟო კავშირი და სავაჭრო პოლიტიკა) ქმედების უფლებამოსილება მხოლოდ ევროკავშირს აქვს;
- ევროკავშირისა და ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების ერთობლივი კომპეტენცია (ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების მე-4 მუხლი): ევროკავშირის ქვეყნებს ქმედების უფლება მხოლოდ იმ შემთხვევაში ენიჭებათ, თუ ევროკავშირი უარს იტყვის მოცემულ სფეროში (მაგ., სოციალური ერთობის პოლიტიკა, ენერჯეტიკა და გარემოს დაცვა) ქმედებაზე. ევროკავშირის წევრ სახელმწიფოებს შეუძლიათ ევროკომისიას მიმართონ ერთ-ერთ საერთო სფეროში მიღებული საკანონმდებლო აქტის გაუქმების თხოვნით, რათა მათ უკეთ უზრუნველყონ სუბსიდირობისა და პროპორციულობის პრინციპებთან შესაბამისობა (დეკლარაცია N18, რომელიც დანართის სახით ერთვის ლისაბონის ხელშეკრულებას);
- ევროკავშირი შეიმუშავებს ღონისძიებებს, რომელთა საფუძველზე წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა უზრუნველყონ პოლიტიკის კოორდინირება (ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების მე-5 მუხლი) (მაგ., ეკონომიკური პოლიტიკა);
- ევროკავშირს შეუძლია მხარი დაუჭიროს და

(ევროკავშირის)
კომპეტენციები

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

კოორდინაცია გაუწიოს ევროკავშირის ქვეყნებს და განახორციელოს დამატებითი ღონისძიებები (ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების მე-6 მუხლი) (მაგ., კულტურა და ტურიზმი).

Conditions of eligibility (to EU Membership)

Any European state may apply to become a member of the Union if it respects the common values of the Member States and is committed to their promotion (art. 49 TEU). The Copenhagen criteria, established by the European Council in 1993 in Copenhagen, are essential in any candidate or potential candidate country's EU integration process. They include:

- The stability of institutions guaranteeing democracy, the rule of law, human rights and respect for and protection of minorities;
- A functioning market economy and the ability to cope with competitive pressure and market forces within the EU;
- The ability to take on the obligations of membership, including by adhering to the aims of political, economic and monetary union, and adopting the common rules, standards and policies that make up the body of EU law (i.e., EU *acquis*).

ევროკავშირში გაწევრიანების შესახებ განაცხადის გაკეთება შეუძლია ევროპის ყველა სახელმწიფოს, რომელიც პატივს სცემს ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების საერთო ღირებულებებს და იღებს მათი ხელშეწყობის ვალდებულებას (ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 49-ე მუხლი), კოპენჰაგენის კრიტერიუმები, რომლებიც ევროპულმა საბჭომ 1993 წელს კოპენჰაგენში დაადგინა, არსებით როლს ასრულებს კანდიდატი ან პოტენციური კანდიდატი ქვეყნის ევროკავშირში ინტეგრირებისთვის. ეს კრიტერიუმებია:

- იმ ინსტიტუტების სტაბილურობა, რომლებიც უზრუნველყოფენ დემოკრატიას, კანონის უზენაესობას, ადამიანის უფლებათა და უმცირესობათა უფლებების პასტივისცემასა და დაცვას;
- ქმედითუნარიანი საბაზრო ეკონომიკა და ევროკავშირის ფარგლებში კონკურენტულ წნეხთან და საბაზრო ძალებთან გამკლავების უნარი;
- უნარი, იკისროს ევროკავშირის წევრობასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, მათ შორის პოლიტიკური, ეკონომიკური და მონეტარული კავშირის მიზნების დაცვა და იმ საერთო წესების, სტანდარტებისა და სხვადასხვა პოლიტიკის მიღება, რომლებიც ევროკავშირის კანონმდებლობის (ანუ EU *acquis*) ძირითად ნაწილს შეადგენს.

ევროკავშირში გაწევრიანების პირობები

Consultation (between the Council and other EU institutions)

Consultation is a special legislative procedure under art. 289 TFEU, requiring the Council to take into account the European Parliament's opinion and, where indicated in the Treaties, those of the other EU institutions. However, the Council is not actually

ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 289-ე მუხლის მიხედვით, კონსულტაცია არის სპეციალური საკანონმდებლო პროცედურა, რომელიც საბჭოს ავალდებულებს, მხედველობაში მიიღოს

კონსულტაცია (ევროკავშირის საბჭოსა და

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

bound by the Parliament's position but only by the obligation to consult it. When the Council intends to substantially amend the proposal, it is required to consult Parliament again. This procedure is applicable in a limited number of policy areas (e.g., internal market exemptions, competition law, financial matters and aspects of intellectual property and administrative issues). It is also used for the adoption of instruments such as recommendations and opinions issued by the Council and the Commission.

ევროპარლამენტისა და, თუ ხელშეკრულებები ამას ითვალისწინებს, ევროკავშირის სხვა ინსტიტუტების პოზიცია. თუმცა, ევროპარლამენტის პოზიციას მხოლოდ კონსულტაციის სახე აქვს და საბჭო არ არის ვალდებული, დაეთანხმოს მას. თუ საბჭო გადაწყვეტს მიღებული წინადადების საფუძვლიანად შესწორებას, ის კვლავ ვალდებულია, კონსულტაციისთვის ევროპარლამენტს მიმართოს. ეს პროცედურა მხოლოდ ცალკეული პოლიტიკის სფეროებში გამოიყენება (მაგალითად, შიდა საბაზრო შეღავათები, კანონმდებლობა კონკურენციის შესახებ, ინტელექტუალური საკუთრების ფინანსური ასპექტები და ადმინისტრაციული საკითხები). კონსულტაციის პროცედურა ასევე გამოიყენება საბჭოსა და ევროკომისიის მიერ გაცემული რეკომენდაციებისა და დასკვნების მიღებისას.

ევროკავშირის სხვა ინსტიტუტებს შორის)

Economic and Monetary Union refers to the process of harmonising EU countries' economic and monetary policies with a view to the introduction of a single currency, the euro. It took place in 3 stages:

- 1990 - 1993: free movement of capital between EU countries, closer coordination of economic policies and closer cooperation between central banks.
- 1994 -1998: convergence of EU countries' economic and monetary policies (to ensure price stability and sound public finances) and the establishment of the European Monetary Institute (EMI) and, in 1998, of the European Central Bank (ECB).
- 1999 onwards: irrevocable fixing of exchange rates and introduction of the single currency on the foreign-exchange markets and for electronic payments. Introduction of euro notes and coins.

As of January 2015, the euro is the currency of 19 of 28 EU countries.

ეკონომიკური და სავალუტო კავშირი ევროკავშირის ქვეყნების სხვადასხვა ეკონომიკური და მონეტარული პოლიტიკის ჰარმონიზაციის პროცესის წარმართვასა და ერთიანი ვალუტის, ევროს, შემოღებას ემსახურება. პროცესი სამ ეტაპად წარიმართა:

- 1990-1993: ევროკავშირის წევრ სახელმწიფოებს შორის კაპიტალის თავისუფალი გადაადგილება, სხვადასხვა ეკონომიკური პოლიტიკის კოორდინაცია და ევროპის ცენტრალურ ბანკებს შორის გაუმჯობესებული თანამშრომლობა;
- 1994-1998: ევროკავშირის ქვეყნების ეკონომიკური და სავალუტო პოლიტიკის თანხვედრა (ფასების სტაბილურობისა და საჯარო ფინანსების რაციონალურად გამოყენების უზრუნველყოფა) და ევროპის სავალუტო ინსტიტუტის, 1998 წელს კი ევროპის ცენტრალური ბანკის დაარსება;
- 1999 წლიდან: სავალუტო კურსების უცვლელად დაფიქსირება და საერთაშორისო სავალუტო ბაზრებზე და ელექტრონული გადახდებისთვის

ეკონომიკური და სავალუტო კავშირი

Economic and monetary union

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

ერთიანი ვალუტის დაწესება; ევროს
ბანკნოტებისა და მონეტების შემოღება.
2015 წლის იანვრიდან ევრო ევროკავშირის 28 წევრი
სახელმწიფოდან 19 სახელმწიფოს ვალუტაა.

Enhanced cooperation

Enhanced cooperation is a procedure where a minimum of 9 EU countries are allowed to establish advanced integration or cooperation in an area within EU structures but without the other EU countries being involved. This allows them to move at different speeds and towards different goals than those outside the enhanced cooperation areas. The procedure is designed to overcome paralysis, where a proposal is blocked by an individual country or a small group of countries who do not wish to be part of the initiative. It does not, however, allow for an extension of powers outside those permitted by the EU Treaties. Authorisation to proceed with the enhanced cooperation is granted by the Council, on a proposal from the Commission and after obtaining the consent of the European Parliament.

გამდიერებული თანამშრომლობა არის პროცედურა, რომელიც ევროკავშირის მინიმუმ 9 სახელმწიფოს ევროკავშირის სტრუქტურების ფარგლებში, ევროკავშირის წევრი სხვა სახელმწიფოების მონაწილეობის გარეშე, მაღალი დონის ინტეგრაციასა და მჭიდრო თანამშრომლობას სთავაზობს. იგი ამ სახელწიფოებს შესაძლებლობას აძლევს, სხვადასხვა ინტენსივობით იმოქმედონ სხვადასხვა მიზნის მისაღწევად, რაც გამდიერებული თანამშრომლობის პროცედურით გათვალისწინებული სფეროების გარდა სხვა სფეროებში შეუძლებელი იქნებოდა. პროცედურა ემსახურება ჩიხიდან გამოსვლას ისეთ შემთხვევებში, როდესაც წინადადებას ბლოკავს ცალკეული ქვეყანა ან ქვეყანათა მცირე ჯგუფი, რომელსაც არ სურს ინიციატივაში მონაწილეობა. თუმცა, იგი არ ითვალისწინებს ევროკავშირის ხელშეკრულებებით დაშვებული უფლებამოსილებების გაზრდას. გამდიერებული თანამშრომლობის გაგრძელების შესახებ თანხმობას გასცემს საბჭო, ევროკომისიის მიმართვის საფუძველზე და ევროპარლამენტის თანხმობის მიღების შემდეგ.

გამდიერებული
თანამშრომლობა

EU citizenship

Any national of an EU country is considered to be a citizen of the EU. EU citizenship does not replace national citizenship, but adds to it. Citizenship gives the right to:

- move and take up residence anywhere in the EU;
- vote and stand in local government and European Parliament elections in their country of residence;
- diplomatic and consular protection outside the EU from the authorities of any EU country if their country of nationality is not represented;
- petition the European Parliament and appeal to the

ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოს ნებისმიერი მოქალაქე ევროკავშირის მოქალაქედ ითვლება. ევროკავშირის მოქალაქეობა არ ანაცვლებს ეროვნულ მოქალაქეობას; იგი დამატებითი სტატუსია. მოქალაქეობა შემდეგი უფლებების მინიჭებას ითვალისწინებს:

- ევროკავშირში გადაადგილება და საცხოვრებლის არჩევა;
- ადგილსამყოფელ ქვეყანაში ადგილობრივი ხელისუფლებისა და ევროპარლამენტის არჩევნებში ხმის მიცემა და კენჭისყრა;

ევროკავშირის
მოქალაქეობა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

- European Ombudsman;
- address the European institutions in any of its official languages and to receive a reply in the same language;
  - non-discrimination on the basis of nationality, gender, race, religion, handicap, age or sexual orientation;
  - invite the Commission to submit a legislative proposal (citizens' initiative);
  - access EU institutions' and bodies' documents, subject to certain conditions set in Article 15 of the TFEU.
- დიპლომატიური და საკონსულო დაცვა ევროკავშირის ფარგლებს გარეთ ევროკავშირის ნებისმიერი ქვეყნის ხელისუფლებისგან, თუ ქვეყანა, რომლის მოქალაქეებიც ისინი არიან, მოცემულ ქვეყანაში არ არის წარმოდგენილი;
  - ევროპარლამენტისათვის პეტიციის გაგზავნა და ევროპის ომბუდსმენისადმი მიმართვა და აპელაცია;
  - ევროპული ინსტიტუტებისადმი მიმართვა ერთ-ერთ ოფიციალურ ენაზე და იმავე ენაზე პასუხის მიღება;
  - ეროვნების, სქესის, რასის, რელიგიის, შეზღუდული შესაძლებლობის, ასაკისა და სექსუალური ორიენტაციის მიხედვით არადისკრიმინაციული მოპყრობით სარგებლობა;
  - ევროკომისიის მოწოდება საკანონმდებლო წინადადების წარდგენასთან დაკავშირებით (მოქალაქეთა ინიციატივა);
  - ევროკავშირის ინსტიტუტებისა და ორგანოების დოკუმენტებთან წვდომა ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების მე-15 მუხლში ჩამოყალიბებული პირობების გათვალისწინებით.

European Neighbourhood Policy

First created in 2004, the European Neighbourhood Policy (ENP) seeks to establish special relations with 16 of the EU's neighbours in the Southern Mediterranean (Southern Neighbourhood) and the Southern Caucasus (Eastern Partnership). The ENP focuses on promoting sustainable democracy, accompanied by inclusive economic development. It is based on a mutual interest in upholding common values: democracy, the rule of law, human rights, good governance, the principles of a market economy and sustainable development. The policy is put into effect by means of bilateral action plans setting out an agenda, covering political and economic reforms, closer alignment of legislation with that of the EU, participation in certain EU programmes and the development

ევროპის სამეზობლო პოლიტიკა, რომელიც 2004 წელს ჩამოყალიბდა, სამხრეთ ხმელთაშუაზღვისპირეთსა (სამხრეთ სამეზობლო) და სამხრეთ კავკასიაში (აღმოსავლეთ პარტნიორობა) მდებარე ევროკავშირის 16 მეზობელ ქვეყანასთან განსაკუთრებული ურთიერთობების დამყარებას ემსახურება. ევროპის სამეზობლო პოლიტიკის ძირითადი მიზანია მდგრადი დემოკრატიის ხელშეწყობა, რომელსაც თან ახლავს ინკლუზიური ეკონომიკური განვითარება. იგი საზიარო ღირებულებების, კერძოდ, დემოკრატიის, კანონის უზენაესობის, ადამიანის უფლებების, კარგი მმართველობის, საზაზრო ეკონომიკისა

ევროპის
სამეზობლო
პოლიტიკა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

or strengthening of cooperation and dialogue.

და მდგრადი განვითარების პრინციპების დაცვის საერთო ინტერესს ეფუძნება. პოლიტიკა ხორციელდება ორმხრივი სამოქმედო გეგმებით, რომლებშიც ჩამოყალიბებულია დღის წესრიგი, პოლიტიკური და ეკონომიკური რეფორმები, ეროვნული კანონმდებლობის ევროკავშირის კანონმდებლობასთან დაახლოების, ევროკავშირის ცალკეულ პროგრამებში მონაწილეობის, თანამშრომლობის და დიალოგის განვითარებისა და განმტკიცების საკითხები.

External border control

In the framework set by the Schengen Agreement, external borders are those by crossing which a person enters the Schengen Area. As a consequence of the Schengen Agreement, the abolition of internal border controls implies that no checks are carried out at the borders between Schengen states. The Schengen acquis being part of the EU acquis since the Treaty of Amsterdam of 1999, EU Member States have decided to implement more efficient external border controls in order to improve the internal security in the EU and safeguard the principle of free movement of persons. Relevant key regulations include the *Schengen Borders Code* (Reg. 562/2006) and the *Visa Code* (Reg. 810/2009).

შენგენის ხელშეკრულების ფარგლებში გარე საზღვრები ეწოდება საზღვრებს, რომელთა გადაკვეთის შედეგად ესა თუ ის პირი შენგენის ზონაში ხვდება. შენგენის ხელშეკრულების მიხედვით, შიდა საზღვრებზე კონტროლის გაუქმება შენგენის ქვეყნებს შორის სასაზღვრო შემოწმების გაუქმებას ნიშნავს. მას შემდეგ, რაც 1999 წლის ამსტერდამის ხელშეკრულების საფუძველზე შენგენის კანონმდებლობა ევროკავშირის კანონმდებლობის ნაწილი გახდა, გადაწყდა გარე საზღვრის კონტროლის ეფექტიანობის გაზრდა ევროკავშირის შიდა უსაფრთხოების გაუმჯობესებისა და ადამიანთა თავისუფალი გადაადგილების პრინციპების დაცვის მიზნით. შესაბამისი საკვანძო რეგულაციები მოიცავს შენგენის სასაზღვრო კოდექსსა (რეგ. 562/2006) და სავიზო კოდექსს (რეგ. 810/2009).

გარე საზღვრის კონტროლი

Function of consultation (European Parliament)

Alongside political control towards other EU institutions (namely, the EU Commission and - to a lesser degree - the Council and the European Council), consultation is one of the key functions that the European Parliament exercises in different fields. In addition to consultation as a special legislative procedure to be applied in specific sectors (art. 289 TFEU), the European Parliament must be also consulted by the Council in other cases, such as, e.g., the conclusion of international agreements by the EU, the withdrawal of a Member State from the EU or the revision of the Treaties.

ევროკავშირის ინსტიტუტების (კერძოდ, ევროკომისიისა და, შედარებით ნაკლებად, ევროკავშირის საბჭოსა და ევროპული საბჭოს) მიმართ პოლიტიკური კონტროლის განხორციელების გარდა, ევროპარლამენტის ერთ-ერთი ძირითადი ფუნქციაა კონსულტირება, რომელსაც იგი სხვადასხვა სფეროში ახორციელებს. გარდა იმისა, რომ კონსულტაცია სპეციფიკური სექტორებისთვის განსაზღვრულ საკანონმდებლო პროცედურას წარმოადგენს (ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 289-ე მუხლი), საბჭო ვალდებულია

საკონსულტაციო ფუნქცია (ევროპარლამენტი)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

<p>Function of political control (European Parliament)</p>	<p>Political control is one of the key functions performed by the European Parliament according to art. 14 TEU and is in line with a “checks and balances” approach, entrusting political institutions with the task of controlling each other in the exercise of their respective responsibilities. While the control powers of the European Parliament are stronger towards the EU Commission (by means of a vote of approval and the possibility to pass a motion of censure, in addition to other specific instruments, e.g., the power to exercise control over the implementation of the EU budget), they are weaker with respect to the Council and the European Council, given their non-permanent composition and the prevalence of an inter-governmental working methodology.</p>	<p>ევროპარლამენტს კონსულტაციისთვის მიმართოს სხვა შემთხვევებშიც, მაგალითად, ევროკავშირის მიერ საერთაშორისო ხელშეკრულების გაფორმებასთან, ევროკავშირიდან რომელიმე წევრი სახელმწიფოს გასვლასთან ან ხელშეკრულებებში ცვლილებების შეტანასთან დაკავშირებით.</p>	<p>პოლიტიკური კონტროლის ფუნქცია (ევროპარლამენტი)</p>
<p>General principles of the Union’s law</p>	<p>General principles of law are unwritten sources of law developed by the case law of the Court of Justice of the EU. These principles have allowed it to implement rules in different domains of which the treaties make no mention. They may be:</p> <ul style="list-style-type: none"> • common to national laws: the Court of Justice identified those principles common to all the national legal systems and which are compatible with EU objectives. • derived from particular national laws: the Court of Justice took inspiration from the principles enshrined in certain national legal systems only. • specific to the EU: the Court of Justice identified the principles 	<p>სამართლის ზოგადი პრინციპები სამართლის დაუწერელი წყაროა, რომელიც ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს პრეცედენტული სამართლის ფარგლებში შემუშავდა. ეს პრინციპები სასამართლოს საშუალებას აძლევს, დაარეგულიროს ისეთი სფეროები, რომლებიც ხელშეკრულებაში არ არის ნახსენები. ისინი შესაძლოა:</p> <ul style="list-style-type: none"> • საერთო იყოს ეროვნული კანონმდებლობებისთვის: მართლმსაჯულების სასამართლომ განსაზღვრა ისეთი პრინციპები, რომლებიც საერთოა ყველა წევრი სახელმწიფოს სამართლებრივი სისტემისთვის და შეესაბამება ევროკავშირის ამოცანებს. 	<p>ევროკავშირის სამართლის ზოგადი პრინციპები</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

specific to the EU even if the source of their inspiration was from a national legislation.

- უკავშირდებოდეს ცალკეულ ეროვნულ კანონმდებლობებს: მართლმსაჯულების სასამართლომ გამოიყენა მხოლოდ რამდენიმე წევრი სახელმწიფოს კანონმდებლობაში მოცემული პრინციპი.
- დამახასიათებელი იყოს მხოლოდ ევროკავშირისთვის: მართლმსაჯულების სასამართლომ განსაზღვრა ევროკავშირისთვის სპეციფიკური პრინციპები, რომელთაგან ზოგიერთი, შესაძლოა, რომელიმე ეროვნული კანონმდებლობის მიხედვით იყოს შემუშავებული.

Impediment or serious misconduct	<p>Impediment or serious misconduct are explicitly mentioned in art. 15(5) TEU as causes for the termination of office of the President of the European Council. They may also apply to other offices, as stated in the Treaties. While “impediment” seems to point at cases of permanent unfitness due to health issues, “serious misconduct” might refer to the violation of Treaty or other regulatory provisions relevant to the exercise of the office’s functions.</p>	<p>ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-15(5) მუხლში დაბრკოლება ან სერიოზული გადაცდომა ცალსახად განიხილება, როგორც ევროპული საბჭოს თავმჯდომარის თანამდებობრივი უფლებამოსილების შეწყვეტის მიზეზი. ხელშეკრულებებში აღნიშნულია, რომ იგივე წესი სხვა თანამდებობებზეც შეიძლება გავრცელდეს. თუ „დაბრკოლება“ ჯანმრთელობის პრობლემების გამო მუდმივ შრომისუნარობას უკავშირდება, „სერიოზული გადაცდომა“ შეიძლება აღნიშნავდეს ხელშეკრულებაში ან სხვა მარეგულირებელ დოკუმენტში განსაზღვრული თანამდებობრივი ფუნქციების გამოყენების შესახებ პირობების დარღვევას.</p>	დაბრკოლება ან სერიოზული გადაცდომა
Inalienable rights	<p>Fundamental/human rights are defined “inalienable” as they belong to every person and cannot be taken from a person under any circumstances.</p>	<p>მირითადი/ადამიანის უფლებები განისაზღვრება, როგორც „განუყოფელი“, რადგან ისინი თითოეულ პირს ეკუთვნის და არც ერთ ვითარებაში არ არის დასაშვები მათი ჩამორთმევა რომელიმე პირისთვის.</p>	განუყოფელი უფლებები
Indivisibility of human rights	<p>It refers to the importance of seeing all human rights as part of an undividable and inseparable whole. This implies that there is no hierarchy among human rights, as they are interdependent.</p>	<p>ადამიანის უფლებათა განუყოფელობა ნიშნავს ადამიანის ყველა უფლების, როგორც ერთი განუყოფელი მთლიანობის აღქმას. ამ პრინციპის მიხედვით, ადამიანების უფლებებს შორის არ არსებობს იერარქია, რადგან ისინი ურთიერთდამოკიდებულია.</p>	ადამიანის უფლებათა განუყოფელობა
Internal frontiers	<p>The abolishment of internal frontiers between the EU member states was first initiated by the five signatory members to the Schengen Agreement of 1985 (France, Germany, Belgium,</p>	<p>ევროკავშირის წევრ სახელმწიფოთა შორის შიდა საზღვრების გაუქმების პირველი ინიციატივა 1985 წელს</p>	შიდა საზღვრები

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Luxembourg and the Netherlands). By means of this international treaty, the parties (now 26 European Countries, 22 of which are EU Member States) agreed that nationals of any world country, when in the Schengen Area, may freely cross the internal borders of the Schengen countries, free from border checks, according to shared standards for crossing the external borders of Schengen countries and harmonised entry and short-stay visa conditions. The abolishment of internal frontiers also led to an improved information system between the Schengen members and deeper police cooperation. The so-called Schengen acquis has been incorporated into the EU acquis with the Treaty of Amsterdam of 1999.

შენგენის ხელშეკრულების სახით გაფორმდა ხუთ ხელმომწერ ქვეყანას (საფრანგეთს, გერმანიას, ბელგიას, ლუქსემბურგსა და ნიდერლანდების სამეფოს) შორის. საერთაშორისო ხელშეკრულება (რომელსაც უკვე ევროპის 26 ქვეყანა შეუერთდა, მათ შორის 22 ევროკავშირის წევრი სახელმწიფო) უფლებას აძლევს მსოფლიოს ნებისმიერ მოქალაქეს, თავისუფლად გადაკვეთოს შენგენის ზონის შიდა საზღვრები სასაზღვრო შემოწმების გარეშე და, ამასთანავე, მოითხოვს შენგენის ქვეყნების გარე საზღვრების გადაკვეთის, შესვლისა და მოკლევადიანი ვიზის ჰარმონიზებული პირობების დაცვას. შიდა საზღვრების გაუქმებას ასევე მოჰყვება შენგენის ქვეყნებს შორის საინფორმაციო სისტემის გაუმჯობესება და პოლიციის სფეროში თანამშრომლობის გაღრმავება. ე.წ. შენგენის კანონმდებლობა ევროკავშირის კანონმდებლობაში 1999 წლის ამსტერდამის ხელშეკრულების შედეგად გაერთიანდა.

Inter-parliamentary cooperation

Inter-parliamentary cooperation is explicitly mentioned by art. 12 TEU as one of the different fields pertaining to the “good functioning” of the Union in which national parliaments are involved. Inter-parliamentary cooperation is not specific of the EU. In general terms, it can be:

- Horizontal, when it involves cooperation among national parliaments
- Vertical, when it takes place between national parliaments and the European Parliament.

The EU’s institutional framework combines both aspects through different procedures.

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-12 მუხლში მკაფიოდ არის აღნიშნული, რომ საპარლამენტთაშორისო თანამშრომლობა ევროკავშირის „გამართულად ფუნქციონირებისთვის“ საჭირო ერთ-ერთი სფეროა, რომელშიც წევრი ქვეყნების პარლამენტები არიან ჩართულნი. საპარლამენტთაშორისო თანამშრომლობა მხოლოდ ევროკავშირისთვის არ არის დამახასიათებელი. ზოგადად, ის შეიძლება იყოს:

- ჰორიზონტალური, როცა თანამშრომლობაში ჩართული მხარეები წევრი ქვეყნების პარლამენტები არიან;
- ვერტიკალური, როცა წევრი ქვეყნების პარლამენტები თანამშრომლობენ ევროპარლამენტთან.

ევროკავშირის ინსტიტუციური ჩარჩო სხვადასხვა პროცედურის საშუალებით ორივე ასპექტს აერთიანებს.

საპარლამენტთაშორისო თანამშრომლობა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Inviolable rights

Fundamental/human rights shall not be derogated at any time or infringed in any way by any public authority or private individual or organisation and must be fully respected and defended with appropriate measures.

არც ერთ შემთხვევაში არ არის დაშვებული საჯარო ხელისუფლების რომელიმე ორგანოს, კერძო პირის თუ ორგანიზაციის მიერ ძირითად/ადამიანის უფლებათა ხელყოფა ან მათი ნებისმიერი ფორმით შელახვა. აუცილებელია ძირითად/ადამიანის უფლებათა სრული პატივისცემა და დაცვა შესაბამისი ზომების გამოყენებით.

ხელშეუვალი
უფლებები

Legal personality of the Union

Art. 47 TEU explicitly recognises the legal personality of the European Union, making it an independent entity in its own right. The conferral of legal personality on the EU means that it has the ability to:

- conclude and negotiate international agreements in accordance with its external commitments;
- become a member of international organisations;
- join international conventions, such as the European Convention on Human Rights, stipulated in Article 6(2) of the TEU.

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 47-ე მუხლი აღიარებს ევროკავშირის სამართალსუბიექტობას, რაც ევროკავშირს დამოუკიდებელ ერთეულად წარმოადგენს. სამართალსუბიექტობის მინიჭება ევროკავშირს შესაძლებლობას აძლევს:

- გააფორმოს და შეათანხმოს საერთაშორისო ხელშეკრულებები საგარეო ვალდებულებების გათვალისწინებით;
- გაწევრიანდეს საერთაშორისო ორგანიზაციებში;
- მიუერთდეს საერთაშორისო კონვენციებს, კერძოდ, ადამიანის უფლებათა ევროპულ კონვენციას, როგორც ეს ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-6(2) მუხლშია მითითებული.

ევროკავშირის
სამართალსუბიექტ
ობა

Legislative functions

Within the framework of the TEU and TFEU, the Council and the European Parliament are considered the EU's co-legislators. Legislative functions relate to lawmaking activities. Depending on the subject matter concerned, these may be exercised according to (art. 289 TFEU):

- The ordinary legislative procedure, or “co-decision”, consisting in the joint adoption by the European Parliament and the Council of a regulation, directive or decision upon proposal from the Commission.
- Other special legislative procedures implying the adoption of a legislative act by the European Parliament with the participation of the Council (very rare) or by the Council with the participation of the European Parliament (more frequent), which has to give its “approval” or must be “consulted”.

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულებისა და ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების ფარგლებში, საბჭო და ევროპარლამენტი ევროკავშირის თანაკანონმდებლებად ითვლებიან. საკანონმდებლო ფუნქციები კანონშემოქმედებით საქმიანობას უკავშირდება. კონკრეტული საკითხის გათვალისწინებით, ეს ფუნქციები შემდეგი პროცედურების საშუალებით ხორციელდება (ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 289-ე მუხლი):

- ჩვეულებრივი საკანონმდებლო პროცედურა ანუ „თანაგადაწყვეტილება“, რომელიც ნიშნავს ევროკომისიის შეთავაზების საფუძველზე ევროპარლამენტისა და საბჭოს მიერ რეგულაციის,

საკანონმდებლო
ფუნქციები

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

დირექტივისა თუ გადაწყვეტილების ერთობლივ მიღებას.

- სხვა სპეციალური საკანონმდებლო პროცედურები, რომელთა მიხედვით საკანონმდებლო აქტს იღებს ევროპარლამენტი საბჭოს მონაწილეობით (რაც ძალიან იშვიათია) ან საბჭო ევროპარლამენტის მონაწილეობით (რაც შედარებით ხშირია), რომელიც ან „თანხმობას“ აცხადებს, ან „კონსულტაციას“ ითხოვს.

<p>Motion of censure</p>	<p>According to art. 17(8) TEU, in exercising its power of control over the EU's institutions, the European Parliament has the power to dismiss the Commission as a body by passing a motion of censure. In order for it to be effective, it has to be approved by a two-thirds majority of the votes cast, representing a majority of the component members of the European Parliament (art. 234 TFEU). An open vote procedure is required.</p>	<p>ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-17(8) მუხლის მიხედვით, ევროკავშირის ინსტიტუტების კონტროლის განხორციელებისას, ევროპარლამენტი უფლებამოსილია, გადააყენოს ევროკომისია უნდობლობის ვოტუმის მიღების გზით. ამისათვის აუცილებელია ღია კენჭისყრის შედეგად მიღებული ხმათა ორი მესამედი, ევროპარლამენტის კომპეტენტური უმრავლესობა (ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 234-ე მუხლი).</p>	<p>უნდობლობის ვოტუმი</p>
<p>Multilateral cooperation</p>	<p>It is a type of cooperation discussed and channelled through international, regional and sub-regional organisations, which involves several countries with certain political, regional or sectorial interests. It is implemented using the States' own resources or the funds provided by member countries for specific topics. Examples include the United Nations (UN), the World Bank, etc. The promotion of multilateral cooperation is mentioned in art. 21(2) TEU as one of the principles and objectives of EU external action.</p>	<p>მრავალმხრივი თანამშრომლობა არის თანამშრომლობის ტიპი, რომელიც საერთაშორისო, რეგიონულ და ქვერეგიონულ ოგანიზაციებს შორის განიხილება და მიმდინარეობს და მოიცავს კონკრეტული პოლიტიკური, რეგიონული და სექტორული ინტერესების მქონე რამდენიმე ქვეყანას. მრავალმხრივი თანამშრომლობა ხორციელდება ან სახელმწიფოს საკუთარი რესურსებით, ან კონკრეტულ საკითხთან დაკავშირებით წევრი სახელმწიფოების მიერ გამოყოფილი თანხებით. საერთაშორისო თანამშრომლობის მაგალითებია გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია (გაერო), მსოფლიო ბანკი და ა.შ. ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 21(2)-ე მუხლის მიხედვით, მრავალმხრივი თანამშრომლობის მხარდაჭერა ევროკავშირის საგარეო ქმედების ერთ-ერთი პრინციპი და ამოცანაა.</p>	<p>მრავალმხრივი თანამშრომლობა</p>
<p>National security</p>	<p>According to art. 4 TEU, the “safeguard of national security” is one of the essential State functions that the Union shall respect with reference to its Member States. It primarily refers to essential</p>	<p>ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-4 მუხლის მიხედვით, „ეროვნული უსაფრთხოების დაცვა“ ერთ-ერთია სახელმწიფოების იმ არსებით ფუნქციებს შორის,</p>	<p>ეროვნული უსაფრთხოება</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

matters affecting the very existence of the State, such as its economy, its institutions, its public services, etc.

რომელთა პატივისცემა ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების წინაშე მოეთხოვება. „ეროვნული უსაფრთხოების დაცვა“, უპირველესად, ეხება სახელმწიფოს არსებობისთვის აუცილებელ ისეთ სფეროებს, როგორებიცაა ეკონომიკა, სახელმწიფო ინსტიტუტები, საჯარო მომსახურება და სხვა.

Permanent Structured Cooperation

The Lisbon Treaty introduced the possibility for certain EU countries to strengthen their cooperation in military matters by creating permanent structured cooperation (Articles 42(6) and 46 of the TEU). Conditions that Member States must fulfil in order to take part in permanent structured cooperation are provided in Protocol No. 10 annexed to the TEU. The European Defence Agency regularly assesses the contributions of participating countries.

EU countries wishing to constitute permanent structured cooperation must notify their intention to the Council and to the EU's High Representative for Foreign Affairs and Security Policy. Following this notification, the Council must adopt a decision by qualified majority establishing permanent structured cooperation and the list of participating countries. The membership of new countries or the suspension of some of them is decided by the Council by a qualified majority of the members participating in the permanent structured cooperation itself. The decisions and recommendations taken within the framework of such permanent structured cooperation are adopted by unanimity of the participating Council members only.

ლისაბონის ხელშეკრულებამ ევროკავშირის ცალკეულ ქვეყნებს მუდმივი სტრუქტურირებული თანამშრომლობის (ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 42(6)-ე და 46-ე მუხლები) ჩამოყალიბების საშუალებით, სამხედრო სფეროში თანამშრომლობის გაძლიერების შესაძლებლობა მისცა. მუდმივ სტრუქტურირებულ თანამშრომლობაში მონაწილეობის მიზნით წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა დააკმაყოფილონ ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულებაზე დანართის სახით წარმოდგენილი მე-10 ოქმით გათვალისწინებული პირობები. ევროპის თავდაცვის სააგენტო რეგულარულად აფასებს მონაწილე ქვეყნების წვლილს.

მუდმივი სტრუქტურირებული თანამშრომლობის მსურველმა ქვეყნებმა საკუთარი გადაწყვეტილების შესახებ შეტყობინება უნდა გაუგზავნონ საბჭოსა და ევროკავშირის უმაღლეს წარმომადგენელს საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში. შეტყობინების მიღების შემდეგ, საბჭომ კვალიფიციური უმრავლესობით უნდა მიიღოს გადაწყვეტილება მუდმივი სტრუქტურირებული თანამშრომლობის დაწყებისა და მასში მონაწილე სახელმწიფოების ჩამონათვალის განსაზღვრის შესახებ. ახალი ქვეყნების გაწევრიანების ან ზოგიერთი მათგანისთვის სტატუსის შეჩერების შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს საბჭო, მუდმივ სტრუქტურირებულ თანამშრომლობაში მონაწილე წევრების კვალიფიციური უმრავლესობით. მუდმივი სტრუქტურირებული თანამშრომლობის ფორმატი მიღებული გადაწყვეტილებები და რეკომენდაციები

მუდმივი
სტრუქტურირებულ
ო თანამშრომლობა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

მიიღება მხოლოდ მონაწილე საბჭოს წევრების მიერ ერთხმად.

Political and Security Committee

The Political and Security Committee is a Committee of the Council of the European Union dealing with the common foreign and security policy (CFSP) mentioned in art. 38 TEU. It comprises representatives from the 28 EU countries. Its responsibilities are:

- to monitor the international situation in the areas covered by the CFSP;
- to contribute to the definition of policies;
- to monitor implementation of policies without prejudice to the powers of the EU's High Representative for Foreign Affairs and Security Policy.

Under the responsibility of the Council and the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy, the committee exercises political control and strategic direction of crisis management operations. It may thus be authorised to take decisions on the political control and strategic direction of an operation. It is assisted by a Politico-Military Group, a Committee for Civilian Aspects of Crisis Management, and the Military Committee and Military Staff.

პოლიტიკური და უსაფრთხოების კომიტეტი არის ევროკავშირის საბჭოს კომიტეტი, რომელიც ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 38-ე მუხლში ნახსენები ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებზე მუშაობს. იგი შედგება ევროკავშირის 28 წევრი სახელმწიფოს წარმომადგენლებისგან, რომლებიც პასუხისმგებელი არიან შემდეგზე:

- ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის სფეროებში არსებული საერთაშორისო სიტუაციის მონიტორინგი;
- სხვადასხვა პოლიტიკის განსაზღვრაში მონაწილეობა;
- სხვადასხვა პოლიტიკის განხორციელების მონიტორინგი საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში ევროკავშირის უმაღლესი წარმომადგენლის უფლებამოსილების შეუღალხავად.

საბჭოსა და საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში ევროკავშირის უმაღლესი წარმომადგენლის პასუხისმგებლობით პოლიტიკური და უსაფრთხოების კომიტეტი ახორციელებს პოლიტიკურ კონტროლს და სტრატეგიულად წარმართავს კრიზისების მართვის ოპერაციებს. ამ საქმეში მას შეიძლება გარკვეული ოპერაციის პოლიტიკური კონტროლისა და სტრატეგიული მიმართულების შესახებ გადაწყვეტილების მიღების უფლებამოსილება ჰქონდეს. მას ეხმარება პოლიტიკურ-სამხედრო ჯგუფი, კრიზისების მართვის სამოქალაქო საკითხების კომიტეტი, სამხედრო კომიტეტი და სამხედრო შტაბი.

პოლიტიკური და უსაფრთხოების კომიტეტი

Position (Council – Common Foreign and

Under the Common Foreign and Security Policy, according to art. 29 TEU, a Union position refers to a particular matter of a geographical or thematic nature, i.e., a substantive point of view

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 29-ე მუხლის მიხედვით, ევროკავშირის ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის ფარგლებში, ევროკავშირის

პოზიცია (საბჭო – ერთიანი საგარეო

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Security Policy)

or attitude on a specific matter. A position is meant to shape the actual behaviour of the Member States with respect to the issue it covers. Member States are obliged to conform to the content of the Union position when formulating and implementing their national foreign policies regarding the subject of the Union position. According to art. 29(1) TEU, Union positions are adopted by the Council in the form of Council decisions.

პოზიცია ეხება გეოგრაფიული ან თემატური ხასიათის კონკრეტულ საკითხს და ამგვარად წარმოადგენს კონკრეტული საკითხისადმი საფუძვლიან მოსაზრებას ან დამოკიდებულებას. მისი მიზანია, განსაზღვროს წევრი სახელმწიფოების ფაქტობრივი ქცევა მოცემულ საკითხთან დაკავშირებით. ეროვნული საგარეო პოლიტიკების შემუშავებისა და გატარების დროს, წევრი სახელმწიფოები ვალდებული არიან, ანგარიში გაუწიონ ევროკავშირის პოზიციას მოცემული საკითხის მიმართ. ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 29(1)-ე მუხლის მიხედვით, ევროკავშირის პოზიციათა მიღება ხდება საბჭოს მიერ, საბჭოს გადაწყვეტილებათა სახით.

და უსაფრთხოების პოლიტიკა)

Principle of conferral

Under this fundamental principle of EU law (art. 5 TEU), the EU acts only within the limits of the competences that EU countries have conferred upon it in the Treaties. These competences are defined in arts 2–6 TFEU. Competences not conferred on the EU by the Treaties thus remain with EU countries.

ევროკავშირის სამართლის ამ ძირითადი პრინციპის (ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-5 მუხლი) თანახმად, ევროკავშირი მხოლოდ ევროკავშირის წევრი ქვეყნების მიერ მისთვის ხელშეკრულებებით მინიჭებული უფლებამოსილებების ფარგლებში მოქმედებს. აღნიშნული კომპეტენციები განმარტებულია ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების მე-2-მე-6 მუხლებში. კომპეტენციები, რომლებიც ხელშეკრულების მიხედვით ევროკავშირს არ მიეკუთვნება, ევროკავშირის ქვეყნების უფლებამოსილებას წარმოადგენს.

კომპეტენციათა მინიჭების პრინციპი

Principle of equality of EU citizens

A fundamental principle of EU law, equality of EU citizens is enshrined in art. 9 TEU. According to it, all EU citizens shall receive equal attention from EU institutions, bodies, offices and agencies.

მოქალაქეთა თანასწორობის პრინციპი ევროკავშირის სამართლის ძირითადი პრინციპია, რომელიც ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-9 მუხლში არის წარმოდგენილი. ამ მუხლის მიხედვით, ევროკავშირის ინსტიტუტებმა, ორგანოებმა, სამსახურებმა და სააგენტოებმა თანაბარი ყურადღება უნდა დაუთმონ ევროკავშირის ყველა მოქალაქეს.

ევროკავშირის მოქალაქეთა თანასწორობის პრინციპი

Principle of mutual sincere cooperation (between EU institutions)

According to art. 13 TEU, EU institutions operate within their own treaty powers, procedures and objectives and must practice mutual sincere cooperation. Cooperation mechanisms are defined by treaty articles, inter-institutional agreements concluded by EU institutions (as per art. 295 TFEU), their respective rules of

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-13 მუხლის მიხედვით, ევროკავშირის ინსტიტუტები ხელშეკრულებით გათვალისწინებული უფლებამოსილებების, პროცედურებისა და ამოცანების საფუძველზე ოპერირებენ და ვალდებული არიან,

გულწრფელი (ურთიერთ)თანამშრომლობის პრინციპი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

procedure, the practices developed through the years, or even on a case-by-case basis.

დაიცვან გულწრფელი (ურთიერთ)თანამშრომლობის პრინციპი. თანამშრომლობის მექანიზმებს განსაზღვრავს ხელშეკრულების მუხლები, ევროკავშირის ინსტიტუტებს შორის გაფორმებული ინსტიტუტთაშორისი ხელშეკრულებები (ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 295-ე მუხლის საფუძველზე), შესაბამისი პროცედურული წესები, წლების განმავლობაში ჩამოყალიბებული პრაქტიკა ან, თუნდაც, ინდივიდუალური შემთხვევები.

(ევროკავშირის ინსტიტუტებს შორის)

Principle of proportionality

Like the principle of subsidiarity, the principle of proportionality regulates the exercise of powers by the EU. It seeks to set actions taken by EU institutions within specified bounds. Under this rule, the action of the EU must be limited to what is necessary to achieve the objectives of the Treaties. In other words, the content and form of the action must be in keeping with the aim pursued. The principle of proportionality is laid down in art. 5 TEU. The criteria for applying it are set out in the Protocol No 2 on the application of the principles of subsidiarity and proportionality annexed to the Treaties.

სუბსიდიარობის პრინციპის მსგავსად, პროპორციულობის პრინციპი ევროკავშირის მიერ უფლებამოსილებების განხორციელებას არეგულირებს. იგი ევროკავშირის ინსტიტუტების მიერ განხორციელებული ქმედებების დაწესებულ საზღვრებში მოქცევას ემსახურება. აღნიშნული წესის მიხედვით, ევროკავშირის ქმედება იზღუდება იმ ხარისხით, რაც აუცილებელია ხელშეკრულებებით გათვალისწინებული მიზნების მისაღწევად. სხვა სიტყვებით, ქმედების ფორმა და შინაარსი დასახულ მიზანს უნდა შეესაბამებოდეს. პროპორციულობის პრინციპი ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-5 მუხლში არის ჩამოყალიბებული. მისი გამოყენების კრიტერიუმები განსაზღვრულია ხელშეკრულების დანართად წარმოდგენილ ოქმში N2, რომელიც სუბსიდიარობისა და პროპორციულობის პრინციპების გამოყენებას ეხება.

პროპორციულობის პრინციპი

Principle of subsidiarity

The principle of subsidiarity is defined in Article 5 of the TEU. It aims to ensure that decisions are taken as closely as possible to the citizen and that constant checks are made to verify that action at EU level is justified in light of the possibilities available at national, regional or local level. Specifically, it is the principle whereby the EU does not take action (except in the areas that fall within its exclusive competence), unless it is more effective than action taken at national, regional or local level. It is closely bound up with the principle of

სუბსიდიარობის პრინციპი ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-5 მუხლში არის განმარტებული. მისი მიზანია გადაწყვეტილებების მოქალაქეებამდე შეძლებისდაგვარად ახლოს მიტანა და ევროკავშირის დონეზე განხორციელებული ქმედების ეროვნულ, რეგიონულ ან ადგილობრივ დონეზე არსებული შესაძლებლობების გათვალისწინებით დასაბუთებულობის რეგულარულად შემოწმება. უფრო კონკრეტულად, ამ პრინციპის მიხედვით,

სუბსიდიარობის პრინციპი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

proportionality, which requires that any action by the EU should not go beyond what is necessary to achieve the objectives of the Treaties.

ევროკავშირი არ ახორციელებს ქმედებას (გარდა იმ სფეროებისა, რომლებიც მის ექსკლუზიურ კომპეტენციას მიეკუთვნება), თუ იგი უფრო ეფექტური არ არის, ვიდრე ეროვნულ, რეგიონულ ან ადგილობრივ დონეზე განხორციელებული ქმედება შეიძლება ყოფილიყო. იგი მჭიდროდ არის დაკავშირებული პროპორციულობის პრინციპთან, რომლის თანახმად, ევროკავშირის დონეზე არ უნდა განხორციელდეს არცერთი ქმედება, რომელიც ხელშეკრულებების მიზნებს სცილდება.

Ratification

Ratification defines the international act whereby a state indicates its consent to be bound to a treaty if the parties intended to show their consent by such an act. In the case of bilateral treaties, ratification is usually accomplished by exchanging the requisite instruments, while in the case of multilateral treaties the usual procedure is for the depositary to collect the ratifications of all states, keeping all parties informed of the situation. The institution of ratification grants states the necessary time-frame to seek the required approval for the treaty on the domestic level and to enact the necessary legislation to give domestic effect to that treaty.

რეტიფიკაცია ნიშნავს საერთაშორისო აქტს, რომლის საშუალებითაც სახელმწიფო აცხადებს თანხმობას მისთვის ხელშეკრულების სავალდებულოდ აღიარების თაობაზე, თუ მხარეები შეთანხმდნენ ამ აქტით თანხმობის მიცემაზე. ორმხრივი ხელშეკრულებების შემთხვევაში, რეტიფიკაცია ხორციელდება სარეტიფიკაციო სიგელების გაცვლით, მრავალმხრივი ხელშეკრულებების შემთხვევაში კი პროცედურა გულისხმობს დეპოზიტარის მიერ ყველა სახელმწიფოს სარეტიფიკაციო დოკუმენტების შეგროვებას და ყველა მხარის ინფორმირებას არსებული მდგომარეობის შესახებ. რეტიფიკაციის ინსტიტუტი სახელმწიფოებს აძლევს საჭირო ვადას ადგილობრივ დონეზე ხელშეკრულების შესახებ საჭირო თანხმობის მისაღებად და ხელშეკრულების ადგილობრივ დონეზე ძალაში შესასვლელად აუცილებელი კანონმდებლობის მისაღებად.

რეტიფიკაცია

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Representative association

According to art. 11(2) TEU, EU institutions shall maintain an open, transparent and regular dialogue with representative associations and civil society. The concept of “representative associations” essentially refers to organised pressure groups that carry out lobbying activities to try and influence the political decisions of EU institutions. The range of representative associations is very wide, including economic and commercial pressure groups and associations involved with organised labour, health, consumer rights or education.

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-11(2) მუხლის მიხედვით, ევროკავშირის ინსტიტუტებმა უნდა აწარმოონ ღია, გამჭვირვალე და რეგულარული დიალოგი წარმომადგენელთა ასოციაციებთან და სამოქალაქო საზოგადოებასთან. „წარმომადგენელთა ასოციაციის“ ცნება ძირითადად უკავშირდება ორგანიზებული ზეწოლის ჯგუფებს, რომლებიც ლობირების გზით ცდილობენ ევროკავშირის ინსტიტუტების პოლიტიკურ გადაწყვეტილებებზე ზემოქმედებას. წარმომადგენელთა ასოციაციების საკმაოდ ფართო სპექტრი არსებობს და მოიცავს ისეთ სფეროებს, როგორებიცაა ეკონომიკა, ვაჭრობა, ორგანიზებული შრომა, ჯანდაცვა, მომხმარებელთა უფლებები და განათლება.

წარმომადგენელთა ასოციაცია

Revision procedure (ordinary and simplified)

Revision has basically the same meaning as amendment. However, some treaties provide for a revision additional to an amendment. In that case, the term “revision” refers to an overriding adoption of the treaty to changed circumstances, whereas the term “amendment” refers only to a change of singular provisions. Art. 48 TEU provides for two different revision procedures (for both the TEU and TFEU): ordinary and simplified. Firstly, “the Government of any Member State, the European Parliament or the Commission may submit to the Council proposals for the amendment of the Treaties”. The ordinary revision procedure then requires that the Council submits the proposal to the European Council and notification to the national Parliaments. The convocation of an Inter-Governmental Conference by the European Council follows (unless the Parliament agrees that it should not be summoned), which determine amendments to the Treaties by common accord. According to the simplified revision procedure, it is, however, also possible to revise the Treaties without convening an IGC and through simplified revision procedures, where the revision concerns the internal policies and actions of the Union (arts. 48(6) and 48(7) TEU). In this case, the revision would then be adopted as a decision of the European Council, but might remain subject to

გადახედვის პროცედურა, ძირითადად, იგივეა, რაც შესწორება, თუმცა, ზოგ ხელშეკრულებაში იგი განიხილება, როგორც შესწორების შემდგომი ეტაპი. ასეთ შემთხვევაში, „გადახედვა“ აღნიშნავს ხელშეკრულების სრულ ადაპტირებას სახეცვლილი გარემოებებისადმი, „შესწორება“ კი ცალკეულ დებულებათა რევიზიის აღსანიშნად გამოიყენება.

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 48-ე მუხლში განსაზღვრულია გადახედვის ორი პროცედურა (როგორც ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების, ისე ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების შემთხვევაში): ჩვეულებრივი და გამარტივებული.

უპირველესად, „ნებისმიერი წევრი სახელმწიფოს მთავრობას, ევროპარლამენტს ან ევროკომისიას შეუძლია ევროკავშირის საბჭოს წარუდგინოს წინადადებები ხელშეკრულებებში შესწორებების შეტანის შესახებ.“ გადახედვის ჩვეულებრივი პროცედურის მიხედვით, ევროკავშირის საბჭო ამ წინადადებებს გადასცემს ევროპულ საბჭოს, ეროვნულ პარლამენტებს კი გაუგზავნის შესაბამის შეტყობინებას. ამის შემდეგ ევროპული საბჭო

გადახედვის პროცედურა (ჩვეულებრივი და გამარტივებული)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

national ratification rules.

მოიწვევს მთავრობათშორის კონფერენციას (თუკი ევროპარლამენტი არ განაცხადებს თანხმობას იმის შესახებ, რომ არ მოხდეს მთავრობათშორისი კონფერენციის მოწვევა), რომელიც ერთობლივი თანხმობის საფუძველზე განსაზღვრავს ხელშეკრულებაში შესატან შესწორებებს. გადახედვის გამარტივებული პროცედურის შესაბამისად, თუ ცვლილებები ეხება ევროკავშირის სხვადასხვა შიდა პოლიტიკასა და ქმედებას (ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 48(6)-ე და 48(7)-ე მუხლი), მათი გადახედვა შესაძლებელია მთავრობათშორისი კონფერენციის მოწვევის გარეშე. ასეთ შემთხვევაში გადახედვა მოხდება ევროპული საბჭოს გადაწყვეტილების ფარგლებში, თუმცა შეიძლება დაექვემდებაროს რატიფიკაციას ეროვნულ დონეზე არსებული პროცედურის შესაბამისად.

Rule of law

According to art. 2 TEU, the rule of law is one of the EU's fundamental values. It is the idea that both the EU itself and all EU countries are governed by a body of law (legal codes and processes) adopted by established procedures rather than discretionary or case-by-case decisions.

Along with having a functional democracy and respect for human rights, including the rights of persons belonging to minorities, the rule of law is one of the political criteria that countries wishing to join the EU have to meet.

Having concluded that a tool was required at EU level to deal with systemic threats to the rule of law in EU countries, the European Commission adopted a 'rule of law framework' in 2014. Where EU law has been breached, the procedure under art. 7 TEU would come into play. At its most severe, an EU country's voting rights could be suspended in the event that its breach of EU values is 'serious and persistent'.

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-2 მუხლის თანახმად, კანონის უზენაესობა ევროკავშირის ერთ-ერთი ძირითადი ღირებულებაა. იგი გულისხმობს, რომ როგორც ევროკავშირი, ისე მისი წევრი სახელმწიფოები იმართება კანონთა ერთობლიობით (სამართლის კოდექსები და პროცესები), რომლებიც დადგენილი პროცედურების შესაბამისად მიიღება და არა დისკრეციული უფლებამოსილებით ან ერთჯერადი გადაწყვეტილებებით. პოლიტიკური კრიტერიუმები, რომელთა დაკმაყოფილება ევროკავშირში გაწევრიანების მსურველმა ქვეყნებს მოეთხოვებათ, ფუნქციური დემოკრატიის ქონისა და ადამიანის უფლებების, მათ შორის უმცირესობების წარმომადგენლების უფლებების პატივისცემის გარდა, კანონის უზენაესობასაც მოიცავს.

ევროკავშირის ქვეყნებში კანონის უზენაესობის წინაშე არსებულ სისტემურ საფრთხეებთან გამკლავების მიზნით ევროკავშირის დონეზე სპეციალური ინსტრუმენტის საჭიროების გათვალისწინებით, ევროკომისიამ 2014 წელს „კანონის უზენაესობის ჩარჩო“ შეიმუშავა. ევროკავშირის

კანონის
უზენაესობა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

კანონმდებლობის დარღვევის შემთხვევაში, ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-7 მუხლით გათვალისწინებული პროცედურა ამოქმედდება. უკიდურეს შემთხვევაში, თუ ევროკავშირის ღირებულებების დარღვევა „სერიოზული და განმეორებითი ხასიათისაა“, ევროკავშირის შესაბამის წევრ სახელმწიფოს შეიძლება შეუჩერდეს ხმის მიცემის უფლება.

Social market economy

In its original conception “social market economy” relies on the creative forces of a competitive market economy, but attributes an important role to State in creating and enforcing the necessary rules which guarantee “fair play” and enables as many subjects as possible to participate in the competition. Typical instruments of social market economy include e.g., competition control and the promotion of equal opportunities in the education system. Principles embedded in art. 3 TEU (such as social justice, equality and non-discrimination, territorial and social cohesion, intergenerational solidarity, etc.) suggest a much broader social construction of “social market economy”.

„სოციალური საბაზრო ეკონომიკის“ თავდაპირველი კონცეფცია კონკურენტული საბაზრო ეკონომიკის შემოქმედებით ძალებს ემყარება, თუმცა, ამავე დროს, სახელმწიფოს აკისრებს მნიშვნელოვან როლს, უზრუნველყოს „სამართლიანი თამაშის“ წესები და რაც შეიძლება მეტ სუბიექტს მისცეს კონკურენციაში მონაწილეობის შესაძლებლობა. სოციალური საბაზრო ეკონომიკის ტიპური ინსტრუმენტებია, მაგალითად, კონკურენციის კონტროლი და თანაბარი შესაძლებლობების მხარდაჭერა განათლების სისტემაში. ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების მე-3 მუხლში მოცემული პრინციპები (სოციალური სამართლიანობა, თანასწორობა და არადისკრიმინაციულობა, ტერიტორიული და სოციალური ერთობა, თაობათაშორისი სოლიდარობა და ა.შ.) „სოციალური საბაზრო ეკონომიკის“ უფრო ფართო სოციალურ კონსტრუქტზე მიუთითებენ.

სოციალური
საბაზრო ეკონომიკა

Transitional provisions

Transitional provisions provide a normative framework for regulating a given field, aspect or subject matter when the relevant legislation is amended or replaced, so that the transition from the old law to the new law is in line with basic rule of law principles such as legal certainty and legality.

გარდამავალი დებულებები ქმნიან კონკრეტული სფეროს, ასპექტისა თუ საგნის რეგულირების ჩარჩოს, როდესაც ხდება შესაბამისი კანონის ცვლილება ან ჩანაცვლება. ამგვარად, ძველი კანონიდან ახალ კანონზე გადასვლა შეესაბამება სამართლის უზენაესობის ძირითად პრინციპებს: სამართლებრივ განსაზღვრულობასა და კანონიერებას.

გარდამავალი
დებულებები

Universality of human rights

It refers to the principle according to which all human rights are held by all persons in all states and societies in the world.

ადამიანის უფლებათა საყოველთაოობა არის პრინციპი, რომლის თანახმად, ადამიანის უფლებები აქვს ყველა პირს მსოფლიოს ყველა ქვეყანასა თუ საზოგადოებაში.

ადამიანის
უფლებათა
საყოველთაოობა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

<p>Vote of consent (European Parliament)</p>	<p>The procedure requires the European Parliament's consent to a proposed act, required under the TEU or TFEU, before certain decisions can be taken. It is based on a single vote on consent with the majority of votes cast. The European Parliament may accept or reject a proposed act and cannot amend it. Where the European Parliament does not give its consent, the act cannot be adopted.</p>	<p>პროცედურის თანახმად, კონკრეტული გადაწყვეტილებების მიღებამდე, აქტის პროექტზე აუცილებელია ევროპარლამენტის თანხმობა, რაც ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულებითა და ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულებით არის გათვალისწინებული. იგი ერთჯერადი კენჭისყრით ხმათა უმრავლესობით დგინდება. ევროპარლამენტს შეუძლია შემოთავაზებული აქტის მიღება ან მის მიღებაზე უარის თქმა, თუმცა მას არ აქვს აქტის შესწორების უფლება. აქტის მიღება შეუძლებელია ევროპარლამენტის მხრიდან თანხმობაზე უარის შემთხვევაში.</p>	<p>თანხმობის ვოტუმი (ევროპარლამენტი)</p>
<p>Withdrawal clause</p>	<p>Article 50 TEU provides for a mechanism for the voluntary and unilateral withdrawal of a country from the European Union (EU). An EU country wishing to withdraw must notify the European Council of its intention to do so. The European Council is then required to provide guidelines for the conclusion of an agreement setting out the arrangements for that country's withdrawal. This agreement is concluded on behalf of the EU by the Council, acting by qualified majority, having obtained the European Parliament's consent. The EU treaties cease to apply to the country in question from the date of entry into force of the agreement, or within 2 years of the notification of the withdrawal. The Council may decide to extend that period. Any country that has withdrawn from the EU may apply to rejoin. It would be required to go through the accession procedure.</p>	<p>ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულების 50-ე მუხლში წარმოდგენილია ევროკავშირიდან ქვეყნის ნებაყოფლობითი და ცალმხრივი გასვლის მექანიზმი. თუ წევრ სახელმწიფოს კავშირიდან გასვლა სურს, მან ამის შესახებ ევროკავშირს უნდა შეატყობინოს. საბჭო ვალდებულია, წარმოადგინოს სახემძღვანელო პრინციპები ამ ქვეყნის ევროკავშირიდან გასვლისთვის საჭირო ღონისძიებების შესახებ ხელშეკრულების გასაფორმებლად. ხელშეკრულებას ევროკავშირის სახელით ევროკავშირის საბჭო აფორმებს, რომელიც კვალიფიციური უმრავლესობის პრინციპით ხელმძღვანელობს მას შემდეგ, რაც ევროპარლამენტის თანხმობას მოიპოვებს. კავშირიდან გასვლის მსურველ ქვეყანაზე ევროკავშირის შეთანხმებები აღარ გავრცელდება ხსენებული ხელშეკრულების ამოქმედებისთანავე ან ევროკავშირიდან გასვლის შესახებ შეტყობინებიდან ორი წლის ვადაში. საბჭოს შეუძლია, გადაწყვეტილება მიიღოს ამ ვადის გახანგრძლივების შესახებ. ევროკავშირიდან გასულ ყველა ქვეყანას შეუძლია შეიტანოს განაცხადი ხელახლა გაწევრიანების შესახებ, რისთვისაც მან ევროკავშირთან მიერთების პროცედურა უნდა გაიაროს.</p>	<p>მუხლი ევროკავშირიდან გამოსვლის შესახებ</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

FOUNDATIONS OF THE EU'S INTERNAL MARKET		
ევროკავშირის შიდა ბაზრის საფუძვლები		
TERM(S) ტერმინები	DEFINITION განმარტება	TRANSLATION თარგმანი
Common market	<p>The common market was created by the Treaty of Rome (Treaty Establishing the European Community) in 1958 and was intended to eliminate trade barriers between Member States with the aim of increasing economic prosperity and contributing to 'an ever closer union among the peoples of Europe'. The Single European Act of 1986 included the objective of the internal market in the EEC Treaty, defining it as 'an area without internal frontiers in which the free movement of goods, persons, services and capital is ensured'. With the legal framework for the internal market now in place, the debate is centred on the effectiveness and impact of EU regulation. It calls for an approach that focuses on complete transposition, implementation and enforcement of internal market rules, moving towards what could be called the 'management' of the internal market and the 'partnership' between EU institutions and national authorities.</p>	საერთო ბაზარი
Customs union	<p>The customs union (arts. 28-29 TFEU) is an essential foundation of the EU and of its single market. For the single market to function properly, EU countries have agreed standardised rules that are applied in a uniform manner by all EU Members customs administrations. There are no customs duties at the EU Customs Union's internal borders. All goods circulate freely within the customs union area, whether they are made in the EU or imported</p>	საბაჟო კავშირი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

from outside. A new EU Customs Code which simplifies rules and procedures for customs and makes trading more efficient was adopted in 2013 and entered into force in May 2016.

ადმინისტრაციის მიერ ერთნაირად გამოიყენება. ევროკავშირის საბაჟო კავშირის შიდა საზღვრებზე არავითარი საბაჟო მოსაკრებელი არ არის. საბაჟო კავშირის ტერიტორიის ფარგლებში ყველა სახის საქონელი თავისუფლად გადაადგილდება, მიუხედავად იმისა, ისინი ევროკავშირშია დამზადებული თუ იმპორტირებულია. 2013 წელს მიიღეს, ხოლო 2016 წლის მაისში ძალაში შევიდა ევროკავშირის ახალი საბაჟო კოდექსი, რომლის საფუძველზე საბაჟო წესები და პროცედურები გამარტივდა და ვაჭრობა უფრო ეფექტიანი გახდა.

Free movement of capital

The free movement of capital is the youngest and broadest of all Treaty freedoms. Initially, the Treaties did not prescribe full liberalisation of capital movements; Member States only had to remove restrictions to the extent necessary for the functioning of the common market. However, economic and political circumstances globally and in Europe changed, and thus the European Council confirmed the progressive realisation of the Economic and Monetary Union (EMU) in 1988. This included more coordination of national economic and monetary policies. Consequently, stage one of EMU introduced complete freedom for capital transactions, introduced first through a Council directive and later on enshrined in the Maastricht Treaty. Since then, the Treaty prohibits any restriction on capital movements and payments, both between Member States and between Member States and third countries. The principle was directly effective, i.e. it required no further legislation at either EU or Member States' level.

კაპიტალის თავისუფალი გადაადგილება ხელშეკრულებით გათვალისწინებულ თავისუფლებებს შორის ყველაზე ახალი და მრავლისმომცველია. თავდაპირველად, ხელშეკრულებები არ გულისხმობდა კაპიტალის გადაადგილების სრულ ლიბერალიზაციას; წევრ სახელმწიფოებს შეზღუდვების მოხსნა მხოლოდ იმ დონემდე ევალებოდათ, რაც აუცილებელი იყო საერთო ბაზრის ფუნქციონირებისთვის. თუმცა, გლობალურად და ევროპაში მომხდარი ეკონომიკური და პოლიტიკური ცვლილებების კვალდაკვალ ევროპულმა საბჭომ 1988 წელს დაადასტურა ეკონომიკური და სავალუტო კავშირის პროგრესული რეალიზაცია, რაც ეროვნულ დონეზე ეკონომიკური და სავალუტო პოლიტიკის სფეროებს შორის მეტ კოორდინაციას გულისხმობდა. შესაბამისად, ეკონომიკური და სავალუტო კავშირის არსებობის პირველ ეტაპზე დაწესდა კაპიტალური ტრანზაქციების სრული თავისუფლება, რაც თავდაპირველად საბჭოს დირექტივით განისაზღვრა, ხოლო შემდეგ მასტრიხტის ხელშეკრულებაში აისახა. ამ დროიდან ხელშეკრულებით აიკრძალა კაპიტალის გადაადგილებასა და გადახდაზე შეზღუდვის დაწესება როგორც წევრ სახელმწიფოებს შორის, ისე წევრ სახელმწიფოებსა და მესამე ქვეყნებს შორის. ამ პრინციპს პირდაპირი ეფექტი ჰქონდა, რაც ნიშნავს, რომ ევროკავშირის ან წევრი სახელმწიფოების

კაპიტალის
თავისუფალი
გადაადგილება

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

დონეზე დამატებითი საკანონმდებლო აქტების მიღება საჭირო არ იყო.

<p>Free movement of goods</p>	<p>The free movement of goods, the first of the four fundamental freedoms of the internal market, is secured through the elimination of customs duties and quantitative restrictions, and the prohibition of measures having an equivalent effect. The principles of mutual recognition, elimination of physical and technical barriers, and promotion of standardisation were added in order to continue the completion of the internal market. The adoption of the New Legislative Framework (NLF) in 2008 significantly strengthened product marketing rules, the free movement of goods, the EU's market surveillance system and the CE mark. The mutual recognition principle was also consolidated, and applies to a wide range of products not covered by EU harmonisation.</p>	<p>საქონლის თავისუფალი გადაადგილება, შიდა ბაზრის ოთხი ძირითადი თავისუფლებიდან პირველი, საბაჟო გადასახადების და რაოდენობრივი შეზღუდვების გაუქმებისა და მსგავსი ეფექტის მქონე სხვა ღონისძიებების აკრძალვის საშუალებით არის უზრუნველყოფილი. შიდა ბაზრის ჩამოყალიბების პროცესის დასრულებას ემსახურება ურთიერთადიარების, ფიზიკური და ტექნიკური ბარიერების მოხსნისა და სტანდარტიზაციის ხელშეწყობის პრინციპების შემოღება. 2008 წელს „ახალი საკანონმდებლო ბაზის“ მიღებამ მნიშვნელოვნად განამტკიცა პროდუქციის მარკეტინგის წესები, საქონლის თავისუფალი გადაადგილება, ევროკავშირის ბაზრის ზედამხედველობის სისტემა და CE („ევროპულთან შესაბამისობა“) მარკირება. ასევე გაძლიერდა ურთიერთადიარების პრინციპი, რომელიც ამჟამად იმ პროდუქციის ფართო სპექტრსაც ფარავს, რომელსაც ევროკავშირის ჰარმონიზაცია არ ეხება.</p>	<p>საქონლის თავისუფალი გადაადგილება</p>
<p>Free movement of persons</p>	<p>Also defined as “free movement of workers”, it includes the rights of movement and residence for workers, the rights of entry and residence for family members and the right to work in another Member State and be treated on an equal footing with nationals of that Member State.</p>	<p>ასევე განისაზღვრება, როგორც „მუშახელის თავისუფალი გადაადგილება“ და გულისხმობს მუშახელის გადაადგილებისა და ბინადრობის უფლებებს, ოჯახის წევრების ქვეყანაში შესვლისა და ბინადრობის და სხვა წევრ სახელმწიფოში მუშაობის უფლებებს და ამ წევრი სახელმწიფოს მოქალაქეებთან გათანაბრებულ მოპყრობას.</p>	<p>ადამიანების თავისუფალი გადაადგილება</p>
<p>Freedom to provide services</p>	<p>Freedom to provide services applies to all of those services normally provided for remuneration, insofar as they are not governed by the provisions relating to the freedom of movement of goods, capital and persons. The person providing a ‘service’ may, in order to do so, temporarily pursue her or his activity in the Member State where the service is provided, under the same conditions as are imposed by that Member State on its own nationals.</p>	<p>მომსახურების თავისუფალი მიწოდება ეხება ყველა იმ მომსახურებას, რომელიც ანაზღაურების მიღების მიზნით ხორციელდება და არ რეგულირდება საქონლის, კაპიტალისა და ადამიანების თავისუფალი გადაადგილებისთვის დადგენილი დებულებებით. „მომსახურების“ მიმწოდებელი პირი მომსახურების მიწოდების მიზნით შეიძლება დროებით საქმიანობდეს იმ წევრ სახელმწიფოში, რომელშიც ხდება მომსახურების მიწოდება, იმავე პირობებით, რომლებიც ამ წევრ</p>	<p>მომსახურების თავისუფალი მიწოდება</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

		სახელმწიფოს აქვს დაწესებული საკუთარი მოქალაქეებისათვის.	
Right of establishment/ Freedom of establishment	The right of establishment includes the right to take up and pursue activities as a self-employed person and to set up and manage undertakings, for a permanent activity of a stable and continuous nature, under the same conditions as those laid down by the law of the Member State concerned regarding establishment for its own nationals.	საქმიანობის წამოწყების უფლება მოიცავს თვითდასაქმებულის მიერ საქმიანობის დაწყებისა და გაგრძელების და სტაბილური და განგრძობითი ხასიათის მუდმივი საქმიანობის დაწყებისა და მართვის უფლებას იმავე პირობებით, რომლებიც შესაბამისი წევრი სახელმწიფოს კანონით არის განსაზღვრული მისი მოქალაქეების მიერ საქმიანობის წამოწყებასთან დაკავშირებით.	საქმიანობის წამოწყების უფლება/საქმიანობის წამოწყების თავისუფლება

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

3. EU SOURCES AND RELATED TERMINOLOGY

The chart we present in this section contains miscellaneous terminology focusing on EU sources, key EU documents and other source-related vocabulary (e.g., terminology specifying the effects of a given source of EU law; the procedure through which EU member State courts can obtain interpretation of EU sources from the Court of Justice of the EU), whose consistent translation is of paramount importance for achieving a shared Georgian version of the EU acquis.

EU TREATIES, SOURCES & RELATED TERMINOLOGY		
ევროკავშირის ხელშეკრულებები, წყაროები და მათთან დაკავშირებული ტერმინოლოგია		
TERM(S) ტერმინ(ებ)ი	DEFINITION განმარტება	TRANSLATION თარგმანი
Accession Treaty	<p>An Accession Treaty is an international treaty regarding the entering into the EU of a Candidate Country as a Member State. The Accession Treaty is signed by the EU member states and the Candidate country. It is only signed after accession negotiations have terminated. It is signed by the Heads of Governments of Members States and EU Institutions. Accession of a Candidate country to the EU as a Member State is not however automatic after the above signature: the Accession Treaty has to be ratified by each EU Member State and by the Candidate Country itself. Ratification is usually done by each country's Parliament.</p> <p>After ratification, the Accession Treaty enters into force on a date that has been previously determined by all. After entering into force, the new Member State has all basic rights and obligations of EU Member States. However, some special arrangements or delays could be included in the Accession Treaty concerning the new Member State.</p>	<p>ევროკავშირთან მიერთების შესახებ ხელშეკრულება არის საერთაშორისო ხელშეკრულება, რომელიც ეხება ევროკავშირში კანდიდატი ქვეყნის გაერთიანებას წევრი სახელმწიფოს სტატუსით. ევროკავშირთან მიერთების შესახებ ხელშეკრულებას ხელს აწერენ ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოები და კანდიდატი ქვეყანა. ხელშეკრულება ფორმდება მხოლოდ მას შემდეგ, რაც დასრულდება მიერთების შესახებ გამართული მოლაპარაკებები. ხელშეკრულებას ხელს აწერენ წევრი სახელმწიფოების მთავრობათა მეთაურები და ევროკავშირის ინსტიტუტების წარმომადგენლები.</p> <p>თუმცა, ხელშეკრულების ხელმოწერა ავტომატურად არ ნიშნავს კანდიდატი ქვეყნის ევროკავშირთან მიერთებას წევრი სახელმწიფოს სტატუსით: ევროკავშირთან მიერთების შესახებ ხელშეკრულების რატიფიცირება უნდა მოხდეს ევროკავშირის თითოეული წევრი სახელმწიფოს და თვით კანდიდატი ქვეყნის მიერ. რატიფიცირება, როგორც წესი, თითოეული ქვეყნის პარლამენტის მიერ ხდება.</p> <p>ევროკავშირთან მიერთების შესახებ ხელშეკრულება</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

რატიფიცირების შემდეგ, ევროკავშირთან მიერთების შესახებ ხელშეკრულების ძალაში შესვლის თარიღს წინასწარ განსაზღვრავს ყველა წევრი სახელმწიფო ერთად. ხელშეკრულების ძალაში შესვლის შემდეგ, ახალ წევრ სახელმწიფოს ენიჭება და ეკისრება ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების ყველა ძირითადი უფლება და მოვალეობა. თუმცა, ახალ წევრ სახელმწიფოსთან დაკავშირებით, ევროკავშირთან მიერთების შესახებ ხელშეკრულებაში შესაძლოა გათვალისწინებული იყოს სპეციალური მიზნით გასატარებელი ღონისძიებები ან გადავადების შემთხვევები.

Amendments and Modifications

Amendments and modifications are changes to the national law of a Candidate State in order to be eligible to be an EU Member State. Amendments and modifications may also mean changes to the EU Law itself.

შესწორებები და ცვლილებები ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოს სტატუსის მოპოვების მიზნით კანდიდატი სახელმწიფოს ეროვნულ კანონმდებლობაში შეტანილ ცვლილებებს გულისხმობს. შესწორებები და ცვლილებები შესაძლოა ასევე ნიშნავდეს ცვლილებებს თვით ევროკავშირის კანონმდებლობაში.

შესწორებები და ცვლილებები

Association Agreement

An Association Agreement is an international Treaty signed by the EU and a non-EU Member State. It may also be called Cooperation Agreement or Partnership Agreement. The Association Agreement creates a framework for co-operation between the EU and the non-EU Member State in one or more areas. The areas frequently covered by such agreements include the following issues: political, justice, trade, social, and cultural policies. The legal basis for the conclusion of the association agreements is provided by art. 217 TFEU.

ასოციირების შესახებ შეთანხმება ევროკავშირის წევრი და არაწევრი სახელმწიფოს მიერ ხელმოწერილი საერთაშორისო ხელშეკრულებაა. მას შესაძლოა ასევე ვუწოდოთ თანამშრომლობის შეთანხმება ან პარტნიორობის შეთანხმება.

ასოციირების შესახებ შეთანხმება საფუძველს უყრის თანამშრომლობას ევროკავშირისა და ევროკავშირის არაწევრ სახელმწიფოს შორის ერთ ან რამდენიმე სფეროში. ამგვარ ხელშეკრულებებში, როგორც წესი, მოიაზრება შემდეგი სფეროები: პოლიტიკური, სამართლებრივი, სავაჭრო, სოციალური და კულტურული პოლიტიკები.

ასოციირების შესახებ შეთანხმებების გაფორმების სამართლებრივი საფუძველი განსაზღვრულია ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 217-ე მუხლით.

ასოციირების შესახებ შეთანხმება

Best practice

A best practice is a working method that is officially accepted as being the best to use in a particular business as superior to any

საუკეთესო პრაქტიკა ოფიციალურად მიღებულია, როგორც კონკრეტულ საქმიანობაში გამოსაყენებელი

საუკეთესო

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

other alternative methods. A best practice is usually described formally and in detail. Examples of these best practices are the ISO standards. Best practices are usually required to apply in view of an agreement covering areas in which best practices have been officially established. As for the EU best practices cover many areas of EU policies.

საუკეთესო სამუშაო მეთოდი სხვა ალტერნატიულ მეთოდებთან შედარებით. როგორც წესი, საუკეთესო პრაქტიკა ოფიციალურად და დეტალურად არის გაწერილი. საუკეთესო პრაქტიკის მაგალითებია ISO-ს (სტანდარტიზაციის საერთაშორისო ორგანიზაცია) სტანდარტები.

პრაქტიკა

საუკეთესო პრაქტიკა, ჩვეულებრივ, გამოიყენება ისეთ ხელშეკრულებასთან მიმართებაში, რომლის სფეროებშიც საუკეთესო პრაქტიკა ოფიციალურად არის დამკვიდრებული.

რაც შეეხება ევროკავშირს, საუკეთესო პრაქტიკა ევროკავშირის პოლიტიკის მრავალ სფეროს მოიცავს.

პრეცედენტული სამართალი არის სასამართლო გადაწყვეტილება, რომელიც ახდენს კანონის ინტერპრეტაციას და აქვს საბოლოო გადაწყვეტილების ძალა. პრეცედენტული სამართალი საერთო სამართლის კონტექსტში ნიშნავს ქვეყნის უმაღლესი სასამართლოების მიერ დადგენილ იურისპრუდენციას. როგორც წესი, სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება შეიძლება გაუქმდეს მხოლოდ არსებული გარემოებების დეტალური გადამოწმების შედეგად. საერთო სამართლის ქვეყნებში (მაგ. აშშ, გაერთიანებული სამეფო) პრეცედენტული სამართალი მოქმედებს, როგორც სავალდებულოდ შესასრულებელი პრეცედენტი: ეს იმას ნიშნავს, რომ იდენტურ საქმეებთან დაკავშირებით სასამართლოებმა პრეცედენტული სასამართლო პრაქტიკა უნდა განახორციელონ, რაც სავალდებულო ხასიათს შეიძენს სასამართლო პრაქტიკის განხორციელების ყველა მომდევნო შემთხვევაში. ამ თვალსაზრისით, პრეცედენტულ სამართალს მოქმედი კანონმდებლობის მსგავსი ძალა აქვს. სამოქალაქო სამართლის ქვეყნებში, პრეცედენტულ სამართალს არ აქვს ზუსტად ის ძალა, რაც სამოქალაქო სამართალს. სამოქალაქო სამართლის ქვეყნების უმაღლეს სასამართლოებს შეუძლიათ

Case law

Case Law is a Court judgment which interprets the Law and has final value. Case Law in Common Law context means the established jurisprudence of a country's designed High Courts. As a rule, judgments can be overruled only after a strict scrutiny of the circumstances. Case Law in Common Law countries (i.e. US, UK) serves as a binding precedent. This means that in identical cases, the Courts have to respect Case Law which is binding on all future application of the law. In this aspect, case law has similar force to legislation. In Civil Law countries, case law has not exactly the same force. High Courts of civil law Countries can change their judgments. The previous judgments serve as a guide but are not binding as case law in Common law countries. In EU, the case law of the Court of Justice of the European Union which overrules every national Court's judgment, is interpreting the EU Treaties, directives and regulations. It is a source of EU law.

პრეცედენტული
სამართალი/სასამარ
თლო პრაქტიკა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

მიღებული გადაწყვეტილებების შეცვლა. ადრე მიღებული გადაწყვეტილება მოქმედებს, როგორც სახელმძღვანელო, მაგრამ მას არ აქვს სავალდებულო ხასიათი განსხვავებით საერთო სამართლის ქვეყნებში მოქმედი პრეცედენტული სამართლისგან.

ევროკავშირში, ევროკავშირის ხელშეკრულებების, დირექტივებისა და რეგულაციების ინტერპრეტაციას ახდენს ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს პრეცედენტული სამართალი, რომელსაც ნებისმიერი ეროვნული სასამართლოს გადაწყვეტილების გაუქმება შეუძლია. პრეცედენტული სამართალი წარმოადგენს ევროკავშირის კანონმდებლობის წყაროს.

Communication
(European
Commission
Communication)

Communication in EU terminology has a completely different meaning than the word used in common language. A Communication is a policy document issued by the European Commission (EC). The Commission takes the initiative of publishing a Communication when it wishes to set out its own thinking on a topical issue. A EC Communication interprets the EU Law. The EC Communication has no mandatory authority and is similar to “soft law”. A Communication has no legal effect, simply it is not a law, but a guideline.

კომუნიკაციას ევროკავშირის ტერმინოლოგიის ფარგლებში ჩვეულებრივ სალაპარაკო ენაში გამოყენებული სიტყვისგან აბსოლუტურად განსხვავებული მნიშვნელობა აქვს. კომუნიკაცია ევროკომისიის პოლიტიკის დოკუმენტია. ევროკომისია კომუნიკაციის გამოქვეყნების ინიციატივას იღებს მაშინ, როცა მას რომელიმე აქტუალურ თემასთან დაკავშირებით საკუთარი პოზიციის დაფიქსირება სურს. ევროკომისიის კომუნიკაცია ევროკავშირის კანონმდებლობის ინტერპრეტაციის შედეგად იქმნება. ევროკომისიის კომუნიკაციას არ აქვს სავალდებულო ხასიათი და „რბილი სამართლის“ მსგავსია. კომუნიკაციას არ გააჩნია იურიდიული ძალა. იგი სახელმძღვანელო პრინციპია და არა კანონი.

კომუნიკაცია
(ევროკომისიის
კომუნიკაცია)

Conclusions (of the
European Council)

European Council Conclusions are formal EU documents. They are adopted during each European Council meeting. The European Council Conclusions identify specific issues of concern for the EU and outline particular actions to take or goals to reach for the EU Member States. European Council conclusions can also set a deadline for reaching agreement on a particular item or for the presentation of legislative proposal. In this way, the European Council is able to influence and guide the EU's policy agenda. Before the European Council meeting, the President of the

ევროპული საბჭოს დასკვნები ევროკავშირის ოფიციალური დოკუმენტებია, რომლებიც ევროპული საბჭოს ყოველ სხდომაზე მიიღება. ევროპული საბჭოს დასკვნებში გამოყოფილია ევროკავშირისთვის პრობლემური საკითხები და ჩამოყალიბებულია ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების ინტერესების დასაცავად განსაზღვრული კონკრეტული ქმედებები ან მისაღწევი მიზნები. ევროპული საბჭოს დასკვნებში შეიძლება ასევე

(ევროპული საბჭოს)
დასკვნები

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

European Council drafts guidelines for the conclusions. These guidelines are discussed at the General Affairs Council and later adopted at the European Council meeting. Conclusions are adopted by consensus between all EU member states.

განსაზღვრული იყოს კონკრეტულ საკითხთან დაკავშირებით შეთანხმების მიღწევის ან საკანონმდებლო ინიციატივის წარდგენის ვადები. ამ თვალსაზრისით, ევროპულ საბჭოს შეუძლია გავლენა იქონიოს ევროკავშირის პოლიტიკის დღის წესრიგზე და წარმართოს იგი.

ევროპული საბჭოს სხდომის ჩატარებამდე, ევროპული საბჭოს თავმჯდომარე დასკვნებისთვის ადგენს სახელმძღვანელო პრინციპებს, რომლებიც ზოგადი საკითხების საბჭოზე განხილვის შემდგომ მტკიცდება ევროპული საბჭოს სხდომაზე. დასკვნები ევროკავშირის ყველა წევრ სახელმწიფოს შორის კონსენსუსის შედეგად მიიღება.

Conclusions (in Court of Justice of the European Union)

Conclusion in CJEU context refers to the written statements of Advocates-General of the Court of Justice of the European Union. The Conclusions of the Advocate-General are a form of proposal to the Judges on how to issue the Court decision (judgment). They are not binding; they only have an advisory function.

ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს დასკვნა არის ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს გენერალური ადვოკატის წერილობითი განაცხადები. გენერალური ადვოკატის დასკვნები განიხილება, როგორც მოსამართლეებისადმი შეთავაზება იმის შესახებ, თუ რა სახით უნდა მიიღონ სასამართლო გადაწყვეტილება (განაჩენი). დასკვნები არ არის სავალდებულო ხასიათის; მათ მხოლოდ რჩევის ფუნქცია აქვთ.

(ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს) დასკვნები

Consolidated version

The Publications Office of the European Union publishes consolidated versions of EU Law. Consolidated version of EU Legislation (Regulation, Directive etc.) is the integration in a single document of the law changes - successive amendments and corrigenda.

It is common practice that an EU Law document has many future amendments/modifications and corrigenda by future legal documents having different numeration and date, as the reality imposes additional regulation. Consolidated version of the above documents provides easier access to EU law. Several legal texts published in different issues of the Official Journal of the European Union (OJ) are combined as a 'consolidated family' in one easy-to-read document. Consolidated versions are intended for use as documentation tools and the EU institutions do not assume any

ევროკავშირის საგამომცემლო სამსახური აქვეყნებს ევროკავშირის კანონმდებლობის კონსოლიდირებულ ვერსიას. ევროკავშირის კანონმდებლობის კონსოლიდირებული ვერსია (რეგულაცია, დირექტივა და ა.შ.) წარმოადგენს ერთ მთლიან დოკუმენტს, რომელშიც გაერთიანებულია შემდგომში შეტანილი ყველა სახის საკანონმდებლო ცვლილება და შესწორება. როგორც წესი, ევროკავშირის საკანონმდებლო დოკუმენტებში ხშირად შეაქვთ ყველა სახის ცვლილება და შესწორება, რაც განპირობებულია დამატებითი რეგულირების საჭიროებით. აღნიშნული ცვლილებები და შესწორებები აისახება ცალკე სამართლებრივ დოკუმენტებში, რომლებსაც ენიჭება განსხვავებული

კონსოლიდირებულ ი ვერსია

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

liability for their content. Please note that these texts have no legal value. For legal purposes the only formal way is to refer to the texts published in the OJ of the European Union.

Each consolidated text contains a list of all legal documents taken into account for its construction. Each part of the text is enriched with data concerning its origin (basic act, amending act or corrigendum).

თარიღები და ნომრები.

ზემოხსენებული დოკუმენტების კონსოლიდირებული ვერსია ევროკავშირის კანონმდებლობას უფრო ადვილად ხელმისაწვდომს ხდის. ევროკავშირის ოფიციალური ბიულეტენის სხვადასხვა ნომერში დაბეჭდილი სხვადასხვა სამართლებრივი დოკუმენტი გაერთიანებულია ერთ ადვილად აღქმად დოკუმენტში „კონსოლიდირებული ოჯახის“ სახით. კონსოლიდირებული ვერსიები დოკუმენტების საშუალებას წარმოადგენს და ევროკავშირის ინსტიტუტები მათ შინაარსზე პასუხისმგებლობას არ იღებენ. გასათვალისწინებელია, რომ ამ დოკუმენტებს არ გააჩნია იურიდიული მნიშვნელობა. სამართლებრივი მიზნებისთვის ერთადერთი ოფიციალური გზა არის ევროკავშირის ოფიციალურ ბიულეტენში დაბეჭდილი დოკუმენტების გამოყენება.

თითოეულ კონსოლიდირებულ დოკუმენტში მოცემულია მასში გამოყენებული ყველა სამართლებრივი დოკუმენტის სია. დოკუმენტის თითოეულ ნაწილს ერთვის ინფორმაცია მისი წარმოშობის შესახებ (ძირითადი აქტი, ცვლილებების შესახებ აქტი ან შესწორება).

Court decision	Court decision in EU Law is the judgment rendered by both Chambers of the Court of Justice of the European Union.	ევროკავშირის სამართლის მიხედვით, სასამართლოს გადაწყვეტილება არის ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს ორივე პალატის მიერ გამოტანილი განაჩენი.	სასამართლოს გადაწყვეტილება
Decision	In EU law, a Decision is a legal (Administrative) act that is binding in its entirety on all those to whom it is addressed. Thus, it has not a universal applicability (as Regulations or Directives, but has particular recipients, i.e. Member States, companies or persons). The European Parliament, the Commission and the Council can issue decisions.	ევროკავშირის სამართლის მიხედვით, გადაწყვეტილება არის სამართლებრივი (ადმინისტრაციული) აქტი, რომელიც მთლიანად ავალდებულებს ყველა ადრესატს. შესაბამისად, მას არ აქვს უნივერსალური ხასიათი (როგორც რეგულაციებსა და დირექტივებს, და მიმართულია კონკრეტულ ადრესატებზე: წევრ ქვეყნებზე, კომპანიებსა თუ ფიზიკურ პირებზე). გადაწყვეტილებებს იღებენ ევროპარლამენტი, ევროკომისია და ევროკავშირის საბჭო.	გადაწყვეტილება

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

<p>Declaration</p>	<p>Declaration in EU context is an official statement by an EU Institution. A Declaration has no legal binding value, but sets the intended future steps to be followed by the EU in a certain policy area. The three main EU Institutions (Parliament, Council, Commission) can also issue joint declarations. For example, quite recently all three above institutions issued a “Joint Declaration on the EU’s legislative priorities for 2017”.</p>	<p>ევროკავშირის კონტექსტში დეკლარაცია ევროკავშირის ინსტიტუტის ოფიციალური განცხადებაა. დეკლარაცია არ არის სავალდებულო ძალის მქონე დოკუმენტი, თუმცა მასში დასახულია ევროკავშირის სამომავლო გეგმები კონკრეტული პოლიტიკის სფეროში. ერთობლივი დეკლარაციის გამოცემა ასევე შეუძლია ევროკავშირის სამ ძირითად ინსტიტუტს (ევროპარლამენტს, საბჭოს და ევროკომისიას). მაგალითად, ცოტა ხნის წინ ზემოხსენებულმა სამმა ინსტიტუტმა გამოაქვეყნა „ერთობლივი დეკლარაცია 2017 წლის ევროკავშირის სამართლებრივი პრიორიტეტების შესახებ“.</p> <p>დეკლარაცია</p>
<p>Delegated Act</p>	<p>A Delegated Act is a legal text issued by the European Commission based on power given to it by the main EU legislator, the European Parliament and the Council. Article 290 of the TFEU sets the concept of Delegated Act. According to this article, the Parliament and the Council delegate to the Commission the power to adopt non-legislative acts of general application that supplement or amend certain non-essential elements of a legislative act adapted to the needs of each Member State. For example, delegated acts may add new (non-essential) rules or involve a subsequent amendment to certain aspects of a legislative act. The EU legislator (EU Parliament, Council) can thus concentrate on policy direction and objectives without entering into overly detailed and often highly technical debates. The delegation of power from the EU legislator (EU Parliament, Council) to the European Commission to adopt delegated acts is nevertheless subject to strict limits. Indeed, only the European Commission can be empowered to adopt delegated acts. The essential elements of an area may not be subject to a delegation of power. In addition, the objectives, content, scope and duration of the delegation of power must be defined in the delegation acts. The legislator (EU Parliament and EU Council) must explicitly set in the legislative act the conditions under which this delegation may be exercised by the EU Commission. In this respect, the legislator may provide for the right to revoke the delegation or to express objections to the delegated act. This Delegation procedure is</p>	<p>დელეგირებული აქტი არის სამართლებრივი დოკუმენტი, რომელსაც ევროკომისია გამოსცემს ევროკავშირის მთავარი კანონმდებლის, ევროპარლამენტისა და ევროკავშირის საბჭოს მიერ მინიჭებული უფლებამოსილების საფუძველზე. დელეგირებული აქტის კონცეფციას განსაზღვრავს „ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების“ 290-ე მუხლი. ამ მუხლის მიხედვით, ევროპარლამენტი და ევროკავშირის საბჭო ევროკომისიას გადასცემენ უფლებამოსილებას, მიიღოს ზოგადი გამოყენების არასაკანონმდებლო აქტები, რომლებსაც დამატებები ან ცვლილებები შეაქვს თითოეული წევრი სახელმწიფოს საჭიროებებზე მორგებული საკანონმდებლო აქტის ზოგიერთ ნაკლებად მნიშვნელოვან ელემენტში. მაგალითად, დელეგირებული აქტების საშუალებით ხდება ახალი (ნაკლებად მნიშვნელოვანი) წესების დამატება ან საკანონმდებლო აქტის გარკვეულ ასპექტებთან მიმართებაში შემდგომი შესწორებების შეტანა.</p> <p>ამგვარად, ევროკავშირის კანონმდებელი (ევროპარლამენტი, ევროკავშირის საბჭო) შეძლებს მეტი ყურადღება დაუთმოს პოლიტიკის მიმართულებასა და მიზნებს დეტალებით გადატვირთულ და ხშირად ძალიან ტექნიკურ საკითხებთან დაკავშირებულ დისკუსიებში მონაწილეობის გარეშე. მიუხედავად ამისა, ევროკავშირის</p> <p>დელეგირებული აქტი</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

widely used in many areas, for example: internal market, agriculture, environment, consumer protection, transport, and the area of freedom, security and justice.

კანონმდებლის (ევროპარლამენტის, ევროკავშირის საბჭოს) მიერ ევროკომისიისათვის დელეგირებული აქტების მიღების უფლებამოსილების დელეგირება მკაცრ შეზღუდვებს ექვემდებარება. რა თქმა უნდა, მხოლოდ ევროკომისიას შეიძლება ჰქონდეს დელეგირებული აქტების მიღების უფლებამოსილება. ამა თუ იმ სფეროს მნიშვნელოვანი ელემენტები არ შეიძლება დაექვემდებაროს უფლებამოსილების დელეგირებას.

ამასთან ერთად, დელეგირების აქტში აუცილებლად უნდა იყოს განსაზღვრული უფლებამოსილების დელეგირების მიზნები, არსი, მოქმედების ფარგლები და ვადა. ევროკავშირის კანონმდებელმა (ევროპარლამენტი და ევროკავშირის საბჭო) საკანონმდებლო აქტში გარკვევით უნდა მიუთითოს, თუ რა შემთხვევაში არის შესაძლებელი ევროკომისიის მიერ ამ უფლებამოსილების განხორციელება. ამასთან დაკავშირებით, კანონმდებელმა შეიძლება გაითვალისწინოს უფლებამოსილების დელეგირების გაუქმების ან დელეგირებულ აქტებთან დაკავშირებით საწინააღმდეგო მოსაზრებების გამოთქმის უფლება.

დელეგირების ეს პროცედურა აქტიურად გამოიყენება სხვადასხვა მიმართულებით, მაგალითად, შიდა ბაზრების, სოფლის მეურნეობის, გარემოს დაცვის, მომხმარებელთა უფლებების დაცვის, ტრანსპორტისა და თავისუფლების, უსაფრთხოებისა და სამართლის სფეროებში.

იმისათვის, რომ ევროკავშირის დირექტივამ ჰორიზონტალური პირდაპირი ეფექტი შეიძინოს, ჯერ უნდა მოხდეს მისი გადმოტანა თითოეული წევრი სახელმწიფოს ეროვნულ კანონმდებლობაში. დირექტივების ჰორიზონტალური პირდაპირი ეფექტი ევროკავშირის კანონმდებლებსა და იურისტებს შორის დავის საგანია. მის მოქმედებას მართლმსაჯულების ევროპული სასამართლოს არაერთმა გენერალურმა ადვოკატმა დაუჭირა მხარი. თუმცა, თუ დირექტივა არ

Direct effect of Directives

In order to have a horizontal direct effect, EU Directives must be previously transposed to each Member State's own national Law. The horizontal direct effect of Directives is a contentious issue among law makers and lawyers in the EU. Numerous Advocates General in the European Court of Justice have supported the case for establishing horizontal direct effect. However, a Directive is generally currently unable to confer such rights if it has not been adopted by national legislation. In some cases, the European Court of Justice said that a Directive may have a direct effect despite it

დირექტივების პირდაპირი ეფექტი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

not actually being a part of the national legislation (i.e. when its rules are clear and do not actually need transposition into national law). Further case law to demonstrate this practice is the ECJ “Francovich v Italy” where action could be taken against the government by an individual for the failure of the government of a EU Member State to implement a directive and the subsequent loss of rights suffered in court.

არის გადმოტანილი ეროვნულ კანონმდებლობაში, მას ჰორიზონტალური პირდაპირი ეფექტი ვერ ექნება. ზოგიერთ შემთხვევაში, მართლმსაჯულების ევროპულმა სასამართლომ განაცხადა, რომ დირექტივას შეიძლება ჰქონდეს პირდაპირი ეფექტი მაშინაც კი, როდესაც იგი ფაქტობრივად არ წარმოადგენს ეროვნული კანონმდებლობის ნაწილს (ე.ი. როდესაც მისი წესები მკაფიოდ არის ჩამოყალიბებული და რეალურად მისი გადმოტანა ეროვნულ კანონმდებლობაში არ არის საჭირო). ერთ-ერთი ასეთი პრეცედენტია მართლმსაჯულების ევროპული სასამართლოს მიერ განხილული საქმე „ფრანკოვიჩი იტალიის წინააღმდეგ“, რომელშიც ფიზიკურ პირს შეეძლო მთავრობის წინააღმდეგ სასამართლოში აღედგრა საქმე ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოს მთავრობის მიერ დირექტივის განუხორციელებლობისა და ამის შედეგად მისი უფლებების დარღვევის გამო.

Directive

In EU law a Directive is a EU legal act that is binding on the Member States as regards a certain result to be attained. The Directive (opposed to the Regulation) leaves the Member States free to determine the form and methods to attain the objective (i.e. by voting a parliamentary Law or a decree, by creating a special Institution/authority, etc.). Directives may be adopted under the EU Treaty either by the European Parliament and the Council or by the Council or by the Commission. Once adopted, Community Directives still have to be transposed by each of the Member States, that is to say they must be implemented by national law within the date-limit set out in the Directive. This means that in principle, a Directive has NOT a direct effect when it is not transposed into national Law.

ევროკავშირის სამართლის მიხედვით, დირექტივა არის ევროკავშირის სამართლებრივი აქტი, რომელიც წევრი სახელმწიფოებისგან გარკვეული შედეგის მიღწევას მოითხოვს. დირექტივა (რეგულაციისგან განსხვავებით) ამ მიზნის მისაღწევად წევრ სახელმწიფოებს კონკრეტული ფორმისა და მეთოდების (ე.ი. პარლამენტის მიერ კანონის ან განკარგულების თაობაზე კენჭისყრა, სპეციალური ინსტიტუტის/ორგანოს შექმნა და ა.შ.) გამოყენებას არ ავალდებულებს. დირექტივებს ევროკავშირის ხელშეკრულების შესაბამისად იღებენ ან ევროპარლამენტი და ევროკავშირის საბჭო, ან ევროკავშირის საბჭო, ან ევროკომისია. აღნიშნული დირექტივების მიღების შემდეგ, მაინც არის აუცილებელი ევროგაერთიანების დირექტივების თითოეული წევრი სახელმწიფოს კანონმდებლობაში გადმოტანა - ანუ ისინი უნდა განხორციელდეს ეროვნული კანონმდებლობის ფარგლებში კონკრეტულ დირექტივაში მითითებულ ვადაში. ამდენად, დირექტივას არ აქვს პირდაპირი ეფექტი,

დირექტივა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

	<p>Direct effect of EU Law means that European law not only engenders obligations for EU Member States, but also creates rights for individuals (Member States' citizens and residents). Individuals may therefore take advantage of these rights and directly invoke European acts before national and European courts. The direct effect of European law has been established by the Court of Justice in the judgement of Van Gend en Loos of 5 February 1963. However, it is not necessary for the EU country to adopt the European act concerned into its internal legal system. There are two aspects to direct effect: a vertical aspect and a horizontal aspect:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Vertical direct effect concerns relations between individuals and the country. This means that individuals can invoke a European provision in relation to the country. (ii) Horizontal direct effect concerns relations between individuals. This means that an individual can invoke a EU Law provision in relation to another individual. 	<p>როდესაც იგი არ გადმოაქვთ ეროვნულ კანონმდებლობაში.</p> <p>ევროკავშირის სამართლის პირდაპირი ეფექტი ნიშნავს იმას, რომ ევროპული კანონი არა მხოლოდ ვალდებულებებს განუსაზღვრავს წევრ სახელმწიფოებს, არამედ ასევე უფლებებს ანიჭებს პირებს (წევრი სახელმწიფოების მოქალაქეებსა და რეზიდენტებს). შესაბამისად, პირებს შეუძლიათ ისარგებლონ ამ უფლებებით და ეროვნულ და ევროპულ სასამართლოებში პირდაპირ გამოიყენონ ევროკავშირის სამართლებრივი აქტები. ევროპული სამართლის პირდაპირი ეფექტი განხორციელდა მართლმსაჯულების სასამართლოს 1963 წლის 5 თებერვლის გადაწყვეტილებაში ვან ხენდ ენ ლოოსის საქმესთან დაკავშირებით.</p> <p>თუმცა, არა არის აუცილებელი, რომ წევრმა სახელმწიფოებმა ევროკავშირის სამართლებრივი აქტები საკუთარ საკანონმდებლო სისტემაში დანერგონ. არსებობს პირდაპირი ეფექტის ორი ასპექტი: ვერტიკალური და ჰორიზონტალური.</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) ვერტიკალური პირდაპირი ეფექტი ხორციელდება პირებსა და ქვეყანას შორის არსებულ სამართლებრივ ურთიერთობებში: პირს შეუძლია ევროპული კანონი გამოიყენოს ქვეყანასთან დაპირისპირებისას. (ii) ჰორიზონტალური პირდაპირი ეფექტი აისახება პირებს შორის არსებულ სამართლებრივ ურთიერთობებში: პირს შეუძლია ევროპული კანონი გამოიყენოს მეორე პირთან დაპირისპირებისას. 	<p>პირდაპირი მოქმედების მქონე ევროკავშირის კანონმდებლობა</p>
<p>Domestic/national legislation</p>	<p>Domestic/national legislation is the EU Member States' Law. However, when it is contrary to the EU Law, the latter has supremacy (primacy) over it, including national constitutions.</p>	<p>შიდასახელმწიფოებრივი/ეროვნული კანონმდებლობა ევროკავშირის წევრი ქვეყნის სამართალს აღნიშნავს. თუმცა, თუ ეროვნული სამართალი ევროკავშირის კანონმდებლობას უპირისპირდება, ეს უკანასკნელი უპირატესია და ეროვნულ კონსტიტუციაზეც კი მაღლა დგას.</p>	<p>შიდასახელმწიფოებრივი/ეროვნული კანონმდებლობა</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Draft law	<p>A draft law is a text not yet adopted by the Official Legislators (principally voted by the Parliament). Principally a Draft Law is subject to public consultation and/or to other procedures before it becomes an official Law.</p>	<p>კანონპროექტი არის სამართლებრივი დოკუმენტი, რომელიც ჯერ არ მიუღიათ ოფიციალურ კანონმდებლებს (მის შესახებ არ ყოფილა საპარლამენტო კენჭისყრა). ვიდრე ოფიციალურ კანონად იქცევა, კანონპროექტი საჯარო განხილვას ან/და სხვა პროცედურებს ექვემდებარება.</p>	კანონპროექტი
Enforcement/Applicati on	<p>A text of a Law has to be enforced by subsequent acts or practical actions of the government. There are many examples where a Law is an official State text, but its enforcement is not imposed, either by necessary government acts, either by practical measures.</p>	<p>კანონის ტექსტი უნდა აღსრულდეს მთავრობის შემდგომი ქმედებებისა და პრაქტიკული ღონისძიებების საშუალებით. არსებობს არაერთი მაგალითი, რომ კანონი არსებობს ოფიციალური სახელმწიფო დოკუმენტის სახით, თუმცა მისი აღსრულება არ ხორციელდება არც სათანადო სამთავრობო აქტების, არც პრაქტიკული ღონისძიებების შედეგად.</p>	აღსრულება/გამოყენება
Entry into force	<p>Entry into force means the official starting point of a Law. It is often foreseen in EU Law that the entry into force of legal act is on a different (future) date than the date of its signature or official publication. After the date of entry into force, a Law has full effect.</p>	<p>ძალაში შესვლა კანონის ოფიციალურად ამოქმედების დასაწყისია. ხშირად, ევროკავშირის სამართალი სამართლებრივი აქტის ძალაში შესვლას ითვალისწინებს არა მისი ხელმოწერის ან ოფიციალურად გამოქვეყნების დღეს, არამედ სხვა დღეს (მომავალში). კანონი ოფიციალურად ამოქმედდება მისი ძალაში შესვლის დღეს.</p>	ძალაში შესვლა
EU acquis/acquis européen (“acquis”)	<p>The “acquis” (alias “EU acquis”/“acquis européen”) is actually the full EU Law. There is no exact translation of the term “acquis” (a French term) in English. In summary, it means the gain, acquisition and full asset of something. In the present context, the “acquis” is the complete set of EU rules. The acquis consists of the common rights and obligations that is binding on all the EU member states and its citizens. The “acquis” comprises:</p> <ul style="list-style-type: none"> • The content, principles and political objectives of the EU Treaties; • The legislation adopted pursuant to the Treaties and the case law of the Court of Justice; • The declarations and resolutions adopted by the EU; • The instruments under the Common Foreign and Security Policy; • The international agreements concluded by the Union and those entered into by the EU Member States among themselves within the sphere of the Union's activities. <p>Candidate countries have to accept the acquis before they can join</p>	<p>ევროკავშირის კანონმდებლობა (იგივე “acquis” /“acquis européen”) ევროკავშირის სამართლის ნაკრებს აღნიშნავს. ფრანგული ტერმინის “acquis” სრულყოფილი ქართული ეკვივალენტი არ არსებობს. მისი მნიშვნელობაა „მონაპოვარი“, „შენაძენი“, „სრული შემადგენლობა“.</p> <p>ევროკავშირის კონტექსტში “acquis” აღნიშნავს ევროკავშირის კანონების სრულ კორპუსს. ის მოიცავს საერთო უფლებებსა და მოვალეობებს, რომლებიც ევროკავშირის ყველა წევრ სახელმწიფოსა და მოქალაქეზე ვრცელდება.</p> <p>ევროკავშირის კანონმდებლობაში (“acquis”) შედის:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ევროკავშირის ხელშეკრულებების შინაარსი, პრინციპები და პოლიტიკური ამოცანები; • ხელშეკრულებების საფუძველზე მიღებული კანონმდებლობა და მართლმსაჯულების სასამართლოს პრეცედენტული სამართალი; 	ევროკავშირის კანონმდებლობა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

the EU and make EU law part of their own national legislation. Adoption and implementation of the *acquis* is the basis of the accession Treaties.

- ევროკავშირის მიერ მიღებული დეკლარაციები და რეზოლუციები;
- ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის ინსტრუმენტები;
- ევროკავშირის მიერ ხელმოწერილი საერთაშორისო ხელშეკრულებები და ევროკავშირის სამოქმედო სფეროს ფარგლებში მის წევრ ქვეყნებს შორის გაფორმებული შეთანხმებები.

ევროკავშირში გაწევრიანებამდე კანდიდატმა ქვეყნებმა უნდა მიიღონ ევროკავშირის კანონმდებლობა (“*acquis*”), როგორც საკუთარი ეროვნული სამართლის ნაწილი. ევროკავშირის კანონმდებლობის მიღება და განხორციელება ევროკავშირთან მიერთების შესახებ ხელშეკრულებათა გაფორმების საფუძველია.

EU Charter of Fundamental Rights/Charter of Fundamental Rights of the European Union (The Charter)

The Charter of Fundamental Rights of the European Union contains the basic political, social, and economic rights for EU citizens and residents into EU Member States. It must not be confused with the European Convention of Human Rights (ECHR), which is signed and addresses many other Countries besides EU Member States (including Georgia). The EU Charter of Fundamental Rights was drafted by the European Convention and proclaimed on 7 December 2000 by the European Parliament, the Council the European Commission. The proclamation was not a Law. The EU Charter of Fundamental Rights had full legal effect (*acquis*) upon the entry into force of the Treaty of Lisbon on 1 December 2009. Under the Charter, the European Union must act and legislate consistently with the Charter and the EU’s courts will strike down legislation adopted by the EU’s institutions that contravenes it. The Charter applies to the Institutions of the European Union and the EU Member States when implementing European Union law.

ევროკავშირის ძირითად უფლებათა ქარტიაში წარმოდგენილია ევროკავშირის მოქალაქეებისა და წევრი სახელმწიფოების რეზიდენტების ძირითადი პოლიტიკური, სოციალური და ეკონომიკური უფლებები. ევროკავშირის ძირითად უფლებათა ქარტია უნდა განვასხვავოთ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციისგან, რომელსაც ხელს აწერენ ევროკავშირის არაწევრი ქვეყნებიც (მაგალითად, საქართველო).

ევროკავშირის ძირითად უფლებათა ქარტიის დოკუმენტი ევროპულმა კონვენციამ შეადგინა. 2000 წლის 7 დეკემბერს ის ევროპარლამენტმა, ევროკავშირის საბჭომ და ევროკომისიამ გამოაცხადეს. თუმცა ამ დღეს ქარტიას არ მიუღია სამართლებრივი ძალა. მან სრული იურიდიული ძალა მოგვიანებით, 2009 წლის 1 დეკემბერს, ლისაბონის ხელშეკრულების ამოქმედების შემდეგ შეიძინა.

ევროკავშირის ძირითად უფლებათა ქარტიის თანახმად, ევროკავშირი ვალდებულია იმოქმედოს და საკანონმდებლო საქმიანობა განახორციელოს ქარტიის შესაბამისად. ევროკავშირის სასამართლოები ბათილად ცნობენ ევროკავშირის ინსტიტუტების მიერ მიღებულ

ევროკავშირის ძირითად უფლებათა ქარტია (ქარტია)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

ისეთ კანონებს, რომლებიც ქარტიას ეწინააღმდეგება. მისი მოქმედება ვრცელდება ევროკავშირის ინსტიტუტებსა და წევრ ქვეყნებზე ევროკავშირის სამართლის განხორციელებისას.

EU framework decisions / framework directive [criminal law]

A framework decision was a kind of EU Law in police and judicial co-operation in criminal justice matters. Framework decisions were similar to Directives in that they required member states to achieve particular results without dictating the means of achieving that result. EU Framework were abolished under the Lisbon Treaty (TFEU). Now the EU can enact directives and regulations in the area of criminal justice by means of the ordinary legislative procedure (Directives, Regulations).

ჩარჩო გადაწყვეტილება იყო ევროკავშირის სამართლებრივი აქტი, რომელიც მოქმედებდა სისხლის სამართლის საკითხებთან დაკავშირებით პოლიციისა და სამართლებრივი ორგანოების თანამშრომლობის ფარგლებში. დირექტივის მსგავსად, ჩარჩო გადაწყვეტილება წევრი სახელმწიფოსგან მოითხოვდა კონკრეტულ შედეგებს, თუმცა არ კარნახობდა მას ამ შედეგების მისაღწევად საჭირო ზომებს. ევროკავშირის ჩარჩო გადაწყვეტილებები გაუქმდა ლისაბონის ხელშეკრულების საფუძველზე. ამჟამად სისხლის სამართლის სფეროში ევროკავშირი დირექტივებსა და რეგულაციებს ახორციელებს სტანდარტული საკანონმდებლო პროცედურის საშუალებით (დირექტივები, რეგულაციები).

ევროკავშირის ჩარჩო გადაწყვეტილებები / ჩარჩო დირექტივა [სისხლის სამართალი]

General principles of EU law

The general principles of European Union law are the basics of EU law. They are contained

- (i) in the EU Treaties from common legal principles in the various EU member states
- (ii) in the common principles of EU Member States' Law
- (iii) in the general principles found in international law (i.e. European Convention of Human Rights, UN Conventions etc).

Amongst others, the European Court of Justice has recognised fundamental rights, proportionality, legal certainty, equality before the law and subsidiarity as general principles of European Union law

ევროკავშირის სამართლის ზოგადი პრინციპები ევროკავშირის კანონმდებლობის საფუძველია. ისინი წარმოდგენილია

- (i) ევროკავშირის ხელშეკრულებებში, რომლებიც ასახავენ ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების საერთო სამართლებრივ პრინციპებს;
- (ii) ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების კანონმდებლობათა საერთო პრინციპებში;
- (iii) საერთაშორისო სამართლის ზოგად პრინციპებში (მაგ., ადამიანის უფლებათა ევროპულ კონვენციაში, გაერთიანებული ერების კონვენციებში და ა.შ.).

სხვა პრინციპებთან ერთად, მართლმსაჯულების ევროპული სასამართლო ევროკავშირის სამართლის ზოგად პრინციპებად აღიარებს ფუნდამენტურ უფლებებს, პროპორციულობას (თანაზომიერებას), სამართლებრივ განსაზღვრულობას, კანონის წინაშე თანასწორობას და

ევროკავშირის სამართლის ზოგადი პრინციპები

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Green Paper	<p>Green Papers are not Law: They are documents published by the European Commission to stimulate discussion on given topics at European level. The Green Papers invite the relevant parties (bodies or individuals) to participate in a consultation process and debate on the basis of the proposals they put forward. Green Papers may give rise to Law proposals that are then outlined in White Papers. Examples of recent Green Papers include:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mobile health ('mHealth') (2014); • Preparing for a Fully Converged Audiovisual World; Growth, Creation and Values (2013); • A 2030 framework for climate and energy policies (2013); • On a European Strategy on Plastic Waste in the Environment (2013); • Building a Capital Markets Union (2015). 	<p>სუბსიდიარობას.</p> <p>მწვანე წიგნი არ არის კანონი. ეს არის ევროკომისიის მიერ გამოცემული დოკუმენტები, რომელთა მიზანია ამა თუ იმ საკითხთან დაკავშირებით დისკუსიის წახალისება ევროპული სტრუქტურის ყველა დონეზე.</p> <p>მწვანე წიგნი სხვადასხვა მხარეს (სტრუქტურებსა თუ ფიზიკურ პირებს) მოუწოდებს, კონსულტაციის პროცესში ჩაერთონ და მათ მიერ შემოთავაზებულ წინადადებებზე იკამათონ. მწვანე წიგნი ხელს უწყობს საკანონმდებლო წინადადებების შემუშავებას, რომლებიც თეთრი წიგნის სახით ფორმდება.</p> <p>ბოლო დროს გამოცემულ მწვანე წიგნთა რიცხვში შედის:</p> <ul style="list-style-type: none"> • მობილური ჯანდაცვა ('mHealth') (2014); • სრულად ინტეგრირებული აუდიოვიზუალური სამყაროსთვის მზადება; ზრდა, შემოქმედება და ღირებულებები (2013); • კლიმატისა და ენერგეტიკული პოლიტიკის ჩარჩო დოკუმენტი 2030 წლისთვის (2013); • ევროპული სტრატეგია გარემოში პლასტმასის ნარჩენებთან დაკავშირებით (2013); • კაპიტალის ბაზრების კავშირის შექმნა (2015). 	მწვანე წიგნი
Indirect effect (of EU Law)	<p>Indirect effect of EU Law is a principle of European Union (EU) law. According to the indirect effect principle, EU Member States' national are obliged to interpret national law in line with provisions of EU law. The principle of indirect effect contrasts with the principle of direct effect, which, under certain conditions, allows individuals to invoke the EU law itself before national courts.</p> <p>Indirect effect arises from the failure of a member state to implement a directive—either correctly or at all—but where direct effect cannot apply because</p> <ol style="list-style-type: none"> (i) the party against whom the directive is sought to be enforced is a person or a private entity (ii) There are not the conditions which would give the directive a direct effect. 	<p>არაპირდაპირი მოქმედების მქონე ევროკავშირის კანონმდებლობა ევროკავშირის სამართლის ერთ-ერთი პრინციპია. არაპირდაპირი მოქმედების პრინციპი ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების კანონმდებლობებს ავალდებულებს, ეროვნული სამართალი ევროკავშირის სამართლის პირობების შესაბამისად განმარტონ. არაპირდაპირი მოქმედების ეფექტი უპირისპირდება პირდაპირი მოქმედების პრინციპს, რომელიც, გარკვეულ პირობებში, ეროვნულ სასამართლოში ევროკავშირის კანონის გამოყენების უფლებას იძლევა.</p> <p>არაპირდაპირი მოქმედების პრინციპი წარმოიშობა წევრი სახელმწიფოს მიერ დირექტივის არასათანადოდ შესრულების ან შეუსრულებლობის დროს იმ შემთხვევაში,</p>	არაპირდაპირი მოქმედების მქონე ევროკავშირის კანონმდებლობა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

თუ პირდაპირი ეფექტის პრინციპი არ მოქმედებს შემდეგი მიზეზების გამო:

- (i) მხარე, რომლის მიმართაც ხორციელდება დირექტივა, ფიზიკური პირი ან კერძო სუბიექტია;
- (ii) არ არსებობს ის პირობები, როდესაც დირექტივა პირდაპირ ეფექტს მიიღებს.

Infringement procedure/proceedings (Court of Justice of the EU)

Infringement procedure is a procedure before the CJEU against a EU Member State. Under Article 258 of the TFEU, the Court of Justice may determine whether a Member State has fulfilled its obligations under EU law. The commencement of proceedings before the Court of Justice is preceded by a preliminary procedure conducted by the Commission, which gives the Member State the opportunity to reply to the complaints against it. If that procedure does not result in termination of the failure by the Member State, an action for breach of EU law may be brought before the Court of Justice. That action may be brought by the Commission – as is practically always the case – or by another Member State. If the Court finds that an obligation has not been fulfilled, the Member State concerned must terminate the breach without delay. If, after new proceedings are initiated by the Commission, the Court of Justice finds that the Member State concerned has not complied with its judgment, it may, upon the request of the Commission, impose on the Member State a fixed or a periodic financial penalty.

შემაკავებელი პროცედურა არის ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს პროცედურა ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოს მიმართ. ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 258-ე მუხლის მიხედვით, მართლმსაჯულების სასამართლო გადაწყვეტს, შეასრულა თუ არაწევრმა სახელმწიფომ ევროკავშირის სამართლით გათვალისწინებული ვალდებულებები.

მართლმსაჯულების სასამართლოს პროცედურის დაწყებას წინ უძღვის ევროკომისიის პროცედურა, რომელიც საშუალებას აძლევს წევრ სახელმწიფოს, უპასუხოს მისდამი წარდგენილ საჩივარს. თუ ამ პროცედურის შედეგად არ აღმოიფხვრება წევრი სახელმწიფოს მიერ კანონის შეუსრულებლობა, ევროკავშირის კანონმდებლობის დარღვევის საქმეზე სარჩელი მართლმსაჯულების სასამართლოში აღიმდება. თითქმის ყოველთვის, საქმეს აღძრავს ევროკომისია, თუმცა ეს უფლება სხვა წევრ სახელმწიფოსაც აქვს. თუ სასამართლო დაადგენს, რომ ვალდებულება არ შესრულდა, ის შესაბამის წევრ ქვეყანას დარღვევის დაუყოვნებლივ აღმოფხვრას მოსთხოვს.

თუ ევროკომისიის მიერ ახალი პროცედურის დაწყების შემდეგ მართლმსაჯულების სასამართლო დაადგენს, რომ წევრმა სახელმწიფომ არ დააკმაყოფილა მისი გადაწყვეტილება, ევროკომისიის მოთხოვნის საფუძველზე, მას შეუძლია ფიქსირებული ან პერიოდული ფინანსური ჯარიმა დააკისროს წევრ სახელმწიფოს.

შემაკავებელი პროცედურა (ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლო)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

International agreement	<p>An international Agreement is the same term for Treaty. The Treaty is an agreement under international law entered into by actors in international law, namely sovereign states and international organizations. A Treaty has many identical terms, such as:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) international agreement, (ii) protocol, (iii) covenant, (iv) convention, (v) pact, (vi) exchange of letters. 	<p>საერთაშორისო შეთანხმება იმავს აღნიშნავს, რასაც საერთაშორისო ხელშეკრულება. საერთაშორისო ხელშეკრულება არის საერთაშორისო სამართლის შეთანხმება, რომელიც ფორმდება საერთაშორისო სამართლის აქტორებს, კერძოდ, სუვერენულ სახელმწიფოებსა და საერთაშორისო ორგანიზაციებს შორის.</p>	საერთაშორისო შეთანხმება
International treaty	<p>Regardless of the above terminology, all of these forms of agreements are, under international law, equally considered treaties and the rules are the same. Treaties can be compared to contracts: both are means of willing parties assuming obligations among themselves, and a party to either that fails to live up to their obligations can be held liable under international law.</p>	<p>ხელშეკრულების იდენტური ტერმინებია:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) საერთაშორისო შეთანხმება, (ii) ოქმი, (iii) კოვენანტი, (iv) კონვენცია, (v) პაქტი, (vi) წერილების გაცვლა. <p>ტერმინთა სიმრავლის მიუხედავად, საერთაშორისო სამართლის თანახმად, ყველა მათგანი ერთნაირად აღნიშნავს ხელშეკრულებას და საერთო წესებს ექვემდებარება. ხელშეკრულებები შეიძლება შევადაროთ კონტრაქტებს: ორივე მხარეთა მიერ ნებაყოფლობითი ურთიერთვალდებულებების აღებას ითვალისწინებს. თუ რომელიმე მხარე ვერ შეასრულებს ნაკისრ ვალდებულებებს, პასუხისმგებელი იქნება საერთაშორისო სამართლის შესაბამისად.</p>	საერთაშორისო ხელშეკრულება
Law (act of parliament)	<p>Acts of Parliament, also called primary legislation, are statutes passed by a parliament (legislature) or similar body (i.e. Congress in the US). Commonly, when a text refers to Law, it has the meaning of an Act of Parliament, to distinguish it from other legal sources (such as Presidential Degree, Regulation etc.).</p>	<p>საპარლამენტო აქტი, იგივე პირველადი კანონმდებლობა, აღნიშნავს პარლამენტის (საკანონმდებლო ორგანოს) ან სხვა მსგავსი ორგანოს (კერძოდ, კონგრესი, ამერიკის შეერთებულ შტატებში) მიერ მიღებულ კანონებს. ჩვეულებრივ, როცა ტექსტი წარმოადგენს კანონს, ის საპარლამენტო აქტია და განსხვავდება სხვა სახის სამართლებრივი წყაროებისგან (მაგალითად, პრეზიდენტის განკარგულება, რეგულაცია და ა.შ.).</p>	კანონი (საპარლამენტო აქტი)
Legal order	<p>The term legal order (or legal system) is the set of rules which for a state define the status of the public and private persons and the legal relationships that exist between them. (It contains all kinds</p>	<p>ტერმინი „მართლწესრიგი“ (ან „სამართლებრივი სისტემა“) არის წესების ერთობლიობა, რომელიც განსაზღვრავს ამა თუ იმ ქვეყნის საჯარო და კერძო პირების სტატუსს და მათ</p>	მართლწესრიგი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

	<p>of legislation and formal regulations, including Court judgments). In EU Law, legal order means the hierarchy between primary law and secondary law. The term legal order also exists for entities wider than states, which have a normative power such as the European Union or internationally with all treaties, conventions, agreements, etc. which constitute international law.</p>	<p>შორის არსებულ სამართლებრივ ურთიერთობებს (მართლწესრიგი მოიცავს ყველა სახის საკანონმდებლო აქტს და ოფიციალურ რეგულაციას, მათ შორის, სასამართლო გადაწყვეტილებებს). ევროკავშირის სამართლის მიხედვით, მართლწესრიგი აღნიშნავს პირველად და მეორად სამართალს შორის არსებულ იერარქიას.</p> <p>ტერმინი „მართლწესრიგი“ ასევე გამოიყენება სახელმწიფოზე უფრო მსხვილი, ნორმატიული ძალის მქონე სტრუქტურების (მაგალითად, ევროკავშირი) მიმართ ან საერთაშორისო დონეზე, საერთაშორისო სამართლის მაფორმირებელი ყველა ხელშეკრულების, კონვენციის, შეთანხმების და ა.შ. შემთხვევაში.</p>	
<p>Legislative act</p>	<p>Legislative Act is broadly the same term as a “Law - Act of Parliament” as regards EU Member States’ Law. However in some non-democratic countries a Legislative Act can be issued by other body than the Parliament.</p>	<p>საკანონმდებლო აქტი, თუ იგი ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების კანონს ეხება, ზოგადად, იგივეა, რაც „კანონი - საპარლამენტო აქტი“.</p> <p>თუმცა, ზოგიერთ არადემოკრატიულ ქვეყანაში საკანონმდებლო აქტი შეიძლება გამოსცეს არა პარლამენტმა, არამედ სხვა ორგანომ.</p>	<p>საკანონმდებლო აქტი</p>
<p>Notice</p>	<p>Notice is the legal term and refers to a formal document addressed to a party in order to be aware of legal process affecting its rights, obligations or duties. “Notice and take down” special term is a process operated by online hosts in response to court orders or allegations that content is illegal. In EU Law Notice is based on article 14 of the Electronic Commerce Directive, adopted in 2000.</p>	<p>შეტყობინება არის სამართლებრივი ტერმინი და აღნიშნავს მხარისადმი გაგზავნილ დოკუმენტს სამართლებრივი პროცესის შესახებ, რომელიც იმოქმედებს მის უფლებებზე, მოვალეობებსა და პასუხისმგებლობებზე.</p> <p>„შეტყობინება და გაუქმება“ აღნიშნავს პროცესს, რომლის ოპერირებას უზრუნველყოფენ ონლაინ სერვერები სასამართლოს განკარგულებებისა და შინაარსის უკანონობის შესახებ განცხადებების საპასუხოდ. ევროკავშირის სამართლის კონტექსტში შეყობინება ეფუძნება 2000 წელს მიღებული ელექტრონული კომერციის შესახებ დირექტივის მე-14 მუხლს.</p>	<p>შეტყობინება</p>
<p>Opinion</p>	<p>Opinion (and or/recommendation) in EU Law has a different meaning from the ordinary word. The term “Opinion” refers to documents (not legally binding) issued by the European Commission to clarify and give its guidelines on topics of EU Law.</p>	<p>ევროკავშირის სამართლის კონტექსტში მოსაზრება (ან/და რეკომენდაცია) განსხვავდება ამ სიტყვის ჩვეული მნიშვნელობისგან. ტერმინი „მოსაზრება“ აღნიშნავს ევროკომისიის (სამართლებრივად არასავალდებულო)</p>	<p>მოსაზრება</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Other terms used for EC Opinion are:

- (i) Statement
- (ii) Analysis
- (iii) Guidelines

The European Parliament also issues Opinions on topics of EU Law.

დოკუმენტს, რომელიც მიზნად ისახავს ევროკავშირის სამართლის საკითხების განმარტებასა და სახელმძღვანელო პრინციპების დასახვას. ევროკომისიის მოსაზრების ტერმინოლოგიური სინონიმებია:

- (i) განცხადება;
- (ii) ანალიზი;
- (iii) სახელმძღვანელო პრინციპები.

მოსაზრებებს ევროკავშირის სამართლის საკითხებთან დაკავშირებით ასევე გამოსცემს ევროპარლამენტი.

Primary law/
Primary sources

Primary law is the supreme source of law in the European Union (EU). It is at the apex of the European legal order. It consists mainly of the founding treaties of the European Union. Primary law (primary or original source of law) is the supreme source of law of the European Union (EU), that is it prevails over all other sources of law. The Court of Justice is responsible for securing that primacy. Primary law consists mainly of the Treaties of the EU. These are:

- the founding Treaties establishing the European Union;
- the major Treaties amending the EU;
- the Protocols annexed to those Treaties;
- additional Treaties making changes to specific sections of the founding Treaties;
- the Treaties of accession of new Member States to the EU.

პირველადი სამართალი ევროკავშირის სამართლის უზენაესი წყაროა და ევროპული სამართლებრივი წესრიგის ქვაკუთხედს წარმოადგენს. ის ძირითადად ევროკავშირის დამფუძნებელი ხელშეკრულებებისგან შედგება.

პირველადი სამართალი (სამართლის პირველადი წყარო) ევროკავშირის სამართლის უზენაესი წყაროა, ე.ი. ყველა სხვა წყაროზე უპირატესია. მართლმსაჯულების სასამართლო ამ უზენაესობის გარანტია.

პირველადი სამართალი ძირითადად ევროკავშირის ხელშეკრულებებს მოიცავს. ესენია:

- ევროკავშირის დამფუძნებელი ხელშეკრულებები;
- ძირითადი ხელშეკრულებები, რომელთა საფუძველზე ხორციელდება ცვლილებები ევროკავშირში;
- ხსენებულ ხელშეკრულებებზე დართული ოქმები;
- დამფუძნებელი ხელშეკრულებების კონკრეტული ნაწილების შესწორებების ამსახველი დამატებითი ხელშეკრულებები;
- ახალი წევრი სახელმწიფოების ევროკავშირთან მიერთების შესახებ ხელშეკრულებები.

პირველადი
სამართალი/
პირველადი
წყაროები

Principle of primacy
(supremacy)

The primacy of European Union law (sometimes the identical term to "supremacy") is an EU law principle. The term means that when there is conflict between European law and the law of Member States, European law prevails; the norms of national law have to

ევროკავშირის კანონმდებლობის უპირატესობა (იგივე „უზენაესობა“) ევროკავშირის სამართლის პრინციპია. იგულისხმება, რომ ევროკავშირისა და წევრი ქვეყნების კანონმდებლობებს შორის კონფლიქტის შემთხვევაში,

უპირატესობის
პრინციპი
(უზენაესობა)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

be set aside. This principle was developed by the European Court of Justice, and, as interpreted by that court, it means that any norms of European law always take precedence over any norms of national law, including the constitutions of member states.

უპირატესია ევროკავშირის კანონმდებლობა, ეროვნული კანონმდებლობის ნორმები კი მხედველობაში არ მიიღება. ეს პრინციპი შეიმუშავა მართლმსაჯულების ევროპულმა სასამართლომ, რომლის თანახმად, ევროპული კანონმდებლობის ნორმები ეროვნულ ნორმებზე, მათ შორის, წევრი სახელმწიფოების კონსტიტუციებზე, უზენაესია.

Protocol (to a treaty or an international agreement)

In EU Law it refers to Agreements that are attached to the EU treaties to elaborate details, often in connection with a single country, without being in the full legal text of the Treaty.

ევროკავშირის კანონმდებლობაში ოქმი აღნიშნავს ევროკავშირის საერთაშორისო ხელშეკრულებებზე დართულ შეთანხმებებს, რომლებშიც მითითებულია იმგვარი დეტალები, ხშირად კონკრეტულ ქვეყანასთან დაკავშირებით, რომლებიც ხელშეკრულებაში სრული სახით არ არის წარმოდგენილი.

ოქმი
(ხელშეკრულების ან საერთაშორისო შეთანხმების)

Recommendation

Recommendation in the EU Law means a document without legal force but are negotiated and voted on according to the appropriate procedure. Recommendations (as Opinions and Resolutions) differ from regulations, directives and decisions, in that they are not binding for Member States. Though without legal force, they do have a political weight. The Recommendation is an instrument of indirect action aiming at preparation of national legislation in Member States, differing from the Directive only by the absence of obligatory power.

ევროკავშირის კანონმდებლობაში რეკომენდაცია არის დოკუმენტი, რომელსაც არ აქვს იურიდიული ძალა, თუმცა წარმოადგენს მოლაპარაკებისა და კენჭისყრის საგანს შესაბამისი პროცედურის მიხედვით. რეკომენდაციები (ისევე, როგორც მოსაზრებები და რეზოლუციები) განსხვავდება რეგულაციების, დირექტივებისა და გადაწყვეტილებებისგან იმ მხრივ, რომ არ არის სავალდებულო წევრი სახელმწიფოებისთვის. თუმცა, იურიდიული ძალის არქონის მიუხედავად, რეკომენდაციებს აქვთ პოლიტიკური წონა. რეკომენდაციები არაპირდაპირი მოქმედების ინსტრუმენტებია, რომელთა მიზანია ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების ეროვნული კანონმდებლობის მომზადება. ისინი დირექტივებისგან მხოლოდ სავალდებულო ძალის არქონით განსხვავდება.

რეკომენდაცია

Regulation

In EU law, a Regulation is a legal act that is binding in its entirety and is directly applicable in all Member States (similar to national laws). Regulations can be adopted under the EU Treaty by the European Parliament and the Council or by the Council or by the Commission. Unlike Directives, they are directly applicable to the Member State, so they require no transposal into the Member

ევროკავშირის კანონმდებლობაში რეგულაცია სრულად სავალდებულო საკანონმდებლო აქტია, რომელიც პირდაპირი წესით მოქმედებს ყველა წევრ სახელმწიფოში (ეროვნული კანონმდებლობის მსგავსად). რეგულაციების მიღება ხდება ევროკავშირის ხელშეკრულების საფუძველზე ევროპარლამენტისა და საბჭოს, ან საბჭოს, ან

რეგულაცია

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

	<p>States' domestic law and directly confer rights or impose obligations to people.</p>	<p>ევროკომისიის მიერ. დირექტივებისგან განსხვავებით, ისინი უშუალოდ ეხება წევრ სახელმწიფოს, ამდენად არ საჭიროებენ წევრი სახელმწიფოს შიდასახელმწიფოებრივ კანონმდებლობაში გადმოტანას და პირდაპირი წესით ითვალისწინებენ პირებისთვის უფლებამოსილების მინიჭებას ან ვალდებულების დაკისრებას.</p>	
<p>Resolution</p>	<p>Like Recommendations, resolutions are non-binding documents. Their aim is to suggest a political desire for the EU and the Member States to act in a given area. These instruments enable the European institutions to suggest guidelines for coordination of national legislations or administrative practices in a non-binding manner, i.e. without any legal obligations for the addressees - Member States and/or citizens.</p>	<p>რეკომენდაციების მსგავსად რეზოლუციები არასავალდებულო დოკუმენტებია. მათი მიზანია, ევროკავშირსა და მის წევრ სახელმწიფოებს შესთავაზოს პოლიტიკური რჩევა ამა თუ იმ საკითხთან დაკავშირებით. ეს ინსტრუმენტები ევროპულ ინსტიტუტებს საშუალებას აძლევს არასავალდებულო ფორმით, ანუ, ადრესატისთვის (წევრი სახელმწიფოებისთვის ან/და მოქალაქეებისთვის) იურიდიული ვალდებულების დაკისრების გარეშე, შესთავაზოს ეროვნული კანონმდებლობების ან ადმინისტრაციული პრაქტიკის კოორდინირების სახელმძღვანელო პრინციპები.</p>	<p>რეზოლუცია</p>
<p>Rules of Procedure</p>	<p>Rules of Procedure are internal legal texts applied to the European Institutions. Each Institution has its own Rules of Procedure which it has to respect and follow in order for a legal act and/or a non-binding act to be lawful.</p>	<p>პროცედურული ნორმები შიდა სამართლებრივი დოკუმენტებია, რომლებიც ევროპულ ინსტიტუტებზე ვრცელდება. თითოეულ ინსტიტუტს საკუთარი პროცედურული ნორმები აქვს, რომელთა დაცვა აუცილებელია, რათა სამართლებრივი ან/და არასავალდებულო აქტი კანონიერად ჩაითვალოს.</p>	<p>პროცედურული ნორმები</p>
<p>Secondary sources of EU law</p>	<p>Secondary sources of EU Law are legal instruments based on the Treaties. Secondary law comprises two kinds of acts, unilateral acts and Agreements (Treaties).</p> <p>(i) Unilateral acts:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Regulations, • Directives, • Decisions, • Opinions • Recommendations • White papers 	<p>ევროკავშირის სამართლის მეორადი წყაროები ხელშეკრულებებზე დაფუძნებული სამართლებრივი ინსტრუმენტებია. ისინი მოიცავს ორი ტიპის დოკუმენტებს: ცალმხრივ აქტებსა და შეთანხმებებს (ხელშეკრულებებს).</p> <p>(i) ცალმხრივი აქტები:</p> <ul style="list-style-type: none"> • რეგულაციები • დირექტივები • გადაწყვეტილებები 	<p>ევროკავშირის სამართლის მეორადი წყაროები</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

- Green papers and (ii) Agreements. Conventions and Agreements (Treaties) group together: They are:
  - international agreements, signed by the EU and a country outside the EU
  - agreements between Member States
  - interinstitutional agreements, (i.e. agreements between the EU institutions)

- მოსაზრებები
  - რეკომენდაციები
  - თეთრი წიგნი
  - მწვანე წიგნი
- და
(ii) შეთანხმებები.

კონვენციები და შეთანხმებები (ხელშეკრულებები) ერთად არის დაჯგუფებული. ესენია:

- ევროკავშირსა და ევროკავშირის არაწევრ ქვეყანას შორის გაფორმებული საერთაშორისო შეთანხმებები;
- წევრ სახელმწიფოებს შორის გაფორმებული შეთანხმებები;
- ინსტიტუტთაშორისი შეთანხმებები (მაგ., შეთანხმებები ევროკავშირის ინსტიტუტებს შორის).

Single European Act

The Single European Act (SEA) was signed in Luxembourg and The Hague and came into force on 1 July 1987. It represents the first modification of the treaties of the European Communities – the Treaty of Paris in 1951 and the Treaties of Rome in 1957 – and marked a new drive for European integration. Among other relevant changes, it gave formal recognition to the European Council, created a Court of First Instance, and introduced a new legislative procedure, the ‘cooperation procedure’, into various areas of decision-making under the EC Treaty, with an enhanced consultative role for the European Parliament. The Parliament was also given a power of veto over the accession of new Member States and over the conclusion of agreements with associated states.

ერთიან ევროპულ აქტს ხელი მოეწერა ლუქსემბურგსა და ჰააგაში და ძალაში შევიდა 1987 წლის 1 ივლისს. იგი წარმოადგენს ევროგაერთიანების ხელშეკრულებების – 1951 წლის პარიზისა და 1957 წლის რომის ხელშეკრულებების პირველ მოდიფიკაციას, რითაც დაიწყო ევროინტეგრაციის პროცესის ახალი ეტაპი. სხვა მნიშვნელოვან ცვლილებებთან ერთად, მას მოჰყვა ევროპული საბჭოს ფორმალური აღიარება, პირველი ინსტანციის სასამართლოს შექმნა და ახალი საკანონმდებლო პროცედურის, „თანამშრომლობის პროცედურის“, შემოღება ევროკავშირის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების მიღების სფეროებში, ევროპარლამენტის საკონსულტაციო როლის (უფლებამოსილების) გაზრდით. ევროპარლამენტმა აგრეთვე მიიღო ახალი წევრი სახელმწიფოს მიერთებაზე და ასოცირებულ ქვეყნებთან ხელშეკრულებების გაფორმებაზე ვეტოს უფლება.

ერთიანი
ევროპული აქტი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Soft law	<p>Soft law is the term applied to EU measures, such as guidelines, recommendations, declarations and opinions, which – in contrast to regulations, directives, and decisions – are not binding on those to whom they are addressed. Though not legally binding nor enforceable, soft law may affect policy development and practice precisely because it exercises an informal ‘soft’ influence as Member States and other actors might voluntarily undertake specific commitments. Soft law in the EU sometimes tends to be used in situations where Member States are unable to agree on the use of a measure which is legally binding, or where the EU lacks competence to enact such a ‘hard law’ measure. Soft law measures can encourage reluctant Member States to consider and eventually adopt policies and strategies that they would resist if forced to do so by law.</p>	<p>რბილი სამართალი აღნიშნავს ევროკავშირის ისეთ დოკუმენტებს, როგორებიცაა სახელმძღვანელო პრინციპები, რეკომენდაციები, დეკლარაციები და მოსაზრებები, რომლებიც, რეგულაციებისგან, დირექტივებისა და გადაწყვეტილებებისგან განსხვავებით, არ არის სავალდებულო ადრესატისთვის. იმის მიუხედავად, რომ რბილი სამართალი არც სავალდებულოა და არც კანონის ძალით აღსრულებადი, მას შეუძლია იმოქმედოს პოლიტიკის ფორმირებასა და პრაქტიკაში განხორციელებაზე სწორედ არაოფიციალური, „რბილი“ ზეგავლენის წყალობით, რადგან წევრმა სახელმწიფოებმა და სხვა აქტორებმა, შესაძლოა, საკუთარი კეთილი ნებით აიღონ გარკვეული ვალდებულებები. ზოგჯერ ევროკავშირში რბილი სამართალი გამოიყენება ისეთ სიტუაციებში, როცა წევრი ქვეყნები ვერ თანხმდებიან სამართლებრივად სავალდებულო ღონისძიების გამოყენებაზე ან, თუ „ხისტი სამართლის“ გამოყენება ევროკავშირის კომპეტენციას სცილდება. რბილი სამართლის ზომებმა, შეიძლება, ისეთი სტრატეგიებისა და პოლიტიკის მიღებისკენ უბიძგოს ზოგიერთ წევრ ქვეყანას, რომლებსაც ისინი სავალდებულო წესით მოთხოვნის შემთხვევაში წინ აღუდგებოდნენ.</p>	რბილი სამართალი
Sources of EU law	<p>There are three categories of sources of European Union law: (i) primary law (ii) secondary law (iii) supplementary law</p>	<p>ევროკავშირის სამართლის წყაროები სამ კატეგორიად იყოფა: (i) პირველადი სამართალი; (ii) მეორადი სამართალი; (iii) დამატებითი სამართალი.</p>	ევროკავშირის სამართლის წყაროები
Supplementary Sources of EU Law	<p>Supplementary sources are elements of law not provided for by the Treaties. This category includes Court of Justice case-law, international law and general principles of law.</p>	<p>დამატებითი წყაროები სამართლის ის ელემენტებია, რომლებიც ხელშეკრულებებში გათვალისწინებული არ არის. ამ კატეგორიას ეკუთვნის მართლმსაჯულების სასამართლოს პრეცედენტული სამართალი, საერთაშორისო სამართალი და სამართლის ზოგადი პრინციპები.</p>	ევროკავშირის სამართლის დამატებითი წყაროები

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

State liability (responsibility)

State liability (responsibility) is a EU Law principle set by the case-law and means the EU Member State's liability for non-compliance with EU law. State liability derives from the fact that EU Member States are responsible for the creation and above all for the implementation and enforcement of EU law. Enforcement of state liability for violations of rights granted to individuals by EU law, is carried out through the national courts of the Member States. Many EU rights are enforced through the doctrine of direct effect of directives: the state and emanations of the state are liable, even where responsibility for the non-implementation of the EU directive lies with other organs of the State. The impact of directives (direct effect) remains limited. Thus the ECJ focuses on the exclusively vertical responsibility of the state (vertical direct effect) which prevents enforcement of directives against private individuals (horizontal direct effect) even where EU law imposes responsibilities on these persons.

სახელმწიფოს პასუხისმგებლობა პრეცედენტული სამართლით დადგენილი ევროკავშირის კანონმდებლობის პრინციპია, რომელიც აღნიშნავს ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოს პასუხისმგებლობას ევროკავშირის სამართლის დარღვევის შემთხვევაში.

სახელმწიფოს პასუხისმგებლობა გულისხმობს ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების მიერ ევროკავშირის კანონმდებლობის შექმნისა და რაც მთავარია, მისი განხორციელებისა და აღსრულების ვალდებულებას. ევროკავშირის კანონმდებლობით ადამიანისთვის მინიჭებული უფლებების დარღვევის შემთხვევაში სახელმწიფოს პასუხისმგებლობის პრინციპი ამოქმედდება წევრი სახელმწიფოების სასამართლოების საშუალებით.

ევროკავშირის არაერთი უფლების აღსრულება ხორციელდება დირექტივების პირდაპირი ეფექტის დოქტრინის საფუძველზე: სახელმწიფოს და სახელმწიფო სტრუქტურებს პასუხისმგებლობა იმ შემთხვევაშიც კი ეკისრებათ, თუ დირექტივის აღსრულებაზე სახელმწიფოს სხვა ორგანოები აგებენ პასუხს.

დირექტივების გავლენა (პირდაპირი ეფექტი) შეზღუდულია. შესაბამისად, მართლმსაჯულების ევროპული სასამართლო ითვალისწინებს სახელმწიფოს ექსკლუზიურად ვერტიკალურ პასუხისმგებლობას (ვერტიკალური პირდაპირი ეფექტი), რომელიც გამორიცხავს დირექტივების ამოქმედებას კერძო პირების მიმართ (ჰორიზონტალური პირდაპირი ეფექტი) იმ შემთხვევაშიც, როცა ევროკავშირის სამართალი ამ პირებს აკისრებს პასუხისმგებლობას.

სახელმწიფოს პასუხისმგებლობა

Treaty establishing European Atomic Energy Community (EURATOM)

The EURATOM Treaty, officially the Treaty establishing the European Atomic Energy Community established the European Atomic Energy Community. It was signed on the 25 March 1957 at the same time as the Treaty establishing the European Economic Community (EEC Treaty). The 1967 European Communities Merger Treaty merged the institutions of Euratom and the ECSC with

ევრატომის ხელშეკრულება ოფიციალურად ევროპის ატომური ენერჯის გაერთიანების დამფუძნებელი ხელშეკრულებაა, რომელსაც ხელი მოეწერა 1957 წლის 25 მარტს - ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების დამფუძნებელი ხელშეკრულება გაფორმების დღეს. 1967 წელს ევროგაერთიანებათა შერწყმის ხელშეკრულების

ევროპის ატომური ენერჯის გაერთიანების (ევრატომი) დამფუძნებელი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

those of the EEC. EURATOM Treaty is still in force today but as a separate legal treaty. It forms part of the active treaties of the European Union (primary law).

საფუძველზე ევროპის ატომური ენერჯისა და ევროპის ქვანახშირისა და ფოლადის გაერთიანებათა ინსტიტუტები ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების ინსტიტუტებს შეუერთდნენ. ევროპის ატომური ენერჯის გაერთიანების დამფუძნებელი ხელშეკრულება დღესაც მოქმედებს, თუმცა, როგორც დამოუკიდებელი საკანონმდებლო შეთანხმება. ის ევროკავშირის მოქმედი კანონმდებლობის ნაწილია (პირველადი სამართალი).

ხელშეკრულება

Treaty Establishing the European Economic Community (1957) (TEEC)

The Treaty Establishing the European Community (Treaty of Rome) was an International Agreement establishing the European Economic Community (TEEC), that led to the creation of the European Economic Community (EEC). It was signed on 25 March 1957 by Belgium, France, Italy, Luxembourg, the Netherlands and West Germany and came into force on 1 January 1958. It remains one of the two most important treaties in the modern-day European Union (EU). The TEEC proposed:

- the reduction of customs duties and the establishment of a customs union.
- to create a single market for goods, labour, services, and capital across the EEC's member states.
- the creation of common transport and agriculture policies and a European social fund and the establishment of the European Commission.

Since its signature, the treaty's name has been retrospectively amended on several occasions. The Maastricht Treaty of 1992 removed the word "economic" from the Treaty of Rome's official title and, in 2009, the Treaty of Lisbon renamed it the "Treaty on the functioning of the European Union" (TFEU).

ე.წ. რომის ხელშეკრულებამ, ანუ ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების დამფუძნებელმა ხელშეკრულებამ, საფუძველი ჩაუყარა ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების ფორმირებას.

ხელშეკრულება ხელმოწერით გაფორმდა 1957 წლის 25 თებერვალს და ძალაში შევიდა 1958 წლის 1 იანვარს. ხელშეკრულების ხელმოწერი ქვეყნებია: ბელგია, საფრანგეთი, იტალია, ლუქსემბურგი, ნიდერლანდების სამეფო და დასავლეთ გერმანია. ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების დამფუძნებელი ხელშეკრულება თანამედროვე ევროკავშირის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ხელშეკრულებაა.

მასში შემოთავაზებულია:

- საბაჟო მოსაკრებლის შემცირება და საბაჟო კავშირის შექმნა;
- ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების ფარგლებში საერთო სასაქონლო, შრომითი, მომსახურებისა და კაპიტალის ბაზრის შექმნა;
- საერთო სატრონსპორტო და სოფლის მეურნეობის პოლიტიკებისა და ევროპის სოციალური ფონდის შექმნა და ევროკომისიის შექმნა.

ხელშეკრულების ხელმოწერის შემდეგ მისი სახელი რამდენჯერმე შეიცვალა. 1992 წლის მასტრიხტის ხელშეკრულების შედეგად სახელწოდების თავდაპირველი (რომის ხელშეკრულების დროინდელი) ვერსიიდან ამოიღეს სიტყვა „ეკონომიკური“, 2009 წელს

ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების დამფუძნებელი ხელშეკრულება

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

ამოქმედებული ლისაბონის ხელშეკრულების საფუძველზე კი მას „ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულება“ ეწოდა.

Treaty on the European Union (TEU)

The Treaty on European Union (TEU) is one of the primary sources of the European Union (primary law), alongside the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU). The TEU is a term for older version of the same document, which was implemented by the Treaty of Maastricht officially named TEU (1992). Normally the term is currently used to describe the above Treaty of Maastricht. The TEU formed the basis of EU law, by setting out:

- (i) The general principles of the EU's purpose,
- (ii) the governance of its central institutions (as the Commission, Parliament, and Council),
- (iii) as the rules on external, foreign and security policy.

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულება ევროკავშირის ერთ-ერთი პირველადი წყაროა (პირველადი სამართალი). ამ ტიპის მეორე დოკუმენტს წარმოადგენს ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულება. ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულება ამავე დოკუმენტის უფრო ადრეული ვერსიის სახელწოდებაა, რომელსაც მასტრიხტის ხელშეკრულების ფარგლებში მოეწერა ხელი და ოფიციალურად გაფორმდა, როგორც ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულება (1992). ეს სახელი, ჩვეულებრივ, ზემოხსენებული მასტრიხტის ხელშეკრულების აღსანიშნად გამოიყენება. ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულებამ ევროკავშირის კანონმდებლობის საფუძველი შექმნა. მასში განსაზღვრულია:

- (i) ევროკავშირის მისიის ზოგადი პრინციპები,
- (ii) მისი ცენტრალური ინსტიტუტების მმართველობა (როგორებიცაა ევროკომისია, ევროპარლამენტი და ევროკავშირის საბჭო),
- (iii) საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის წესები.

ევროკავშირის
შესახებ
ხელშეკრულება

Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU-Lisbon Treaty)

The Treaty on the Functioning of the European Union (2007) is one of two primary Treaties of the European Union, alongside the Treaty on European Union (TEU). The TFEU had the previous name of the Treaty of Rome. The TFEU forms the detailed basis of EU Law: The TFEU sets the EU's authority to legislate and the principles of law in those areas where EU law operates. The TFEU originated as the treaty establishing the European Economic Community (the EEC treaty, Treaty of Rome because it was signed in Rome on 25 March 1957. On 7 February 1992, the Maastricht treaty, which led to the formation of the European Union, saw the EEC Treaty renamed as the Treaty establishing the European Community (TEC). The Maastricht Treaty (TEC) reforms also saw the creation of the European Communities' tripartite structure (EC, EURATOM, ECSC), of which the European Community was the

ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულება (2007) და ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულება ევროკავშირის პირველადი სახელშეკრულებო დოკუმენტებია. ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების თავდაპირველი სახელწოდებაა „რომის ხელშეკრულება“. ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულება ევროკავშირის კანონმდებლობისთვის დეტალურ საფუძველს ქმნის: ის განსაზღვრავს ევროკავშირის საკანონმდებლო უფლებამოსილებასა და პრინციპებს ევროკავშირის კანონმდებლობით რეგულირებად სფეროებში. ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულება თავდაპირველად გაფორმდა, როგორც ევროპის

ევროკავშირის
ფუნქციონირების
შესახებ
ხელშეკრულება
(ლისაბონის
ხელშეკრულება)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

major constituent part. The TFEU was signed on 13 December 2007 thus also named the Lisbon treaty. This saw the 'TEC' renamed as the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU) and, once again, renumbered its Articles.

ეკონომიკური გაერთიანების ხელშეკრულება (ე.წ. რომის ხელშეკრულება, რადგან დოკუმენტს ხელი რომში მოეწერა 1957 წლის 25 მარტს).

1992 წლის 7 თებერვლის მასტრიხტის ხელშეკრულების საფუძველზე, რომელსაც ევროკავშირის ფორმირება მოჰყვა, ევროპის ეკონომიკური გაერთიანების ხელშეკრულებას ევროგაერთიანების დამფუძნებელი ხელშეკრულება დაერქვა. მასტრიხტის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული რეფორმების შედეგად ასევე ჩამოყალიბდა ევროგაერთიანების სამი ნაწილისგან შედგენილი სტრუქტურა (ევროგაერთიანებები, ევრატომი და ევროპის ქვანახშირისა და ფოლადის გაერთიანება), რომლის მთავარ შემადგენელ ნაწილს ევროგაერთიანება წარმოადგენდა. ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულებას ხელი მოეწერა 2007 წლის 13 დეკემბერს ლისაბონში (შესაბამისად, მას ლისაბონის ხელშეკრულებასაც უწოდებენ). ამგვარად, ევროგაერთიანების დამფუძნებელ ხელშეკრულებას კვლავ გადაერქვა სახელი და გაფორმდა, როგორც ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულება. ხელშეკრულების მუხლებიც ხელახლა დაინომრა.

White Paper (European Commission)

White Papers are not binding EU Law. They are secondary sources of EU Law. They are documents issued by the European Commission containing proposals for European Union action in a specific area. In some cases, they follow on from a Green Paper published to launch a consultation process at European level. The purpose of a White Paper is to launch a debate with the public, stakeholders, the European Parliament and the Council in order to facilitate a political consensus on a Draft Law. The Commission's 1985 White Paper on the completion of the internal market is an example of a blueprint that was adopted by the Council and resulted in the adoption of wide-ranging legislation in this field.

Recent Commission White Papers include:

- 'Adapting to climate change: towards a European framework for action' (2009);

თეთრი წიგნი არ არის ევროკავშირის სავალდებულო სამართლებრივი ძალის მქონე საკანონმდებლო დოკუმენტი, ის ევროკავშირის კანონმდებლობის მეორადი წყაროა.

თეთრი წიგნი, რომელსაც ევროკომისია გამოსცემს, შეიცავს ევროკავშირის სავარაუდო ქმედებებს კონკრეტულ სფეროში და ზოგ შემთხვევაში ევროკავშირის დონეზე კონსულტაციის წახალისების მიზნით გამოცემული დოკუმენტის, ე.წ. მწვანე წიგნის ერთგვარი გაგრძელებაა. თეთრი წიგნის მიზანია საზოგადოებაში, დაინტერესებულ მხარეთა შორის, ევროპარლამენტსა და ევროკავშირის საბჭოში დებატების გაღვივება კონკრეტული კანონპროექტის თაობაზე პოლიტიკური კონსენსუსის

თეთრი წიგნი (ევროკომისია)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

- 'Roadmap to a single European transport area' (2011);
- 'An agenda for adequate, safe and sustainable pensions' (2012);
- 'Towards more effective EU merger control' (2014).

მიღწევის მიზნით. ევროკომისიის მიერ 1985 წელს გამოცემული თეთრი წიგნი შიდა ბაზრის ფორმირების დასრულების შესახებ საბჭოს მიერ მიღებული პროექტის მაგალითია, რასაც შედეგად მოჰყვა მრავლისმომცველი კანონმდებლობის მიღება მოცემულ სფეროში.

ევროკომისიის მიერ ბოლო დროს გამოცემულ თეთრ წიგნთა რიცხვში შედის:

- კლიმატური ცვლილებებისადმი ადაპტაცია: ევროკავშირის სამოქმედო ჩარჩოს შემუშავების საკითხისათვის (2009);
- ერთიანი ევროპული სატრანსპორტო სივრცის გაზამკვლევი (2011);
- ადეკვატური, უსაფრთხო და მდგრადი საპენსიო სისტემის პროგრამა (2012);
- ევროკავშირის ფარგლებში შერწყმის კონტროლის ეფექტიანობის გაუმჯობესების საკითხისათვის (2014).

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

4. COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN UNION

The translation of CJEU rulings being a key part of the EU acquis approximation process, the Project Team deemed appropriate to include a chart featuring the key CJEU procedure terminology. Slightly differently from the format adopted under other chapters, each entry is complemented by an “explanatory note” drafted in non-technical language, with the practical purposes of providing an insight on the highly specialised CJEU terminology and a more consistent understanding of the Court’s structure and tasks.

FUNDAMENTALS OF COURT OF JUSTICE OF THE EU PROCEDURE			
ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს საბაზისო პროცედურა			
NAME დასახელება	EXPLANATORY NOTE განმარტება	TRANSLATION თარგმანი	
Advocate General (prosecutor)	<p>The tasks of the Advocates General are to attend the Court and present legal opinions. They do not participate in the drafting of the decision (judgment). There is one First Advocate General that presides over the rest. An advocate general is designated for each case by the first advocate general in the Court’s Chambers.</p>	<p>გენერალური ადვოკატების მოვალეობაა სასამართლო სხდომაზე დასწრება და საკუთარი სამართლებრივი დასკვნების წარმოდგენა. ისინი არ მონაწილეობენ გადაწყვეტილების (განაჩენის) მიღებაში. მათი თავმჯდომარეა პირველი გენერალური ადვოკატი, რომელიც ყოველი ცალკეული საქმისთვის სასამართლოს პალატაში შესაბამის გენერალურ ადვოკატს წარადგენს.</p>	<p>გენერალური ადვოკატი (პროკურორი)</p>
Appeal	<p>Appeal is the request of a party to the CJEU as a higher court of law to consider again a decision made by the General Court. According to the CJEU rules, such an appeal must contain:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) the name and address of the appellant; (b) a reference to the decision of the General Court appealed against; (c) the names of the other parties to the relevant case before the General Court; (d) the pleas in law and legal arguments relied on, and a summary of those pleas in law; (e) the form of order sought by the appellant. 	<p>აპელაცია ნიშნავს რომელიმე მხარის მიერ ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოში, როგორც უფრო მაღალი ინსტანციის სასამართლო ორგანოში, განაცხადის შეტანას საერთო სასამართლოს გადაწყვეტილების გადასინჯვის მოთხოვნით. ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს წესების მიხედვით, სააპელაციო საჩივარში აღნიშნული უნდა იყოს:</p> <ul style="list-style-type: none"> (ა) აპელანტის სახელი და მისამართი; (ბ) საერთო სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომელიც წარმოადგენს გასაჩივრების საგანს; (გ) საერთო სასამართლოს მიერ განხილული საქმის სხვა მონაწილე მხარეთა სახელები; (დ) განცხადებები სარჩელის საფუძველზე, სამართლებრივი არგუმენტები და ამ განცხადებათა 	<p>აპელაცია/სააპელაციო საჩივარი</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

<p>Application/pleading (Written proceedings)</p>	<p>According to the rules of procedure of the CJEU, an application/pleading shall contain:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) the name and address of the applicant; (b) the name of the party against whom the application is made; (c) the subject-matter of the proceedings, the pleas in law and arguments relied on and a summary of those pleas in law; (d) the form of order sought by the applicant; (e) where appropriate, any evidence produced or offered. 	<p>შეჯამება; (ე) აპელანტის მიერ მოთხოვნილი განკარგულების ფორმა. ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს საპროცედურო წესების მიხედვით, საჩივარში/საქმის წინასწარი წარმოების დოკუმენტში აღნიშნული უნდა იყოს:</p> <ul style="list-style-type: none"> (ა) მომჩივნის სახელი და მისამართი; (ბ) მხარე, რომლის წინააღმდეგაც არის შეტანილი საჩივარი; (გ) საქმისწარმოების საგანი, განცხადებები სარჩელის საფუძველზე, არგუმენტები და ამ განცხადებათა შეჯამება; (დ) მომჩივნის მიერ მოთხოვნილი განკარგულების ფორმა; (ე) საჭიროების შემთხვევაში, წარმოდგენილი ან შეთავაზებული მტკიცებულებები. 	<p>საჩივარი/საქმის წინასწარი წარმოება (საქმის წერილობითი ფორმით წარმოება)</p>
<p>Contents of a Judgment</p>	<p>According to the rules of procedure of the CJEU, a judgment shall contain:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) a statement that it is the judgment of the Court, (b) an indication as to the formation of the Court, (c) the date of delivery, (d) the names of the President and of the Judges who took part in the deliberations, with an indication as to the name of the Judge-Rapporteur, (e) the name of the Advocate General, (f) the name of the Registrar, (g) a description of the parties or of the interested persons referred to in Article 23 of the Statute who participated in the proceedings, (h) the names of their representatives (i) in the case of direct actions and appeals, a statement of the forms of order sought by the parties, (j) where applicable, the date of the hearing (k) a statement that the Advocate General has been heard and, where applicable, the date of his Opinion (l) a summary of the facts, (m) the grounds for the decision, 	<p>ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს საპროცედურო წესების მიხედვით, განაჩენი უნდა მოიცავდეს შემდეგს:</p> <ul style="list-style-type: none"> (ა) განცხადება, რომ ეს არის სასამართლოს გადაწყვეტილება, (ბ) მითითება სასამართლოს შემადგენლობის შესახებ, (გ) განაჩენის გამოტანის თარიღი, (დ) სასამართლოს თავმჯდომარისა და თათბირში მონაწილე მოსამართლეების სახელები, მომხსენებელი მოსამართლის სახელის მითითებით, (ე) გენერალური ადვოკატის სახელი, (ვ) სასამართლოს განმწესრიგებლის სახელი, (ზ) სასამართლო პროცესში მონაწილე მხარეების ან დაინტერესებული პირების აღწერა, რომლებიც სტატუტის 23-ე მუხლში არიან მითითებულნი, (თ) მათი წარმომადგენლების სახელები, (ი) პირდაპირი სარჩელისა და აპელაციის შემთხვევაში, განცხადება მხარეთა მიერ მოთხოვნილი განკარგულების ფორმების შესახებ, (კ) საჭიროების შემთხვევაში, მოსმენის თარიღი, 	<p>განაჩენის შინაარსი</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

(n) the operative part of the judgment, including, where appropriate, the decision as to costs.

(ლ) განცხადება იმის შესახებ, რომ გენერალურმა ადვოკატმა წარმოადგინა დასკვნა; საჭიროების შემთხვევაში, გენერალური ადვოკატის დასკვნის მოსმენის თარიღი,

(მ) ფაქტების შეჯამება,

(ნ) გადაწყვეტილების საფუძველი,

(ო) სასამართლო გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი რომელიც, საჭიროების შემთხვევაში, ასევე მოიცავს გადაწყვეტილებას ხარჯების თაობაზე.

According to the rules of procedure of the CJEU, a Court Order shall contain:

- (a) a statement that it is the order of the Court,
- (b) an indication as to the formation of the Court,
- (c) the date of its adoption,
- (d) an indication as to the legal basis of the order,
- (e) the names of the President and, where applicable, the Judges who took part in the deliberations, with an indication as to the name of the Judge-Rapporteur,
- (f) the name of the Advocate General,
- (g) the name of the Registrar,
- (h) a description of the parties or of the parties to the main proceedings,
- (i) the names of their representatives,
- (j) a statement that the Advocate General has been heard,
- (k) the operative part of the order, including, where appropriate, the decision as to costs.

Contents of an Order

Where, in accordance with these Rules, an order must be reasoned, it shall in addition contain:

- (a) in the case of direct actions and appeals, a statement of the forms of order sought by the parties,
- (b) a summary of the facts
- (c) the grounds for the decision

ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს საპროცედურო წესების მიხედვით, სასამართლოს განკარგულებაში აღნიშნული უნდა იყოს:

(ა) განცხადება, რომ ეს არის სასამართლოს განკარგულება,

(ბ) მითითება სასამართლოს შემადგენლობის შესახებ,

(გ) მისი მიღების თარიღი,

(დ) მითითება განკარგულების სამართლებრივი საფუძვლის შესახებ,

(ე) სასამართლოს თავმჯდომარისა და, საჭიროების შემთხვევაში, თათბირში მონაწილე მოსამართლეების სახელები, მომხსენებელი მოსამართლის სახელის მითითებით,

(ვ) გენერალური ადვოკატის სახელი,

(ზ) სასამართლოს განმწესრიგებლის სახელი,

(თ) მხარეთა ან ძირითად პროცესებში მონაწილე მხარეთა აღწერა,

(ი) მათი წარმომადგენლების სახელები,

(კ) განცხადება იმის შესახებ, რომ გენერალურმა ადვოკატმა წარმოადგინა დასკვნა,

(ლ) სასამართლოს განკარგულების სარეზოლუციო ნაწილი, რომელიც, საჭიროების შემთხვევაში, ასევე მოიცავს გადაწყვეტილებას ხარჯების თაობაზე.

თუ, სასამართლოს საპროცედურო წესების თანახმად, განკარგულება დასაბუთებას საჭიროებს, მასში ასევე

სასამართლოს
განკარგულების
შინაარსი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

		<p>წარმოდგენილი უნდა იყოს:</p> <p>(ა) პირდაპირი სარჩელისა და აპელაციის შემთხვევაში, განცხადება მხარეთა მიერ მოთხოვნილი სასამართლო განკარგულების ფორმების შესახებ,</p> <p>(ბ) ფაქტების შეჯამება,</p> <p>(გ) გადაწყვეტილების საფუძველი.</p>	
<p>Court Decision (Order/Judgment)</p>	<p>The Court decides by two kind of decisions:</p> <p>(i) judgment or</p> <p>(ii) order</p> <p>Only the judgment (final judgment) is delivered in open court. Judgments and orders contain different information, such as a summary of the facts and the grounds for the decision. Judgment by the CJEU can be either rendered to a case firstly introduced before it (i.e. preliminary ruling) or a case after appeal on a Decision of the General Court. A copy of judgments and/or orders is then distributed to each of the parties. Judgments and orders are also available on the Court's website.</p>	<p>სასამართლოს გადაწყვეტილება ორი სახისაა:</p> <p>(i) განაჩენი ან</p> <p>(ii) განკარგულება.</p> <p>ღია სასამართლოზე მხოლოდ განაჩენი (საბოლოო განაჩენი) გამოაქვთ.</p> <p>განაჩენი და განკარგულება სხვადასხვა სახის ინფორმაციას, კერძოდ, ფაქტების შეჯამებასა და გადაწყვეტილების საფუძველს შეიცავს. ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს გადაწყვეტილება ეხება ან ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოში პირველადად განხილულ საქმეს (ე.წ. წინასწარი გადაწყვეტილების მიღების პროცედურა) ან საერთო სასამართლოს მიერ გამოტანილი გადაწყვეტილების აპელაციის შემდგომ საქმეს. განაჩენის ან/და განკარგულების ასლი თითოეულ მხარეს ეგზავნება და სასამართლოს ვებგვერდზეც ქვეყნდება.</p>	<p>სასამართლოს გადაწყვეტილება (განკარგულება/განაჩენი)</p>
<p>Judge-rapporteur</p>	<p>The President of the Court designates a judge-rapporteur to deal with a certain case. If necessary, the Court may appoint assistant rapporteurs.</p>	<p>სასამართლოს თავმჯდომარე ყოველ კონკრეტულ საქმესთან დაკავშირებით მომხსენებელ მოსამართლეს ნიშნავს. საჭიროების შემთხვევაში, სასამართლომ შეიძლება ასევე დანიშნოს მომხსენებელი მოსამართლის თანაშემწე.</p>	<p>მომხსენებელი მოსამართლე</p>
<p>Landmark case</p>	<p>A case of legal importance, usually settling a significant matter, or deciding between diverging interpretation of the law applicable to a given matter, and which decision is used and followed by the judiciary to decide cases dealing with the same issue.</p>	<p>სამართლებრივი მნიშვნელობის საქმე, რომელიც ჩვეულებრივ აგვარებს მნიშვნელოვან საკითხს, ან მოცემული საკითხის შემთხვევაში გამოსაყენებელი ერთმანეთისგან განსხვავებული ინტერპრეტაციებიდან ირჩევს ერთ-ერთს. მსგავსი საკითხის გადაწყვეტის დროს სასამართლო იყენებს ამ გადაწყვეტილებას და მოქმედებს მის მიხედვით.</p>	<p>საეტაპო გადაწყვეტილება</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

<p>Measures of inquiry</p>	<p>The Court (after the Written proceedings and before or during the Oral proceedings) may decide to hold measures of inquiry. Measures of inquiry include:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) the personal appearance of the parties, (ii) requests for information and documents, (iii) oral testimony, (iv) the commissioning of an expert's report and an inspection of the place or thing in question. 	<p>(საქმისწარმოების წერილობითი ეტაპის შემდეგ, ან მხარეთა პაექრობის (ზეპირი) ეტაპის წინ ან მის განმავლობაში) სასამართლოს შეუძლია მიიღოს გადაწყვეტილება მოკვლევის ზომების გამოყენების შესახებ. მოკვლევის ზომებში შედის:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) მხარეების პირადად გამოცხადება, (ii) ინფორმაციისა და დოკუმენტების მოთხოვნა, (iii) ზეპირი ჩვენება, (iv) ექსპერტის შეფასების დაკვეთა და მოცემული ადგილისა თუ ნივთის ინსპექტირება. 	<p>მოკვლევის ზომები</p>
<p>Opinion of the Advocate General</p>	<p>In approximately half of all cases the Advocate General delivers an opinion to the judges responsible of delivering the judgment. If the case raises no new points of law (i.e., a solid case law is established) the Court may decide that an Opinion is not necessary.</p>	<p>თითქმის ყოველ მეორე საქმეზე გენერალური ადვოკატი განაჩენის გამოტანაზე პასუხისმგებელ მოსამართლეებს წარუდგენს საკუთარ დასკვნას. თუ საქმის განხილვისას არ წამოიჭრება ახალი სამართლებრივი საკითხები (ე.ი. არსებობს სათანადო პრეცედენტული სამართალი), სასამართლომ შეიძლება არ ჩათვალოს საჭიროდ გენერალური ადვოკატის დასკვნა.</p>	<p>გენერალური ადვოკატის დასკვნა</p>
<p>Oral stage of the proceedings (Hearing)</p>	<p>A hearing of the Parties may take place, if the Judges consider it necessary. The hearing is opened and directed by the President. The hearing may take place in private (in camera) if there are issues that cannot be disclosed. During the oral stage (hearing), the steps are the following:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Lawyers from both sides can put their case to the judges and advocate general, who can question them. (ii) If the Court has decided that an Opinion of the Advocate General is necessary, this is given some weeks after the hearing. (iii) The judges then deliberate between them and give their verdict (judgment/decision) in written form. 	<p>მხარეთა მოსმენა ინიშნება მოსამართლეების გადაწყვეტილების საფუძველზე. მოსმენას ხსნის და წარმართავს თავმჯდომარე. მხარეთა პაექრობის (მოსმენის) ეტაპი შეიძლება იყოს დახურული, თუ განსახილველი საკითხების გასაჯაროება დაუშვებელია. მხარეთა პაექრობის ეტაპი (მოსმენა) შემდეგი საფეხურებისგან შედგება:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) ორივე მხარის ადვოკატს შეუძლია საქმე გადასცეს მოსამართლეებს და გენერალურ ადვოკატს, რომლებიც კითხვებს დასვამენ; (ii) თუ სასამართლო გადაწყვეტს, რომ გენერალური ადვოკატის დასკვნა საჭიროა, ამისათვის მოსმენის შემდეგ რამდენიმე კვირა გამოიყოფა; (iii) შემდეგ მოსამართლეები ერთობლივად თათბირობენ და წარმოადგენენ წერილობით ვერდიქტს (განაჩენს/გადაწყვეტილებას). 	<p>პროცესის დროს მხარეთა პაექრობის ეტაპი (მოსმენა)</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Preliminary ruling

According to art. 267 TFEU, any national court to which a dispute in which the application of a rule of EU Law raises questions (original case) has been submitted can decide to refer to the Court of Justice of the EU to resolve these questions. There are two types of reference for a preliminary ruling:

- a reference for a ruling on the interpretation of the European instrument (primary law and secondary law): the national judge requests the Court of Justice to clarify a point of interpretation of European law in order to be able to apply it correctly;
- a reference for a preliminary ruling on the validity of a European instrument of secondary law: the national judge requests the Court of Justice to check the validity of an act of European law.

Although a referral to the Court of Justice may be requested by one of the parties involved in the dispute, the decision to do so rests with the national court. National courts which act as a final resort are obliged to make a reference to the Court of Justice for a preliminary ruling, unless the Court has already ruled on the matter. The Court of Justice only gives a decision on the constituent elements of the reference for a preliminary ruling made to it. The national court therefore remains competent for the original case.

ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულების 267-ე მუხლის მიხედვით, თუ ევროკავშირის სამართლის გამოყენება ეროვნულ სასამართლოში შემოსულ საქმესთან დაკავშირებით გარკვეულ ეჭვებს წარმოშობს (თავდაპირველი შემთხვევა), ნებისმიერ ეროვნულ სასამართლოს შეუძლია მიმართოს ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს ამ საეჭვო საკითხების გადასაწყვეტად. წინასწარი გადაწყვეტილების მისაღებად ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოსთვის მიმართვის ორი ტიპი არსებობს:

- მიმართვა (პირველადი და მეორადი სამართლის) ევროპული ინსტრუმენტის ინტერპრეტირებისთვის: ეროვნული სასამართლოს მოსამართლე ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს სთხოვს ევროპული სამართლის ინტერპრეტირებას მისი სწორი გამოყენების მიზნით;
- მიმართვა მეორადი სამართლის ევროპული ინსტრუმენტის იურიდიულ ძალასთან დაკავშირებით: ეროვნული სასამართლოს მოსამართლე ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს სთხოვს ევროპული საკანონმდებლო აქტის იურიდიული ძალის შემოწმებას. ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოსთვის საქმის გადაცემა შეიძლება მოითხოვოს რომელიმე მხარემ, თუმცა ამგვარი გადაწყვეტილების მიღება ეროვნული სასამართლოს პრეროგატივაა. ეროვნული სასამართლოები, რომლებიც საბოლოო ინსტანციას წარმოადგენენ, ვალდებული არიან, წინასწარი გადაწყვეტილების მისაღებად მართლმსაჯულების სასამართლოს მიმართონ, თუ მართლმსაჯულების სასამართლომ უკვე არ განიხილა მოცემული საქმე. მართლმსაჯულების სასამართლო გადაწყვეტილებას იღებს შემოსული მიმართვის მხოლოდ შემადგენელ ელემენტებთან დაკავშირებით, თავდაპირველი საქმე კი ეროვნული სასამართლოს კომპეტენციაში რჩება.

წინასწარი გადაწყვეტილება

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

<p>Procedure (Rules of procedure of the Court of Justice of the European Union)</p>	<p>Procedure before the CJEU means the rules according to which the Court works and a case is dealt with. In the CJEU, for each new case is assigned:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) 1 responsible judge (the "judge-rapporteur") and (ii) 1 advocate general. <p>Cases are processed in 2 stages,</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) a written stage and (ii) an oral stage. <p>The complete set of procedural rules of the CJEU are contained in this EU official legal document: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012Q0929(01)&from=EN</p>	<p>ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს კონტექსტში პროცედურა აღნიშნავს იმ წესების ერთობლიობას, რომლებითაც ხელმძღვანელობს ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლო და რომელთა საფუძველზეც განიხილება საქმეები.</p> <p>ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოში თითოეული ახალი საქმისთვის ინიშნება:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) 1 პასუხისმგებელი მოსამართლე („მომხსენებელი მოსამართლე“) და (ii) 1 გენერალური ადვოკატი. <p>საქმის განხილვა მოიცავს ორ ეტაპს:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) წერილობითა და (ii) ზეპირს (მხარეთა შორის პაექრობას) <p>ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს საპროცედურო წესები სრულად არის წარმოდგენილი ქვემოთ მითითებულ ევროკავშირის ოფიციალურ სამართლებრივ დოკუმენტში: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012Q0929(01)&from=EN</p>	<p>პროცედურა (ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს საპროცედურო წესები)</p>
<p>Registrar</p>	<p>The Court appoints a Registrar for a term of 6 years. The Registrar is not a Judge. The Registrar is responsible for the following tasks:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Acceptance, transmission and custody of all documents, (ii) Drafting, organising and keeping the records of the Court. (iii) Assistance to the Judges and Advocates (iv) The Court's publications. (v) Direction (management) of the services of the Court under the authority of the President of the Court. 	<p>სასამართლოს განმწესრიგებელს სასამართლო ნიშნავს 6 წლის ვადით. განმწესრიგებელი არ არის მოსამართლე.</p> <p>სასამართლოს განმწესრიგებლის მოვალეობებია:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) ყველა დოკუმენტის მიღება, გადაცემა და შენახვა, (ii) სასამართლოს სხდომის ოქმების მომზადება, ორგანიზება და საქმის წარმოება, (iii) მოსამართლეებისა და ადვოკატების დახმარება, (iv) სასამართლო მასალების გამოქვეყნების ორგანიზება, (v) სასამართლოს თავმჯდომარის უფლებამოსილების ქვეშ არსებული სასამართლო მომსახურების მართვა. 	<p>სასამართლოს განმწესრიგებელი</p>
<p>Working language</p>	<p>The proceedings in the CJEU are conducted in one of the official languages of the European Union chosen by the applicant. However, where the defendant is a EU Member State or a national of a member state, the applicant must choose an official language of that EU Member State, unless the parties agree otherwise. But</p>	<p>ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოში სამართალწარმოება მიმდინარეობს მომჩივნის მიერ შერჩეულ ევროკავშირის ერთ-ერთ ოფიციალურ ენაზე. თუმცა, თუ მოპასუხე მხარე ევროკავშირის წევრი სახელმწიფო ან მისი მოქალაქეა, მომჩივანმა უნდა აირჩიოს</p>	<p>სამუშაო ენა</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

the everyday working language of the court is French and it is in this language that the Judges deliberate, in which pleadings and written legal submissions in other languages are translated and in which the judgment (verdict/decision) is drafted. The Advocates-General, by contrast, may work and draft their opinions in any official language, as they do not take part in any deliberations. These opinions are then translated into French for the benefit of the judges and their deliberations.

ევროკავშირის ხსენებული წევრი სახელმწიფოს ენა, თუ მხარეები სხვაგვარად არ შეთანხმდებიან. თუმცა, სასამართლოს ყოველდღიური სამუშაო ენა ფრანგულია და სწორედ ამ ენაზე წარმართება მოსამართლეთა თათბირი. ფრანგულად ითარგმნება სხვა ენებზე შექმნილი განცხადებები/შეჯიბრებითობის ფურცლები და სამართლებრივი დოკუმენტაცია და იწერება სასამართლო განაჩენი (ვერდიქტი/გადაწყვეტილება).

თუმცა, გენერალურ ადვოკატს შეუძლია სხვა ოფიციალური ენა გამოიყენოს სამუშაო პროცესში და საკუთარი დასკვნა ამ ენაზე წარმოადგინოს, რადგან იგი მოსამართლეთა თათბირში არ მონაწილეობს. შემდგომ, მოსამართლეებისათვის და სასამართლო თათბირის მიზნებისთვის, გენერალური ადვოკატის დასკვნა ფრანგულად ითარგმნება.

Written stage of the procedure (Written proceedings)

Written stage is an obligatory stage that starts the Court procedure. The party who initiates the procedure gives written statements (other terms: “pleadings/application”) to the Court. The term used for the initiating party of the procedure is “applicant”. The pleadings must have clearly defined content. Written observations to the written statements can also be submitted by:

- (i) National authorities of the Members States,
- (ii) EU institutions, and
- (iii) Private individuals- in some specific cases.

These persons/entities who submit the observations can be either “defendants” (parties against which the application is filed) or supportive to each of the party (applicant/defendant). All written documents are summarised by the judge-rapporteur. The judge-rapporteur submits its preliminary report (summary of the case) to the Court’s General Meeting. The General Meeting involves all the Court’s Judges.

The Court’s General Meeting discusses the written observations of the judge-rapporteur and then decides on the following issues:

- (i) How many judges will deal with the case: 3, 5 or 15

წერილობითი ეტაპი სავალდებულო საფეხურია, რომლითაც სასამართლო პროცესი იწყება. გარჩევის აღმძვრელი მხარე სასამართლოს წარუდგენს წერილობით განცხადებას (სხვა ტერმინებია: „შეჯიბრებითობის ფურცელი“/„საჩივარი“).

სასამართლო გარჩევის აღმძვრელი მხარის აღმნიშვნელი ტერმინია „მომჩივანი“. შეჯიბრებითობის ფურცლის შინაარსი მკაფიო უნდა იყოს.

წერილობითი განცხადებების შესახებ წერილობითი კომენტარი ასევე შეიძლება წარმოადგინონ:

- (i) წევრი ქვეყნების ეროვნული ხელისუფლების ორგანოებმა;
- (ii) ევროკავშირის ინსტიტუტებმა;
- (iii) კერძო პირებმა - ცალკეულ შემთხვევებში.

კომენტარების წარმომდგენი პირები/დაწესებულებები ან „მოპასუხე მხარეს“ (რომლის წინააღმდეგაც აღიძრა სასამართლო საქმე) წარმოადგენენ, ან რომელიმე მხარეს (მომჩივანს/მოპასუხეს) ემხრობიან.

სასამართლო პროცესის წერილობითი ეტაპი (საქმის წერილობითი სახით წარმოება)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

judges, depending on the importance and complexity of the case. Most cases are dealt with by 5 judges, and it is very rare for the whole Court to hear the case. The term for the judges appointed is a “panel” or a “Chamber”.

- (ii) Whether a hearing (oral stage) needs to be held and
- (iii) Whether an official opinion from the advocate general is necessary.

ყველა წერილობით დოკუმენტს აჯამებს მომხსენებელი მოსამართლე. ის წინასწარ ანგარიშს (საქმის შეჯამებას) წარადგენს სასამართლოს გენერალურ სხდომაზე, რომელსაც ესწრება სასამართლოს ყველა მოსამართლე. გენერალური სხდომა განიხილავს მომხსენებელი მოსამართლის წერილობით კომენტარებს და გადაწყვეტილებას იღებს შემდეგ საკითხებთან დაკავშირებით:

- (i) რამდენ მოსამართლეს გადაეცემა მოცემული საქმე, 3-ს, 5-ს თუ 15-ს (მისი მნიშვნელობისა და სირთულის გათვალისწინებით). სასამართლო საქმეების უმრავლესობას 5 მოსამართლე განიხილავს; იშვიათია, როცა საქმის მოსმენაში მთელი სასამართლო მონაწილეობს. ამა თუ იმ საქმის განსახილველად დანიშნული მოსამართლეების აღმნიშვნელი ტერმინებია „მოსამართლეთა კოლეგია“ ან „პალატა“;
- (ii) საჭიროა თუ არა მოსმენის (ზეპირი ეტაპის) დანიშვნა;
- (iii) საჭიროა თუ არა გენერალური ადვოკატის ოფიციალური დასკვნა.

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

5. APPROXIMATION-RELATED TERMINOLOGY

Among the many challenges that the EU approximation brings along, the correct translation of process-related terminology is definitely one on its own, given the highly technical nature of the language therein involved and the importance of ensuring - through appropriate translation - content-wise coherency between the original denomination of approximation instruments and the purpose they serve.

The following chart presents a list of key approximation-related terminology, as featured in the *Introductory Manual* and *Guidelines on Approximation of Georgian Legislation with European Union Law* prepared under this Project. The entries have been grouped into three categories in order to facilitate a context-sensitive understanding of the selected terminology.

APPROXIMATION-RELATED TERMINOLOGY			
დაახლოებასთან დაკავშირებული ტერმინოლოგია			
GENERAL			
ზოგადი			
TERM(S) ტერმინი	DEFINITION განმარტება	TRANSLATION თარგმანი	
Cover letter/ Legal Opinion	The Cover Letter or Legal Opinion provides an explanatory overview of the existing EU legislation as well as a more general and descriptive assessment of the EU compliance of the domestic legislation, thus differing from the approach characterising the Table of Correspondence. The legal opinion, in this respect, also refers to the EU acquis not included in the EU Association Agreement (AA), thus providing milestones for the future process of approximation as soon as the EU AA is updated with new obligations.	თანმხლები წერილი ან სამართლებრივი დასკვნა წარმოადგენს ევროკავშირის მოქმედი კანონმდებლობის განმარტებით მიმოხილვას და ეროვნული კანონმდებლობის ევროკავშირის კანონმდებლობასთან შესაბამისობის უფრო ზოგად, აღწერით შეფასებას, რაც განასხვავებს მას შესაბამისობის ცხრილში გამოყენებული მიდგომისგან. სამართლებრივი დასკვნა, ამ თვალსაზრისით, ეხება ევროკავშირის კანონმდებლობასაც, რომელიც ევროკავშირის ასოცირების შესახებ შეთანხმებაში არ არის შეტანილი. შესაბამისად, ასოცირების შესახებ შეთანხმების ახალი ვალდებულებებით განახლების პარალელურად, მასში დაახლოების პროცესის ძირითადი ეტაპები აისახება.	თანმხლები წერილი/ სამართლებრივი დასკვნა
Enlargement	Enlargement is the process whereby countries join the EU. Since it was founded in 1957, the EU has grown from 6 countries to 28. The 6 founding members of the EU in 1957 were Belgium,	გაფართოება არის პროცესი, რომელიც ევროკავშირში ახალი ქვეყნების გაწევრიანებას ნიშნავს. 1957 წელს დაფუძნების შემდეგ, ევროკავშირის წევრთა რაოდენობა	გაფართოება

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

France, Germany, Italy, Luxembourg and the Netherlands. Several other West European countries joined after 1973 (1973: UK, Ireland, Denmark; 1981: Greece; 1986: Spain, Portugal; 1995: Sweden, Finland, Austria). Following the collapse of their regimes in 1989, many former communist countries from Central and Eastern Europe, together with other countries, became EU members in 2 waves, between 2004 (Cyprus, Czech Republic, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Malta, Poland, Slovakia, Slovenia), and 2007 (Romania, Bulgaria). In 2013, Croatia became the 28th country to join.

The Treaty on European Union states that any European country may apply for membership if it respects the EU's democratic values and is committed to promoting them. Specifically, a country can only join if it meets all the membership criteria:

- Political: it must have stable institutions guaranteeing democracy, the rule of law and human rights
- Economic: it must have a functioning market economy and be able to cope with competitive pressure and market forces within the EU
- Legal: it must accept established EU law and practice – especially the major goals of political, economic and monetary union.

The enlargement process has 3 stages (all subject to approval by all existing EU countries):

- a country is offered the prospect of membership
- the country becomes an official candidate for membership
- the candidate moves on to formal membership negotiations, a process that usually involves reforms to adopt established EU law.

When the negotiations and accompanying reforms have been completed to the satisfaction of both sides, the country can join the EU – again, if all existing EU countries agree.

6-დან 28-მდე გაიზარდა. 1957 წელს ევროკავშირი 6 ქვეყანამ დააფუძნა. ეს ქვეყნები იყო ბელგია, საფრანგეთი, გერმანია, იტალია, ლუქსემბურგი და ნიდერლანდები. 1973 წლიდან ევროკავშირს დასავლეთ ევროპის სხვა ქვეყნებიც შეუერთდა (1973: დიდი ბრიტანეთისა და ჩრდილოეთ ირლანდიის გაერთიანებული სამეფო, ირლანდია, დანია; 1981: საბერძნეთი; 1986: ესპანეთი, პორტუგალია; 1995: შვედეთი, ფინეთი, ავსტრია). სხვა ქვეყნებთან ერთად, 1989 წელს კომუნისტური რეჟიმის დაცემის შემდეგ, ევროკავშირში ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის ბევრი ქვეყანა გაწევრიანდა გაფართოების ორი ეტაპის ფარგლებში – 2004 წლიდან (კვიპროსი, ჩეხეთის რესპუბლიკა, ესტონეთი, უნგრეთი, ლატვია, ლიტვა (ლიეტუვა), მალტა, პოლონეთი, სლოვაკეთი, სლოვენია) 2007 წლამდე (რუმინეთი, ბულგარეთი). 2013 წელს ევროკავშირს შეუერთდა ხორვატია, როგორც 28-ე ქვეყანა.

ევროკავშირის შესახებ ხელშეკრულებაში აღნიშნულია, რომ ევროპის ნებისმიერ ქვეყანას შეუძლია წარადგინოს განაცხადი გაწევრიანების შესახებ, თუ იგი პატივს სცემს ევროკავშირის დემოკრატიულ ღირებულებებს და იღებს ვალდებულებას, ხელი შეუწყოს მათ. უფრო კონკრეტულად, ქვეყანა ვალდებულია დააკმაყოფილოს გაწევრიანებისთვის საჭირო ყველა კრიტერიუმი:

- პოლიტიკური: ქვეყანაში უნდა არსებობდეს მდგრადი ინსტიტუტები, რომლებიც უზრუნველყოფს დემოკრატიის, კანონის უზენაესობისა და ადამიანის უფლებების დაცვას;
- ეკონომიკური: ქვეყანას უნდა ჰქონდეს მოქმედი საბაზრო ეკონომიკა და შეძლოს ევროკავშირის ფარგლებში არსებულ კონკურენტულ ზეწოლასა და საბაზრო ძალებთან გამკლავება;
- სამართლებრივი: ქვეყანამ უნდა მიიღოს

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

ევროკავშირში მოქმედი კანონმდებლობა და პრაქტიკა - გასაკუთრებით პოლიტიკური, ეკონომიკური და სავალუტო კავშირის ძირითადი მიზნები.

გაფართოების პროცესი სამი ეტაპისგან შედგება (ევროკავშირის წევრი ქვეყნების თანხმობა სამივე ეტაპზე აუცილებელია):

- ქვეყანას გაწევრიანების პერსპექტივა ეძლევა;
- ქვეყანა გაწევრიანების ოფიციალური კანდიდატი ხდება;
- კანდიდატი ერთვება გაწევრიანების შესახებ ოფიციალურ მოლაპარაკებებში - პროცესში, რომელიც ჩვეულებრივ ევროკავშირის კანონმდებლობით დადგენილი რეფორმების განხორციელებას გულისხმობს.

მოლაპარაკებებისა და თანხმობის რეფორმების ორივე მხარისთვის დამაკმაყოფილებლად დასრულების შემდეგ, ქვეყანას შეუძლია შეუერთდეს ევროკავშირს — ამ შემთხვევაშიც, იმ პირობით, თუ მის გაწევრიანებას ევროკავშირის ყველა ქვეყანა დაუჭერს მხარს.

უფლებებისა და ვალდებულებების ერთობლიობა, რომელსაც ევროკავშირის ყველა წევრი სახელმწიფო უნდა აკმაყოფილებდეს. ევროკომისიის განმარტებით, მასში „წარმოდგენილია ხელშეკრულებების შინაარსი, პრინციპები და პოლიტიკური ამოცანები, ხელშეკრულებების საფუძველზე მიღებული კანონმდებლობა და მართლმსაჯულების სასამართლოს პრეცედენტული სამართალი, ევროკავშირის მიერ მიღებული დეკლარაციები და რეზოლუციები, ერთიანი საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის ფარგლებში შემუშავებული ყველა დოკუმენტი, მართლმსაჯულებისა და შინაგან საქმეთა ორგანოების დოკუმენტები, ევროკავშირის მიერ გაფორმებული საერთაშორისო შეთანხმებები და ის შეთანხმებები, რომლის მხარეებსაც

A cumulative body of rights and obligations with which all EU Member States must comply. According to the European Commission, it comprises ‘the content, principles and political objectives of the Treaties, legislation adopted pursuant to the Treaties and the case law of the Court of Justice, declarations and resolutions adopted by the Union, instruments under the Common Foreign and Security Policy, instruments under Justice and Home Affairs, international agreements concluded by the EU and those entered into by EU States among themselves within the sphere of the Union’s activities’.

EU *acquis/acquis*
européen

ევროკავშირის
კანონმდებლობა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

		ევროკავშირის ევროკავშირის	სახელმწიფოები საქმიანობის სფეროში”.	წარმოადგენენ ადგილობრივ	
Explanatory note	In the process of transposing the EU acquis into the domestic legal order, the explanatory note accompanies the draft law and provides a clear explication of the proposed legislative text vis-à-vis EU obligations deriving from the EU acquis. This document shall be prepared by the line ministries involved in the transposition process and sent to the EU Delegation together with the draft law.	ევროკავშირის	კანონმდებლობის	ადგილობრივ	განმარტებითი ბარათი
Implementation	According to the Association Agreement, Georgia is required to both approximate its domestic legislation to the EU acquis, and at the same time to implement the domestic approximated rules. Following approximation, the second step is the implementation of newly adopted legislation, as the EU acquis often foresees the obligation to establish specific institutions, agencies or bodies and sometimes imposes particular requirements, such as political, financial and management independence from the executive, legislative and judiciary.	ევროკავშირის	კანონმდებლობასთან	დაახლოება და	განხორციელება
Principle of administrative simplicity	In its wider meaning, this principle refers to the achievement of political and strategic objectives while limiting the administrative burdens for citizens and enterprises. Its final objective is to promote the rule of law, efficiency and economically enabling environments. In a narrower, specific sense, it can be defined as the preservation of the regulation in force while improving its efficiency, legibility, comprehensibility	ამ პრინციპის	ზოგადი მნიშვნელობა	უკავშირდება	ადმინისტრირების სიმარტივის პრინციპი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

and intelligibility.

სპეციფიკური გაგებით, ის შეიძლება განიმარტოს, როგორც მოქმედი რეგულაციის შენარჩუნება და ამავდროულად მისი ეფექტიანობის, გარკვეულობისა და სიცხადის ხარისხის გაუმჯობესებაზე ზრუნვა.

Principle of better regulation

“Better regulation” means designing EU policies and laws so that they achieve their objectives at minimum cost. It is a way of working to ensure that political decisions are prepared in an open, transparent manner, informed by the best available evidence and backed by the comprehensive involvement of stakeholders. This is necessary to ensure that the Union’s interventions respect the overarching principles of subsidiarity and proportionality i.e. acting only where necessary at EU level and in a way that does not go beyond what is needed to resolve the problem. Better regulation also provides the means to mainstream sustainable development into the Union’s policies. Better regulation covers the whole policy cycle – policy design and preparation, adoption, implementation (transposition, complementary non-regulatory actions), application (including monitoring and enforcement), evaluation and revision.

“უკეთესი რეგულირება” გულისხმობს ევროკავშირის პოლიტიკისა და კანონების შექმნას ისე, რომ მათი მიზნების მიღწევა შესაძლებელი გახდეს მინიმალური დანახარჯებით. ეს არის მუშაობის პროცესი, რომელიც უზრუნველყოფს პოლიტიკური გადაწყვეტილებების მომზადებას ღია, გამჭვირვალე გზით, მათ დასაბუთებას საუკეთესო, ხელმისაწვდომი მტკიცებულებების გამოყენებით და დაინტერესებული მხარეების ყოველმხრივ მხარდაჭერას. ეს საჭიროა, რათა უზრუნველყოფილი იყოს ევროკავშირის ჩარევის შემთხვევაში სუბსიდიარობისა და პროპორციულობის ჩარჩო პრინციპი, რაც გულისხმობს ევროკავშირის დონეზე მხოლოდ იქ მოქმედებას, სადაც ეს საჭიროა, და არ აჭარბებს პრობლემის გადაჭრისთვის საჭირო მოქმედებათა მოცულობას. უკეთესი რეგულირება ასევე უზრუნველყოფს ევროკავშირის პოლიტიკაში მდგრადი განვითარების ჩართვას. უკეთესი რეგულირება მოიცავს პოლიტიკის მთელ ციკლს – პოლიტიკის დაგეგმვა და მომზადება, მიღება, დანერგვა (ტრანსპოზიცია, დამატებითი არასავალდებულო ქმედებები), გამოყენება (რაც მონიტორინგსა და აღსრულებას მოიცავს), შეფასება და გადახედვა/რევიზია.

უკეთესი
რეგულირების
პრინციპი

Regulatory Impact Assessment

Its aim is understanding the legal and economic implications of a certain legal act or policy decision on the domestic legal order. The result of this assessment is embodied in a document providing further information about the needs of specific legal act and, more specifically, information on the financial, legal and social impact of EU on the domestic legal order. Its ultimate goal is to avoid enacting, or repealing, laws and policies that proved to be unworkable, or even harmful to a particular

მისი მიზანია კონკრეტული სამართლებრივი აქტის ან პოლიტიკასთან დაკავშირებული გადაწყვეტილების ეროვნულ მართლწესრიგზე სამართლებრივი და ეკონომიკური ზეგავლენის განსაზღვრა. შეფასების შედეგი აისახება დოკუმენტში, რომელშიც დამატებითი ინფორმაცია არის წარმოდგენილი მოცემული საკანონმდებლო აქტის შესახებ. უფრო კონკრეტულად, მასში მოცემულია ინფორმაცია ეროვნულ

კანონმდებლობის
ზეგავლენის
შეფასება

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

country. It can be conducted prior or following the enactment of a given piece of legislation or policy decision.

მართლწესრიგზე ევროკავშირის ფინანსური, სამართლებრივი და სოციალური ზეგავლენის შესახებ. მისი საბოლოო მიზანია იმ კანონებისა და პოლიტიკის დოკუმენტების ამოქმედების თავიდან აცილება ან გაუქმება, რომლებიც კონკრეტული ქვეყნისთვის არაეფექტური ან საზიანო აღმოჩნდა. შეფასება შეიძლება ჩატარდეს კონკრეტული საკანონმდებლო აქტისა თუ პოლიტიკასთან დაკავშირებული გადაწყვეტილების ამოქმედებამდე ან მის შემდეგ.

ოფიციალური დოკუმენტი, რომელიც დაერთვის ყოველი სამართლებრივი აქტის პროექტს მისი ევროკავშირის კანონმდებლობასთან შესაბამისობის შეფასების შემდეგ. ევროკავშირის კანონმდებლობასთან შესაბამისობის დოკუმენტის მიზანია ადგილობრივი კანონმდებლობის ევროკავშირთან შესაბამისობის ოფიციალურად დადასტურება. თუ სამართლებრივი აქტის პროექტი არ შეესაბამება ევროკავშირის კანონმდებლობას, დოკუმენტი შეიძლება იყოს უარყოფითი, რა შემთხვევაშიც იგი კანონმდებელს უბრუნდება; დოკუმენტი არის დადებითი, თუ სამართლებრივი აქტის პროექტი შესაბამისობაშია ევროკავშირის კანონმდებლობასთან, რა შემთხვევაშიც იგი ევროპარლამენტში იგზავნება.

ევროკავშირის
კანონმდებლობასთან
შესაბამისობის
დოკუმენტი

Statement of EU compliance

Official document accompanying each draft legal act following its EU compliance assessment. The purpose of the Statement of EU Compliance is to provide an official statement about EU alignment of the domestic legislation. It can be negative when accompanying a draft legal act not in compliance with EU *acquis* that is sent back to the legislator; or positive when accompanying a draft legal act harmonised with the EU legislation, which is sent forward to the Parliament.

Table of correspondence

The Table of Correspondence is the most accurate instrument to assess the compatibility of national law with EU *acquis*. Its purpose is to put together in a table, on one side, provisions of EU law and, on the other side, relevant national legislation, thus facilitating the monitoring by national authorities over legal approximation as well as by the institutions established by the AA. ToC is normally divided into seven columns:

1. The first column provides a reference to a provision in EU legislation;
2. The second column provides the text of relevant article in EU legislation;
3. The third column refers to each specific national legislation

შესაბამისობის ცხრილი ყველაზე ზუსტი ინსტრუმენტია ეროვნული კანონმდებლობის ევროკავშირის კანონმდებლობასთან შესაბამისობის შესაფასებლად. ცხრილის ერთ მხარეს მითითებულია ევროკავშირის კანონმდებლობის დებულებები, ხოლო მეორე მხარეს — შესაბამისი დებულებები ეროვნული კანონმდებლობიდან, რაც აადვილებს სამართლებრივი დაახლოების მონიტორინგს ეროვნული ხელისუფლების და ასევე ასოცირების შესახებ შეთანხმების საფუძველზე დაფუძნებული ინსტიტუტების მიერ. შესაბამისობის ცხრილი ჩვეულებრივ შვიდი სვეტისგან შედგება:

შესაბამისობის
ცხრილი

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

- (e.g. law, legislative decree, by-laws, etc.) that aims at transposing EU legislation;
4. The fourth column indicates a provision of a national legal act;
  5. The fifth column provides the text of a domestic legal act;
  6. The sixth column assesses the conformity (i.e. “in compliance”, “partially in compliance”, “not in compliance” or “not applicable”) between EU legislation and the domestic legislation; and
  7. The seventh column provides possible remarks on the conformity and/or on the contents of domestic legislation.
- A table of correspondence should be prepared at the early stage of the EU approximation process and then updated with all subsequent revisions of the drafts until they become law.

1. პირველ სვეტში მითითებულია ევროკავშირის კანონმდებლობის დებულება;
2. მეორე სვეტში მოცემულია ევროკავშირის კანონმდებლობის შესაბამისი მუხლის ტექსტი;
3. მესამე სვეტში მითითებულია ეროვნული კანონმდებლობის ყოველი კონკრეტული ტექსტი (მაგ., კანონი, საკანონმდებლო დეკრეტი, კანონქვემდებარე აქტები და ა.შ.), რომლითაც ევროკავშირის კანონმდებლობის გადმოტანა უნდა მოხდეს;
4. მეოთხე სვეტში მითითებულია ეროვნული სამართლებრივი აქტის დებულება;
5. მეხუთე სვეტში მოცემულია ეროვნული სამართლებრივი აქტის ტექსტი;
6. მეექვსე სვეტში შეფასებულია ევროკავშირის კანონმდებლობასა და ეროვნულ კანონმდებლობას შორის შესაბამისობა (კერძოდ, მითითებულია: „შეესაბამება“, „ნაწილობრივ შეესაბამება“, „არ შეესაბამება“ ან „არ არის რელევანტური“); და
7. მეშვიდე სვეტში მოცემულია შესაბამისობასთან დაკავშირებული შენიშვნები ან/და ეროვნული კანონმდებლობის შინაარსი.

შესაბამისობის ცხრილი ევროკავშირის დაახლოების პროცესის ადრეულ ეტაპზე უნდა მომზადდეს და პერიოდულად განახლდეს ინფორმაციით სამართლებრივი აქტების პროექტებში მათ მიღებამდე შეტანილი ყოველი ცვლილების შესახებ.

Transposition

In the context of the approximation process, “transposition” is the incorporation of the EU acquis into the domestic legal order, to be performed by the legislator through various means and techniques and by using domestic legal instruments, so that the requirements prescribed by the relevant EU law are fully matched.

In the context of EU sources of law, “transposition” refers to the

დაახლოების პროცესის კონტექსტში „გადმოტანა“ ევროკავშირის კანონმდებლობის ეროვნულ მართლწესრიგში ასახვას ნიშნავს. მისი განხორციელება, ევროკავშირის კანონმდებლობასთან სრული თანხვედრის უზრუნველყოფით, კანონმდებელს სხვადასხვა საშუალებით და ეროვნული სამართლებრივი ინსტრუმენტების გამოყენებით

ეროვნულ
კანონმდებლობაში
გადმოტანა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

enactment of EU directives by Member States. Much of European law takes the form of directives, setting out broad principles and objectives but leaving Member States the choice of methods of implementation. This involves the transposition of the directive into national legislation (either or both primary and secondary) in order for the Member States to reach the objectives set by the Directive within a given time period. The Commission monitors that the transposition is timely and correctly done, so as to attain the results intended by the EU policy.

ევალუა.

ევროკავშირის საკანონმდებლო წყაროს კონტექსტში „გადმოტანა“ წევრი სახელმწიფოების მიერ ევროკავშირის დირექტივების მიღებას ნიშნავს. ევროკავშირის კანონმდებლობის დიდი ნაწილი დირექტივების სახით არის ჩამოყალიბებული და მასში წარმოდგენილია ზოგადი პრინციპები და მიზნები, განხორციელების მეთოდების შერჩევა კი წევრი სახელმწიფოების გადასაწყვეტია. დირექტივების ეროვნულ (პირველად ან როგორც პირველად, ისე მეორად) კანონმდებლობაში გადმოტანა წევრი სახელმწიფოების მიერ კონკრეტული დირექტივით განსაზღვრული მიზნების მითითებულ დროში მიღწევას ემსახურება. ევროკომისია მონიტორინგს უწევს კანონმდებლობის გადმოტანის დროულად და ზუსტად უზრუნველყოფას, რათა შესაძლებელი გახდეს ევროკავშირის პოლიტიკით დაგეგმილი შედეგების მიღწევა.

LEVELS OF COMPLIANCE WITH EU LAW (FROM THE HIGHEST TO THE LOWEST)

ეროვნული კანონმდებლობის ევროკავშირის კანონმდებლობასთან შესაბამისობის დონეები

TERM(S) ტერმინები	DEFINITION განმარტება	TRANSLATION თარგმანი	
Approximation	Approximation is a unique obligation of membership in the European Union. It means that countries aspiring to join the European Union must align their national laws, rules and procedures in order to give effect to the entire body of EU law contained in the EU acquis. As the obligation to approximate continues after accession, the pre-accession approximation process becomes an opportunity for countries to organise their institutions and procedures and to train their staff for the daily processes and responsibilities of European Union law making, implementation and enforcement. Approximation can be performed either by amending the existing legislation or the	დაახლოება ევროკავშირში გაწევრიანების განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი ვალდებულებაა. ევროკავშირში გაწევრიანების მსურველმა ქვეყნებმა ეროვნული კანონები, წესები და პროცედურები შესაბამისობაში უნდა მოიყვანონ ევროპულ კანონმდებლობასთან, რათა შესაძლებელი გახდეს ევროკავშირის კანონმდებლობის სრული ძალით ამოქმედება. იმის გათვალისწინებით, რომ დაახლოების პროცესი მიერთების შემდეგაც გრძელდება, მიერთებამდე	დაახლოება

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

drafting of brand new legal acts, according to the obligations contained in the Association Agreement. The domestic legal measures should take into account the case law of the Court of Justice.

The main steps of the EU approximation process are:

- Identification of an EU act to be transposed according to the Association Agreement
- Analysis of the chosen act(s) in terms of content
- Analysis of national legislation
- Transpose the relevant EU act(s) by drafting new legislation or amending the already existing domestic legislation
- Perform checks/analysis of the transposed legal provisions

დაახლოების პროცესი ქვეყნებს აძლევს შესაძლებლობას, ჩამოაყალიბონ საკუთარი ინსტიტუტები, დააწესონ პროცედურები და მოამზადონ პერსონალი, რათა შეძლონ ევროკავშირთან დაკავშირებული საკანონმდებლო საქმიანობის, კანონების განხორციელებისა და აღსრულების პროცესების ყოველდღიური წარმართვა და ვალდებულებების შესრულება.

დაახლოება შესაძლებელია არსებულ კანონმდებლობაში შესწორებების შეტანით ან ახალი სამართლებრივი აქტების მომზადებით, ასოცირების შესახებ შეთანხმებით განსაზღვრული ვალდებულებების შესაბამისად. ეროვნულ დონეზე სასამართლო პროცედურების განხორციელებისას გათვალისწინებული უნდა იყოს მართლმსაჯულების სასამართლოს პრეცედენტული სამართალი.

ევროკავშირთან დაახლოების პროცესის ძირითადი ეტაპებია:

- ასოცირების შესახებ შეთანხმების თანახმად, ეროვნულ კანონმდებლობაში გადმოსატანი ევროკავშირის სამართლებრივი აქტის იდენტიფიცირება;
- შერჩეული აქტ(ებ)ის შინაარსობრივი ანალიზი;
- ეროვნული კანონმდებლობის ანალიზი;
- ევროკავშირის შესაბამისი აქტ(ებ)ის გადმოტანა ახალი საკანონმდებლო აქტების მომზადებით ან არსებულ კანონმდებლობაში შესწორებების შეტანით;
- ეროვნულ კანონმდებლობაში გადმოტანილი სამართლებრივი დებულებების შემოწმება/ანალიზი.

Compatibility

A basic degree of alignment of domestic legislation to EU law. A piece of domestic legislation is “compatible” with the EU acquis as long as it does not infringe it and is in line with horizontal principles set by the Association Agreement. It represents a lower degree of alignment than compliance as it does not

ეროვნული კანონმდებლობის ევროკავშირის კანონმდებლობასთან თანხვედრის საბაზისო დონე. ეროვნული საკანონმდებლო აქტი „შესაბამისობაშია“ ევროკავშირის კანონმდებლობასთან, თუ იგი არ არღვევს მის დებულებებს და თანხვედრაშია ასოცირების შესახებ

შესაბამისობა

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

	require the fulfilment of specific obligations (e.g., the obligation to harmonise domestic legislation with the EU acquis).	შეთანხმების ჰორიზონტალურ პრინციპებთან. იგი აღნიშნავს შესაბამისობის შედარებით დაბალ საფეხურს რადგან არ ითხოვს სპეციფიკური ვალდებულებების შესრულებას (მაგ., ეროვნული კანონმდებლობის ევროკავშირის კანონმდებლობასთან ჰარმონიზაციის ვალდებულება).	
Compatibility assessment	The process of assessing the level of EU compatibility of each draft law that transposes a given legal act from the EU acquis into the domestic legal order. It results in the Statement of EU Compliance.	ევროკავშირის კანონმდებლობიდან ეროვნულ მართლწესრიგში გადმოსატანად მომზადებული თითოეული კანონპროექტის ევროკავშირის კანონმდებლობასთან შესაბამისობის დონის შეფასების პროცესი. იგი ევროკავშირის კანონმდებლობასთან შესაბამისობის დოკუმენტის მომზადებით სრულდება.	შესაბამისობის დონის შეფასება
Compliance	A piece of domestic legislation is defined “in compliance” with the EU acquis when it fulfils the specific obligation set in the Association Agreement as far as the prescribed degree of alignment is concerned. For instance, the Association Agreement may require mere compatibility of Georgian law with the horizontal principles and practices laid down in the AA, but it may not require approximation with a particular legal act of EU law.	ეროვნული კანონმდებლობა ევროკავშირის კანონმდებლობას „შესაბამებ“ა, თუ იგი აკმაყოფილებს ასოცირების შესახებ შეთანხმებაში ჩამოყალიბებულ კონკრეტულ ვალდებულებას, რამდენადაც ამას ითვალისწინებს თანხვედრის მოთხოვნილი დონე. მაგალითად, ასოცირების შესახებ შეთანხმება შეიძლება ითხოვდეს საქართველოს კანონის უბრალოდ შესაბამისობას ასოცირების შესახებ შეთანხმებაში ჩამოყალიბებულ ჰორიზონტალურ პრინციპებთან და პრაქტიკასთან, მაგრამ არ ითვალისწინებდეს დაახლოების ვალდებულებას ევროკავშირის კანონმდებლობის კონკრეტულ სამართლებრივ აქტთან.	თანხვედრა/შესაბამისობა
Conformity	Generic term referring to the possible degree of alignment (from the lowest to the highest: non-infringing, compatible, compliant, approximated, harmonised) of domestic legislation to the EU acquis.	ზოგადი ტერმინი, რომელიც ეროვნული კანონმდებლობის ევროკავშირის კანონმდებლობასთან შესაბამისობის შესაძლო ხარისხზე მიუთითებს (დაბლიდან მაღლა: არ არღვევს, შესაბამისია, თანხვედრაშია, დაახლოებულია, ჰარმონიზებულია).	თავსებადობა/შესაბამისობა
Harmonisation	It is the highest level of compliance of domestic legislation with EU law. A distinction can be made between minimum harmonisation and full harmonisation.	ჰარმონიზაცია ნიშნავს ეროვნული კანონმდებლობის ევროკავშირის კანონმდებლობასთან უმაღლესი დონის შესაბამისობას. განასხვავებენ მინიმალურ	ჰარმონიზაცია

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

Minimum harmonisation means that the EU law provides the legal framework and sometimes very detailed rules on the subject matter, but EU Member States are free to introduce higher standards.

Full harmonisation means that a piece of EU law fully harmonises domestic laws of the Member States, thus it provides a set of rules that the Member States cannot deviate from. EU Member States shall transpose such provisions without amending them or reformulating them in such a way that the provisions in question lose their meaning or the standards set by the EU instruments are not met.

ჰარმონიზაციასა და სრულ ჰარმონიზაციას.

მინიმალური ჰარმონიზაცია გულისხმობს, რომ ევროკავშირის კანონმდებლობა განსაზღვრავს ზოგად სამართლებრივ ჩარჩოს და, ზოგიერთ შემთხვევაში, დეტალურ წესებს კონკრეტულ საკითხთან დაკავშირებით, თუმცა უფრო მაღალი სტანდარტების შემოღების შესახებ გადაწყვეტილებას წევრი სახელმწიფო იღებს.

სრული ჰარმონიზაცია გულისხმობს, რომ ევროკავშირის კანონმდებლობა სრულად არის ჰარმონიზებული წევრი სახელმწიფოს ეროვნულ კანონებთან და შესაბამისად, იგი წარმოადგენს წესების ერთობლიობას, რომელთაგან გადახვევის უფლება წევრ სახელმწიფოებს არ აქვთ. ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოები ვალდებული არიან ამგვარი დებულებები გადმოიტანონ ეროვნულ კანონმდებლობაში იმ სახის შესწორებებისა და ახლებური ფორმულირების გარეშე, რომლებმაც შეიძლება დებულებებს დაუკარგონ მნიშვნელობა ან შეაფერხონ ევროკავშირის დოკუმენტებით დაწესებული სტანდარტების შესრულება.

APPROXIMATION TECHNIQUES

დაახლოების მეთოდები/ტექნიკა

TERM ტერმინი	DEFINITION განმარტება	TRANSLATION თარგმანი
Literal approximation (approximation technique)	This transposition method implies that certain parts of an EU act (especially those dealing with technically detailed parts of the EU act, such as definitions, charts, formulas, accounts) are literally copied into a national legal act. In some cases, transitional periods are also introduced, so to allow for certain flexibility and time to adapt to the provisions.	სიტყვასიტყვითი დაახლოება (დაახლოების ტექნიკა)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

შემოტანილია გარდამავალი პერიოდები, რაც უზრუნველყოფს კონკრეტული დებულების ადაპტირებისთვის საჭირო მოქნილობასა და დროს.

<p>Logical transposition with reformulation (approximation technique)</p>	<p>This is a transposition method frequently used when it comes to approximation of domestic laws with EU directives. As directives are binding as to the aims to be achieved and always require transposition to national laws of the Member States (art. 288 TFEU) or Associated States (according to the relevant Association Agreement), provisions laid down in directives are to be incorporated into domestic law and for that purpose the methodology for drafting of national rules is followed. According to this transposition method, the basic text of EU legal act is reformulated and its terminology adjusted to the requirements, traditions, terminology, and drafting techniques of domestic law.</p>	<p>ტრანსპოზიციის ეს მეთოდი ხშირად გამოიყენება, როდესაც საქმე შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის ევროკავშირის დირექტივებთან დაახლოებას ეხება. რადგან დირექტივები სავალდებულოა მისაღწევი მიზნების თვალსაზრისით და ყოველთვის საჭიროებს გადმოტანას წევრი სახელმწიფოების (მუხლი 288, ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ ხელშეკრულება) ან ასოცირებული ქვეყნების (შესაბამისი ასოცირების შესახებ ხელშეკრულების მიხედვით) ეროვნულ კანონებში, დირექტივებში აღწერილი დებულებები უნდა იყოს გაერთიანებული შიდასახელმწიფოებრივ კანონმდებლობაში, რისთვისაც ეროვნული წესების შექმნის მეთოდოლოგია გამოიყენება. ტრანსპოზიციის ამ მეთოდის მიხედვით ევროკავშირის სამართლებრივი აქტის ძირითადი ტექსტი ხელახლა ფორმულირდება და მისი ტერმინოლოგია ერგება შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის მოთხოვნებს, ტრადიციებს, ტერმინოლოგიასა და შედგენის მეთოდებს.</p>	<p>ლოგიკური ტრანსპოზიცია ხელახალი ფორმულირებით (დაახლოების ტექნიკა)</p>
<p>Transposition by reference (approximation technique)</p>	<p>This transposition method implies including references to the relevant parts of a particular type of EU legal act (for instance annexes to a directive) in the domestic legal act. It should be avoided especially in cases when a piece of EU secondary legislation directly provides for rights and obligations of natural or legal persons. Usually, non-EU member States cannot use this technique, because the national legal system does not allow to refer to foreign legislation.</p>	<p>ტრანსპოზიციის ეს მეთოდი გულისხმობს გარკვეული ტიპის ევროკავშირის სამართლებრივი აქტის შესაბამის ნაწილებზე მითითების ჩართვას (მაგალითად, დირექტივის დანართები) შიდასახელმწიფოებრივ კანონმდებლობაში. მიზანშეწონილია ამ მეთოდის თავიდან არიდება, განსაკუთრებით იმ შემთხვევებში, როდესაც ევროკავშირის მეორადი კანონმდებლობის ნაწილი პირდაპირ ითვალისწინებს ფიზიკური ან იურიდიული პირის უფლებებსა და მოვალეობებს. ჩვეულებრივ, ამ მეთოდს ევროკავშირის არაწევრი სახელმწიფოები ვერ გამოიყენებენ, რადგან ეროვნული სამართლებრივი სისტემა არ იძლევა უცხოური</p>	<p>ტრანსპოზიცია წყაროს მითითებით (დაახლოების ტექნიკა)</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

		კანონმდებლობის მითითების უფლებას.	
Revamping (approximation technique)	<p>Revamping means selecting a non-compliant normative act and increasing its degree of compliance through amendments (i.e. through modifying provisions or parts of provisions). Accordingly, revamping is often used where an existing noncompliant normative act is normally kept for political reasons. The aim is avoiding modifying the national legal system through minimizing changes in the national normative acts with the risk of a non-compliance with EU law.</p> <p>There is a risk of elaborating upgraded provisions that are inconsistent with the remaining non-upgraded provisions.</p>	<p>დახვეწის ტექნიკა გულისხმობს შეუსაბამო ნორმატიული აქტის შერჩევასა და შესწორებების მეშვეობით მისი შესაბამისობის ხარისხის გაზრდას (რაც ნიშნავს, დებულებების ან დებულებების ნაწილების შეცვლას). შესაბამისად, ამ მეთოდს მიმართავენ მაშინ, როდესაც შეუსაბამო ნორმატიული აქტის შენარჩუნება ჩვეულებრივ პოლიტიკური მიზეზების გამო არის საჭირო. მიზანი არის ეროვნული სამართლებრივი სისტემის შეცვლის თავიდან არიდება ეროვნულ ნორმატიულ აქტებში, რომლებმაც ევროკავშირის კანონმდებლობის შეუსრულებლობის რისკი შეიძლება წარმოქმნან, ძალიან მცირე ცვლილების შეტანით.</p> <p>არსებობს რისკი, რომ დარჩენილი შეუცვლელი დებულებები სახეცვლილ დებულებებთან შეუსაბამონი აღმოჩნდებიან.</p>	დახვეწა (დაახლოების ტექნიკა)
Provision shopping (approximation technique)	<p>Provision shopping means selecting and assembling provisions of different origins. They are often extracted from normative acts of countries using the same official language as the country that undertakes an approximation but without third party compliance check even if the country has signed an association agreement.</p> <p>This induces a strong risk of inconsistencies because the selected provisions may not be approximated with EU law or based on the same basic concepts.</p>	<p>შესაფერისი დებულების მოძიება გულისხმობს სხვადასხვა წარმოშობის დებულებების შერჩევასა და სასურველი კონფიგურაციით აწყობას. ისინი ხშირად ამოღებულია დაახლოების პროცესში მყოფი იმავე სახელმწიფო ენის მქონე ქვეყნის ნორმატიული აქტებიდან, მესამე მხარის მიერ შესაბამისობის შემოწმების გარეშე, მაშინაც კი, თუ ამ ქვეყანამ უკვე მოაწერა ხელი ასოცირების შესახებ შეთანხმებას.</p> <p>ამან შეიძლება გამოიწვიოს შეუსაბამოების სერიოზული საფრთხე, ვინაიდან შერჩეული დებულებები შესაძლებელია არ იყოს დაახლოებული ევროკავშირის კანონმდებლობასთან ან არ ემყარებოდეს იმავე ძირითად ცნებებს.</p>	შესაფერისი დებულების მოძიება (დაახლოების ტექნიკა)
Gold plating (approximation technique)	<p>The term “gold plating” refers to ways of transposing EU secondary legislation beyond what is required by their provisions and, at the same time, which does not infringe these provisions. Although some EU legal acts contain minimum requirements for legal approximation, they leave a considerable</p>	<p>ტერმინი „მოოქროება“ გულისხმობს საშუალებებს, რომლითაც ევროკავშირის მეორადი კანონმდებლობის გადმოტანა დებულებებით მოთხოვნილზე მეტად ხდება. ამავე დროს, ეს საშუალებები დებულებებს არ უნდა ეწინააღმდეგებოდეს. მიუხედავად იმისა, რომ</p>	მოოქროება (დაახლოების ტექნიკა)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

amount of discretion for actions of EU Member States, such as adding additional procedural requirements or application of more rigorous penalty regimes than prescribed in EU secondary legislation at issue. Gold plating is usually presented as a bad practice.

ევროკავშირის ზოგიერთი სამართლებრივი აქტი სამართლებრივი დაახლოებისათვის მინიმალურ მოთხოვნებს შეიცავს, ისინი ევროკავშირის წევრ სახელმწიფოებს უტოვებენ მოქმედების საკმაო თავისუფლებას, რაც გულისხმობს დამატებითი საპროცედურო მოთხოვნების შემოტანას ან უფრო მკაცრი საჯარიმო სანქციების რეჟიმის დაწესებას, ვიდრე ეს ევროკავშირის მოცემულ მეორად კანონმდებლობაშია დაწესებული. მოოქრობა ჩვეულებრივ წარმოადგენს ცუდ/მანკიერ პრაქტიკას.

<p>Standard practice (approximation technique)</p>	<p>Standard practice is an approximation technique by which a non-Member State identifies an appropriate reference text drafted by an EU member state according to international best practices, identifies what is the standard practice used for transposition, and uses this text as a model for approximating its own national act.</p>	<p>სტანდარტული პრაქტიკა დაახლოების ის მეთოდია, რომლის მიხედვითაც არაწევრი სახელმწიფო შესაბამის მისათითებელ ტექსტს გამოყოფს, რომელიც ევროკავშირის წევრმა სახელმწიფომ საუკეთესო საერთაშორისო პრაქტიკაზე დაყრდნობით შეიმუშავა, შეარჩევს გადმოტანის სტანდარტულ პრაქტიკას და საკუთარი ეროვნული აქტის დაახლოებისათვის ამ ტექსტს მოდელის სახით გამოიყენებს.</p>	<p>სტანდარტული პრაქტიკა (დაახლოების ტექნიკა)</p>
<p>Ownership taking (approximation technique)</p>	<p>Ownership taking is an approximation technique mainly used when an existing foreign normative act (e.g., an EU regulation or an international agreement) is deemed compatible and is readily available but is unusable as it cannot be implemented without relevant national procedural rules. The existing foreign normative act needs to be made consistent within the national legal system through supplementing the necessary provisions, thus “taking ownership” of the foreign normative act.</p>	<p>მისადაგება (საკუთრად ქცევა) დაახლოების ის ტექნიკაა, რომელიც ძირითადად იმ დროს გამოიყენება, როდესაც არსებული უცხოური ნორმატიული აქტი (მაგალითად, ევროკავშირის რეგულაცია ან საერთაშორისო შეთანხმება) თავსებადად ჩაითვლება და ხელმისაწვდომია, მაგრამ ვერ იქნება გამოყენებული, ვინაიდან მისი დანერგვისთვის საჭიროა შესაბამისი ეროვნული საპროცედურო წესები. საჭირო დებულებების დამატებით არსებული უცხოური ნორმატიული აქტის შესაბამისობა ეროვნულ სამართლებრივ სისტემასთან უნდა იყოს უზრუნველყოფილი. ამით ეროვნული სამართლებრივი სისტემა უცხოურ ნორმატიული აქტს ‘საკუთრად აქცევს’.</p>	<p>მისადაგება (დაახლოების ტექნიკა)</p>
<p>Template filling (approximation)</p>	<p>Template filling is an approximation technique recommended when new national legislation has to be drafted in a particular</p>	<p>შაბლონის შევსება არის დაახლოების მეთოდი, რომელიც რეკომენდებულია, თუ რომელიმე კონკრეტულ სფეროში</p>	<p>შაბლონის შევსება (დაახლოების</p>

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

technique)

field and/or when national legislation in the same field is completely outdated. It involves identifying problematic issues with the assistance of all interested parties and national stakeholders, and developing a relevant template to be used as a basis for drafting new legislation, featuring the structure (chapters, sub-chapters and specific articles) of a draft law, and a list of systematically ordered sub-issues, that are important for understanding and regulating the main issue.

ახალი ეროვნული კანონმდებლობა შესაქმნელი ან/და იგივე სფეროში ეროვნული კანონმდებლობა სრულიად მოძველებულია. იგი მოიცავს პრობლემური საკითხების დადგენას ყველა დაინტერესებულ მხარისა და ეროვნული დაინტერესებული წრეების დახმარებით, და ახალი კანონმდებლობის შესაქმნელად საჭირო შესაბამისი შაბლონის შექმნას, რომელშიც მოცემული იქნება კანონპროექტის სტრუქტურა (თავები, ქვეთავები და კონკრეტული მუხლები) და ძირითადი საკითხის გაგებისა და რეგულირებისთვის მნიშვნელოვანი ქვესაკითხების თანმიმდევრულად დალაგებული სია.

ტექნიკა)

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

REFERENCES

- Blanke, H.J., Mangiameli, S., *The Treaty on European Union. A commentary*, Springer, 2013.
- Council of Europe, *Compass: Manual for Human Rights Education with Young People*
<https://www.coe.int/en/web/compass/glossary> (last accessed 09.07.2018)
- Craig, P., De Búrca, G., *EU Law. Text, cases and materials*, 6th edition, Oxford, 2015.
- EC, Commission Staff Working Document. Better Regulation Guidelines, 7 July 2017, SWD(2017)350
<https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/better-regulation-guidelines.pdf> (last accessed 09.07.2018)
- EC DG TRAD, *Glossaries from EU Institutions and Bodies (TERMCOORD)*
<http://termcoord.eu/discover/glossaries-by-eu-institutions-and-bodies/> (last accessed 09.07.2018)
- European External Action Service, *Treaties Office Database Glossary*
<http://ec.europa.eu/world/agreements/glossary/glossary.jsp?internal=true> (last accessed 09.07.2018)
- EUR-Lex, *Glossary of Summaries*
<http://eur-lex.europa.eu/summary/glossary.html> (last accessed 09.07.2018)
- EUR-Lex, *Summaries of EU Legislation*
<http://eur-lex.europa.eu/browse/summaries.html> (last accessed 09.07.2018)
- European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions
<https://www.eurofound.europa.eu/> (last accessed 09.07.2018)
- European Parliament, *Fact Sheets on the European Union*
<http://www.europarl.europa.eu/atyourservice/en/displayFtu.html?ftuld=intro.html> (last accessed 09.07.2018)
- Garner, B.A. (ed.), *Black's Law Dictionary*, 10th edition, Thomson West, 2014.
- Guidelines for Approximation of Georgian Legislation with European Union Law* (project deliverable)
- Introductory Manual on Approximation of Georgian Legislation with European Union Law* (project deliverable)
- OECD, Regulatory Policy Division Directorate for Public Governance and Territorial Development, *Overcoming Barriers to Administrative Simplification Strategies: Guidance for Policy Makers*, 2009
<https://www.oecd.org/regreform/42112628.pdf> (last accessed 09.07.2018)
- ევროკავშირის წარმომადგენლობისა / Delegation of the European Union to Georgia
https://eeas.europa.eu/delegations/georgia_ka (last accessed 09.07.2018)
- საგარეო საქმეთა სამინისტროს / Ministry of Foreign Affairs of Georgia
<http://mfa.gov.ge/> (last accessed 09.07.2018)

ევროკავშირი
საქართველოსთვის
The European Union for Georgia

საქართველოს Ministry of
იუსტიციის Justice of
სამინისტრო Georgia

The Legislative Impact Assessment, Drafting and Representation Project

საქართველო-ევროკავშირის საინფორმაციო ცენტრის / Georgia and the EU Information Centre
<http://infocenter.gov.ge/eng-georgia-and-the-european-union/> (last accessed 09.07.2018)

საქართველოს ეროვნული პარლამენტის ბიბლიოთეკა / National Parliamentary Library of Georgia
<http://www.nplg.gov.ge/gwdict/index.php> (last accessed, 06.07.2018)

საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე / Legilative Herald of Georgia
<https://matsne.gov.ge/> (last accessed 06.07.2018)

საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე, ტერმინოლოგიური ლექსიკონი / Legislative Herald of Georgia, *Terminological Dictionary*
<http://matsnedictionary.gov.ge/?cult=ka-GE> (last accessed 06.07.2018)